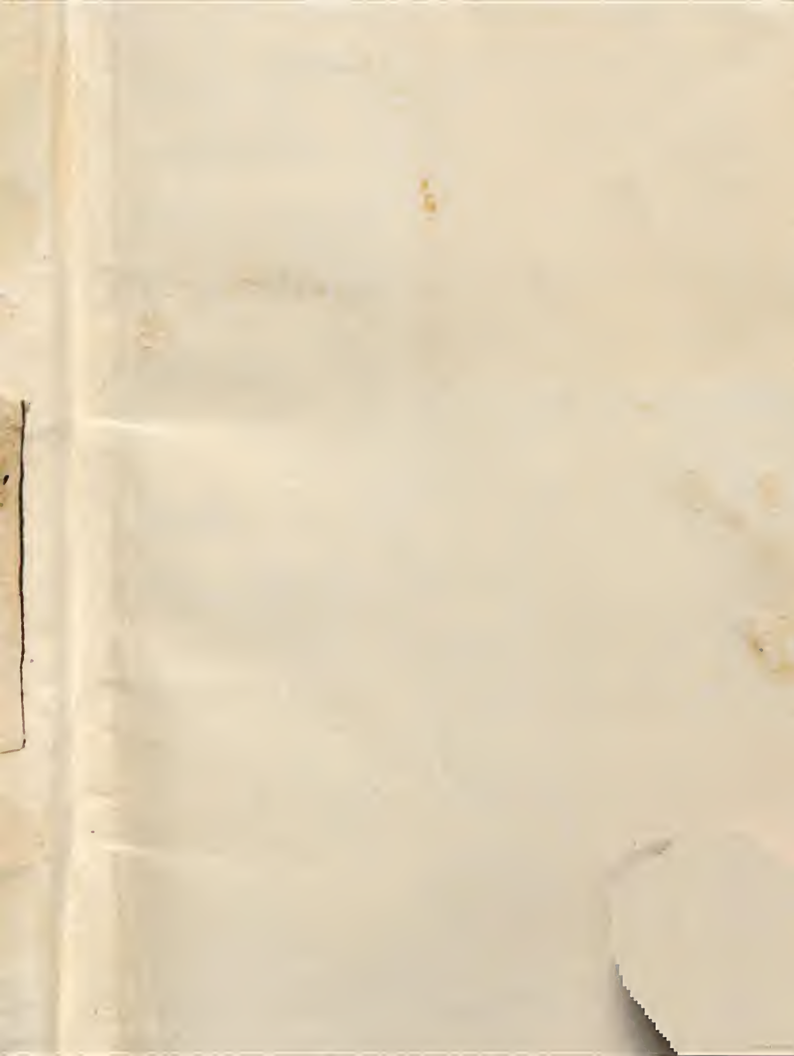
LA

STINI

C.




68
13 A
59

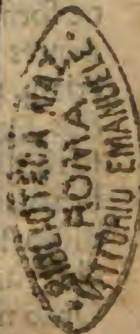


544 natus est Paulus in
mundum. 1562. natus est
Iohannes in Christum. 3. die
Junij additus est Paulus huic
seculo. 10. die Februarij addi-
tus est Johannes Diuo Dominico.
hora. 12 et dimidia. cepit lugere. hora.
23. cepit videre.

Fr. Johãnes Mutinẽsis

REGVLA
BEATI AVGVSTINI EPISCOPI.
ET CONSTITVTIONES FRATRVM ORDINIS PRAEDICATORVM.





HAEC est Regula, quam magnus parens, & celeberrimus Ecclesiæ Doctor, diuus Augustinus, post vnam & alteram æditas, Clericis in suo Monasterio cōstitutis, dictauit, Sub qua, vt Ambrosius Coriolanus annotat, vigintisex ordines in Ecclesia catholica militant. Quamq; Patriarcha noster beatus Dominicus, & qui in partibus Tholosanis, ipsi prædicandi contra hæreticos causa adhæserūt, Innocentij Papæ III. tēpore, elegerunt: Quæ vero illā sequuntur, sunt illæ arctioris vitæ formulæ, quas illi ipsi, regulæ superaddentes, Constitutiones vocarunt: Quas etiam per tempora, ex occasionibus auctas, Egregius decretaliū Compilator, nostriq; Ordinis tertius Generalis Magister beatus Raimūdus de Pinna forti, in duas distinctiones & capita digessit, sub quarū obseruatione, ab anno iam tum 1216 quo Ordo noster per Honorium Papam III. confirmatus est, ad hæc vsque tempora, multi profecerunt.

INCIPIT REGVLA
Beati Augustini Episcopi.

ANte omnia fratres charissimi diligatur Deus; deinde ꝓximus: quia ista præcepta sunt principaliter nobis data. Hæc igitur sunt, quæ vt obseruetis p̄cipimus in monasterio constituti. Primũ propter quod in vnum estis congregati; vt vnanimes habitetis in domo; & sit vobis anima vna & cor vnum in Deo. Et non dicatis aliquid proprium; sed sint vobis omnia cõmunia. Et distribuatur vnicuiq; vestrum a Præposito vestro victus & tegumentum; non æqualiter omnibus, quia non æqualiter valetis omnes; sed potius vnicuiq; sicut cuique opus fuerit. Sic enim legitis in actibus Apostolorũ; quia

Erant illis omnia cõmunia, & distribue-batur vnicuiq;, sicut cuiq; opus erat. Qui verò aliquid habebant in seculo, quando ingressi fuerint monasterium, libenter velint illud esse cõmune. Qui autem non habebant, non ea quærant in monasterio, quæ nec foris habere potuerunt. Sed tamẽ eorum infirmitati, quod opus est tribuatur, etiam si paupertas eorum quando foris erant, nec ipsa necessaria poterat inuenire. Non tamen ideo putent se esse fœlices; quia inuenerunt victum & tegumentum, quale foris inuenire non potuerunt. Nec erigant ceruicem, quia sociantur eis ad quos foris accedere non audebant; sed sursum cor habeant, et terrena vana non quærant, ne incipiant monasteria diuitibus esse vtilia non pauperibus, si

diuites illic humiliantur, & pauperes il-
lic inflantur. Rursus etiam illi qui aliqd
videbātur esse in seculo, nō habeant fasti
dio fratres suos, q ad illā sanctā societatē
ex paupertate venerunt. Magis autē stu-
deant, non de parentum diuitum dignita
te; sed de pauperum fratrum societate
gloriari. Nec extollantur si communi vi-
tæ aliquid de suis facultatibus contule-
runt, nec de suis diuitijs magis super-
biant, quia eas in monasterio partiuntur,
q̃; si eis in sæculo fruerentur. Alia quip-
pe quæcunque iniquitas in malis operibus
exercetur vt fiant; superbia vero etiam
bonis operibus insidiatur vt pereant. Et
quid prodest dispergendo dare pauperi-
bus & pauperem fieri; quū anima mise-
ra superbior efficitur diuitias contēnen-

do,q; fuerat possidendo? Omnes ergo vna-
nimiter & concorditer viuite, & hono-
rate in vobis Deum inuicẽ cuius templa
facti estis. Orationibus instate, horis &
temporibus constitutis. In Oratorio ne-
mo aliquid agat nisi ad quod factum est,
vnde & nomen accepit; vt si forte aliqui
etiam præter horas constitutas (si eis va-
cat) orare voluerint: non eis sint impedi-
mento, qui ibi aliquid agendum putaue-
rint. Psalmis & hymnis quũ oratis Deũ,
hoc versetur in corde quod profertur in
ore. Et nolite cantare, nisi qđ legitis esse
cantandum. Quod autem non ita scriptũ
est vt cantetur, non cantetur. Carnem ve-
stram domate ieiunijs et abstinentia escæ
& potus, quantum valitudo permittit.
Quando autem aliquis non potest ieiuna-

re; non tamen extra horam prandij aliquid alimentorum ſumat, niſi quũ ægrotat. Quũ acceditis ad menſam donec inde ſurgatis; quod vobis ſecundum conſuetudinem legitur, ſine tumultu & contentione audite, ne ſolæ vobis fauces ſumant cibum, ſed et aures eſuriant verbũ Dei. Qui infirmi ſunt ex priſtina conſuetudine ſi aliter tractantur in victu, non debet alijs moleſtum eſſe, nec iniuſtum videri eis, quos fecit aliqua cõſuetudo fortiores. Nec illos fœliciores putent, quia ſumunt quod non ſumunt ipſi, ſed ſibi potius gratulentur, quia valent quod non valent illi. Et ſi eis qui venerunt ex moribus delicatioribus ad monaſterium aliquid alimentorum, veſtimentorum, operimentorum ue datur, quod alijs fortioribus, &

ideo fœlicioribus non datur, cogitare debent, quibus non datur, quantum de sua sæculari vita illi ad istam descenderint, quãuis vsq; ad aliorum, qui sunt corpore firmiores frugalitatem, peruenire non potuerint. Et non debent velle, omnes quod paucos vident amplius (non quia honorantur, sed quia tolerantur) accipere, ne contingat detestanda peruersitas, vt in monasterio vbi quantum possunt fiunt diuites laboriosi, fiant pauperes delicati. Sane quemadmodum ægrotantes necesse habent minus accipere ne grauentur; ita & post ægritudinem sic tractadi sunt, vt citius recreentur, etiam si de humillima sæculi paupertate venerint; tanquam hoc illis contulerit recentior ægritudo, quod diuitibus anterior cõsuetudo. Sed quũ vires

pristinas reparauerint, redeant ad fœliciorem consuetudinem suam, quæ famulos Dei tanto amplius decet quanto minus indigent, ne cibi eos teneat voluptas iam vegetatos, quos necessitas leuarat infirmos. Illos sane existiment ditiores, qui in sustinenda parcitate fuerint fortiores. Melius est enim minus egere, quàm plus habere. Non sit notabilis habitus vester, nec affectetis vestibus placere, sed moribus. Quando proceditis simul ambulate, quum veneritis quo itis, simul state. In incessu, statu, habitu, & in omnibus motibus vestris, nihil fiat quod cuiusquam offendat aspectum: sed quod vestram deceat sanctitatem. Oculi vestri, & si iaciantur in aliquam fœminarum, in nullam figantur. Neque enim quando proceditis fœminas videre prohi-

bemini; sed appetere vel ab ipsis appeti velle, criminosum est. Nec solo tactu & affectu, sed & aspectu quoque appetitur. & appetit concupiscentia fœminarum. Nec dicatis vos habere animos pudicos, si habeatis oculos impudicos: quia impudicus oculus impudici cordis est nũcius. Et quum se inuicem sibimet (etiam tacente lingua) conspectu mutuo corda nunciant impudica; & secundum concupiscentiam carnis alterutro delectantur ardore, etiam intactis ab immunda violatione corporib. fugit castitas ipsa de moribus. Nec putare debet qui in fœminã figit oculum; & illius in seipsum diligit fixum, ab alijs se non videri quũ hoc facit. Videtur omnino, & a quibus se videri non arbitratur. Sed & si lateat, & a

nemine hominum videatur, quid faciet de illo desuper inspectore quem latere nihil potest? An ideo putandus est non videre, quia tanto videt patientius quanto sapientius? Illi ergo vir sãctus timeat displicere, ne velit fœminæ malè placere. Illum cogitet omnia videre, ne velit fœminam male videre. Illius nanq; & in hac causa cõmendatus est timor, vbi scriptũ est. Abhominatio est domino, defigens oculum. Quando ergo simul estis in ecclesia aut vbicunq; fœminæ sunt, inuicem vestram pudicitiam custodite. Deus enim qui habitat in vobis, etiam isto modo custodiet vos ex vobis. Et si hanc de qua loquor, oculi petulantiam in aliquo vestrum aduerteritis, statim admonete, ne male cœpta progrediantur, sed de proximo cor=

rigantur. Si autem post admonitionem iterum vel alio quoq; die idipsum eum facere videritis, iam velut vulneratum sanandum prodat, quicunq; hoc potuerit inuenire.. Prius tamen est alteri vel tertio demonstrandum; vt duorum vel trium possit ore conuinci, & cōpetenti seueritate coerceri. Nec vos iudicetis esse maliuolos quando hoc indicatis. Magis quippe innocentes non estis, si fratres vestros quos indicando corrigere potestis, tacendo perire permittitis. Si enim frater tuus vulnus habet in corpore quod velit occultari dum timet secari; nōne crudeliter a te sileretur & misericorditer indicaretur? Quanto ergo potius debes manifestare, ne deterius putrescat in corde? Sed antequā alijs demonstretur, per quos conuincendus

est si negauerit; prius Præposito debet ostendi, si admonitus neglexerit corrigi, ne forte possit secretius correctus, non innotescere cæteris. Si autem negauerit; tūc neganti adhibendi sunt alij (etiam coram omnibus) vt possit non ab vno teste argui, sed à duobus vel tribus conuinci. Conuictus verò, secundum Præpositi, vel etiam Presbyteri (ad cuius dispensationem pertinet) arbitrium, debet emendatoriā subire vindictam. Quam si ferre recusauerit, (etiam si ipse non absceserit) de vestra societate proijciatur. Non enim hoc fit crudeliter, sed misericorditer, ne contagione pestifera plurimos pdat. Et hoc quod dixi de oculo non figendo; etiam in cæteris inueniēdis, phibendis, indicandis, conuincendis, iudicandisq; peccatis, diligen-

ter & fideliter obseruetur, cum dilectio ne hominum & odio vitiorum. Quicunq; autem in tantum progressus fuerit malũ, vt occulte ab aliquo literas, vel quodlibet munus acceperit; si hoc vltro confitetur, parcatur illi & oretur pro eo. Si autem deprehenditur & conuincitur, secũdum arbitrium Presbyteri vel Præpositi grauius emendetur. Vestes vestras in vnum habeatis sub vno custode vel duobus, vel quot sufficere possint ad eas excutiẽdas, ne a tinea lædantur. Et sicut pascimini ex vno cellario, sic induamini ex vno vestiario. Si fieri potest ad vos non pertineat quod vobis indumentum pro temporum congruentia proferatur, vtrum hoc recipiat vnusquisq; quod deposuerat, an aliud quod alter habuerat, dum tamen

vnicuiq; prout cuiq; opus eſt nõ negetur. Si autem hinc inter vos contentiones & murmura oriuntur, & conqueritur aliquis ſe deterius accepiſſe q̃ prius habuerat, & indignum ſe eſſe, ꝙ non ita veſtiatur: ſicut alius frater veſtiebatur: hinc vos probate quantum vobis deſit in illo interiori ſancto habitu cordis, qui ꝓ habitu corporis litigatis. Tamẽ ſi veſtra toleratur infirmitas, vt hoc recipiatis q̃d poſueritis; in vno tamen loco ſub communibus cuſtodibus habete quod ponitis: ita ſanè ꝙ nullus ſibi aliquid operetur, ſed omnia opera veſtra in vnum fiant: maiori ſtudio, & frequentiori alacritate, q̃ ſi vobis ſinguli propria faceretis. Charitas enim de qua ſcriptum eſt, ꝙ non quærit quæ ſua ſunt ſic intelligitur, quia cõ=

munia proprijs non ppria cõibus antepo nit. Et ideo quanto amplius rem cõem q̃ ppria vestra curaueritis, tãto vos amplius proficere noueritis: vt in omnibus, quibus vtitur trãsitoria necessitas, superemineat quæ permanet Charitas. Consequens er go est, vt etiam quum quis suis filijs, aut aliqua necessitudine ad se pertinentibus in monasterio constitutis aliquam contu lerit vestẽ, siue quodlibet aliud inter ne cessaria deputandum; non occulte acci piatur, sed sit ĩ potestate Præpositi: vt in rem communem redactum, cui necesse fuerit præbeatur. Quod si aliquis rem sibi collatam celauerit: furti iudicio con demnetur. Indumenta vestra secundum arbitrium Præpositi lauentur; siue a vo bus siue à fullonibus: ne interiores animæ

sordes

ſordes contrahat mundæ veſtis nimius ap
petitus. Lauacrum etiam corpori quum
infirmitatis neceſſitas cogit: minime de-
negetur. Fiat ſine murmure de conſilio
medicinæ; ita vt etiam ſi nolit iubente
Præpoſito faciat: quod faciẽdum eſt pro
ſalute. Si autem velit & forte non expe
dit: ſuæ cupiditati non obediatur. Ali-
quando enim (etiam ſi noceat) prodeſſe
creditur quod delectat. Deniq; ſi latens
eſt dolor in corpore; famulo Dei dicenti
quid ſibi doleat: ſine dubitatione creda-
tur. Sed tamen vtrum ſanando illi dolo-
ri quod delectat expediat: ſi non eſt cer
tum medicus conſulatur. Nec eant ad
balnea ſiue quocunq; ire neceſſe fuerit:
minus q̃; duo vel tres. Et ille qui habet
aliquo eundi neceſſitatẽ: cum quibus Præ

positus iusserit ire debet. Aegrotantium cura, siue post ægritudinem reficiendorum, siue aliqua imbecillitate (etiam sine febribus) laborantium; vni alicui debet iniungi, vt ipse de cellario petat, quod cuique opus esse prospexerit. Siue autẽ qui cellario, siue qui vestibus siue qui codicibus præponuntur, sine murmure seruiant fratribus suis. Codices certa hora singulis diebus petantur. Extra horam qui petierit, non accipiat. Vestimenta verò & calciamenta quando fuerint indigentibus necessaria, dare non differãt sub quorum custodia sunt quæ poscuntur. Lites aut nullas habeatis, aut quàm celerrime finiatis; ne ira crescat in odium & trabem faciat de festuca, & animam faciat homicidam. Sic enim legitis. Qui

odit fratrem suum; homicida est. Quicunque conuitio, vel maledicto, vel etiam criminis obiectu aliquem læserit; meminerit satisfactione quantocyus curare quod fecit; & ille qui læsus est sine disceptatione dimittere. Si autem inuicem se læserint; inuicem sibi debita relaxare debēt propter orationes vestras: quas vtique quanto crebriores habetis, tanto sanctiores habere debetis. Melior est autem qui quanuis ira sæpe tentetur; tamen impetrare festinat, vt sibi dimittat, cui se fecisse agnoscit iniuriam: quàm qui tardius irascitur, & ad veniam petendam tardius inclinatur. Qui autem nunquam vult petere veniam, aut non ex animo petit, sine causa est in monasterio, etiam si inde non proijciatur. Proinde

vobis a verbis durioribus parcite. Quæ si emissa fuerint ex ore vestro, non pigeat ex ipso ore proferre medicamenta, vnde facta sunt vulnera. Quando autem necessitas disciplinæ in moribus coercendis dicere vos dura verba compellit; si etiam modum vos excessisse sentitis, non a vobis exigitur, vt a vobis subditis veniam postuletis: ne apud eos, quos oportet esse subiectos, dum nimium seruatur humilitas, regendi frangatur auctoritas. Sed tamen petenda est venia ab omnium domino, qui nouit eos, quos plus iusto forte corripitis, quanta beniuolentia diligatis. Non autem carnalis, sed spiritualis inter vos debet esse dilectio. Præposito, tanquam patri obediatur: multo magis Presbytero, qui om-

nium vestrum curam gerit. Vt ergo cuncta ista seruentur; & si quid minus seruatum fuerit non negligenter prætereatur; sed vt emendandum, corrigendumq; curetur ad Præpositum præcipue pertinebit; vt ad Presbyterum cuius est apud vos maior auctoritas referat quod modum, vel vires eius excedit. Ipse vero qui vobis præest; non se existimet potestate dominante sed charitate seruiente fœlicem. Honore coram vobis Prælatus sit vobis timore coram Deo substratus sit pedibus vestris. Circa omnes seipsum bonorum operum præbeat exemplum. Corripiat inquietos; consoletur pusillanimes, suscipiat imfirmos patiens sit ad omnes. Disciplinam libens habeat metuendus impo-

nat. Et quamuis vtrumque ſit neceſſa-
rium; tamen plus amari a vobis appetat,
quàm timeri: ſemper cogitans Deo ſe
pro vobis redditurum eſſe rationem. Vn-
de vos magis obediendo non ſolum ve-
ſtri, ſed etiam ipſius miſeremini: qui in-
ter vos quanto in loco ſuperiori, tanto in
periculo maiori verſatur. Donet domi-
nus, vt obſeruetis hæc omnia tanquam
ſpiritualis pulchritudinis amatores; &
bono Chriſti odore de bona veſtra con-
uerſatione fragrantes: non ſicut ſerui
ſub lege, ſed ſicut liberi ſub gratia con-
ſtituti. Vt autem vos in hoc libello tan-
quam in ſpeculo poſſitis inſpicere; ne
per obliuionem aliquid negligatur: ſe-
mel in ſeptimana vobis legatur. Et vbi
vos inueneritis, ea quæ ſcripta ſunt fa-

cientes: agite gratias domino bonorum omnium largitori. Vbi autem sibi quicunq; vestrum viderit aliquid deesse; doleat de præterito, caueat de futuro: orans vt sibi debitum dimittatur, & in tentationem non inducatur.

Explicit Regula beati Augustini Episcopi.

FRATER VINCENTIVS Iustinianus Ordinis Prædicatorum humilis Generalis Magister, & seruus: vniuersis eiusdem Ordinis professoribus. Salutem.

DIci non potest, quanto desiderio cupiam, vt omnium nostrum mores & actus ad normam componantur institutorum, quæ sancti & prudentissimi patres nostri, nobis præscripserunt. Propterea dedi operam, vt Regula & Constitutiones nostræ, integræ, mendisq; purgatæ, nunc demum typis excusæ prodirent, adiunctis ijs quæ per trium Capitulorum generalium continuatam discussionem, primo incboata; & subse-

quenter approbata, in Constitutiones relata fuerunt ab Anno 1518. ad hunc Annum 1558. Apposito etiam copioso indice, per quem facile quisque possit inuenire quod cupit. Ad hoc quoq; noua nos constitutionum nostrarum impressio Valentiæ Hispaniarum facta prouocauit, in quibus quædam inserta sunt, quæ licet in quorũdam capitulorum actis uim constitutionum habere dicta sint, in constitutiones tamen referenda nõ erant, quia non per modum inchoationis primo, & deinde per duo Capitula generalia successiue comprobata fuerunt. Quædã vero etiam posita sunt, quæ potius in ordinarium, seu rubricas reijcienda erant. Accipiamus igitur nostræ professionis, ac religiosæ vitæ formam & exemplar, ip-

ſiq; mores noſtros , & nos componere, & conformare curemus. Beneualete, & Deum pro nobis orate.

Incipit Prologus in librum Conſtitutionum fratrũ Ordinis Prædica-torum.



Voniam ex præce-pto Regulæ iube-mur hr̃e cor vnum & animã vnam in Domino: iuſtum eſt, vt qui ſub vna Regula, & vnius pfeſſionis voto viuimus: vniformes in obſeruantiis cano nicæ religionis inueniamur: qua tenus vnitatem quæ interius eſt ſeruanda in cordibus, foueat & repreſentet vniformitas exterius ſeruata in moribus. Quod pro-

fecto eo competentius & perfe-
ctius poterit obſeruari: ſi ea quæ
agẽda ſunt, ſcripto fuerint com-
mendata; ſi omnibus qualiter ſit
viuendum, ſcriptura teſte inno-
teſcat, ſi mutare vel addere vel
minuere nulli quicquã propria
volũtate liceat, ne ſi minima ne-
glexerimus paulatim defluamus.
¶ 2 Ad hæc tamen Prælatus in
ſuo Conuentu diſpẽſandi cum
fratribus habeat poteſtatem, quũ
ſibi aliquando videbitur expedi
re, in his præcipue quæ ſtudiũ
vel prædicationem vel animarũ
fructum videbuntur impedire,
quũ ordo noſter ſpecialiter ob
prædicationem, & animarum ſa

lutem ab initio noscatur institu-
tus fuisse, & studium nostrum
ad hoc debeat principaliter in-
tendere vt proximorum anima-
bus possimus vtiles esse. Priores
etiam vtant̃ dispensationibus, vt
alii fratres. ℭ 3 Vt igit̃ vnitati &
paci totius ordinis ꝓuideamus,
volumus & declaramus, vt Re-
gula nostra, & Constitutiones
nostræ non obligent nos ad cul
pam, sed ad pęnam, nisi propter
præceptum vel contēptum. Pę-
nis tamē absolutionis ab officio,
priuationis vocis actiuæ vel pas
siuæ, grauioris culpæ, & aliis ma
ioribus, quantũcunq; tam in Cõ
stitutionibus q̃ extra, ipso facto

ſint incurrendæ (niſi ſit pęna excõm. lat. ſen.)nullus ſit ſubiectus. niſi ſuperueniat declaratio Prælati in particulari reſpectu huius, q̃tumcũq; etiam notoriũ facti vel iuris aut vtriuſq; interueniat. ¶ 4 Præceptũ autem in Regula nullũ(niſi quod de natura ſua eſt ratione trium votorũ, vel diuinæ, aut eccleſiaſticæ legis) contineri volumus & declaramus. Et idem in Conſtitutionibus, niſi vbi ponitur ſententia excõm. aut formaliter exprimitur per verbum (præcipimus in virtute ſanctæ obedientiæ) Et hoc idem in ordinationibus, & Prælatorũ verbis,& literis intel-

ligi volumus. Pęnam excõm. & excõmunicationem lat. ſent. per nulla verba (tam in Conſtitutionibus q̃ extra) in noſtro ordine intelligimus, niſi vbi explicite, & verbaliter pęna excõm. & excõmunicatio lat. ſent. exprimitur.

¶ 5 Porro Prælati non faciant ꝓcepta obligãtia ad mortale peccatum in ira exteriori, maxime contra ſubditos turbatos, & ſi fecerint irrita ſint & inania: facta tamen valeant quo ad quaſcũq; pęnas tẽporales. Præcepta quoque in ſcriptis facta, cenſeantur ſine ira facta. Nec faciant præcepta quieto animo, niſi in ſcriptis extra neceſſitatis articulũ, præ-

ter cõmune præceptũ quod fit a Visitatoribus in visitationibus, facta tamẽ valeant. Nec dãnent aliquem ad pęnã grauioris culpæ, aut carceris, nisi in iudicio confessum vel conuictum, & in scriptis. Et si secus factũ fuerit, totum sit irritũ & inane. ¶ 6 Statuimus etiam ꝙ tam in Constitutionibus q̃ extra, quicquid non secundum se mortale mandatur, sub quacũqȝ pęna (nisi excõmunicationis) ad solam pęnam obliget, non obstante ꝙ in capitulo de grauiori culpa dicat̃. Vt qui membrum diaboli culpam perpetrando non erubuit fieri &c. Et (vt multitudo constitutionũ

vitetur)

vitetur) prohibemus ne de cætero aliquid ſtatuatur, niſi per duo Capitula generalia continua fuerit approbatum, & tunc in tertio capitulo immediate ſequenti confirmari vel deleri poterit, ſiue per Priores prouinciales, ſiue per alios Diffinitores, vbicunque illud tertium capitulum celebretur. ℭ 7 Inchoationes autem quæ fiunt in capitulis generalibus non mandentur executioni, vſque quo approbatæ fuerint per alia duo capitula, & factæ ſint conſtitutiones, niſi forte eadem inchoatio fiat per modum ordinationis. Interpretationes Regulæ vel Conſtitutio-

hum factæ a generali Capitulo non habeant vim conſtitutionis, niſi per tria capitula generalia continua in modum aliarum cõſtitutionum, ſcilicet per viam inchoationis & confirmationis cõtinuate fuerint approbatæ. ℭ 8 Ordinationes tam capitulorum generalium q̃ Magiſtri ordinis (quo ad vim præcepti, & cenſurarum eccleſiaſticarum) cum ipſis expirare volumus. Vita vero capituli, vſq; ad ſequens capitulum intelligitur. Quo ad reliqua vero, quomodolibet per generale capitulũ vel Magiſtrum ordinis facta durare volumus, donec fuerint reuocata per ſimi•

lem poteſtatem: Excepto ſi quē Magiſter ordinis, Vicarium to- tius Ordinis inſtituiſſet. Hunc enim volumus cum ipſo expira re. Ab inferioribus autem capi tulis & Prælatis quomodolibet ordinata, cum ipſis (tanquam ab homine ordinata) expirare vo- lumus, Exceptis Supprioribus, cōfeſſoribus tam fratrum, quàm monialium, Vicariis monialiū, & Magiſtris perſonarū vtriuſq; ſexus tertii habitus, & officiali- bus Conuentuum abſq; iuriſdi- ctione. Hos enim volumus du- rare cum ea quam habebant au- ctoritate, donec reuocentur ab habente poteſtatem deſtituendi

eoſdem. ℭ 9. Porro Prælati omnes a multitudine prçceptorum & ordinationum, abſtineant, ne laqueum animabus ſubditorum iniiciant, nec propter defectum vnius vel paucorum, quem vel quos nõ audent corrigere, communitatem inuoluãt. Nulla quoque poteſtate in ordine noſtro, in cõmuni vel in particulari aliquid ordinetur, vel prohibeatur cum hac pçna, quod non poſſit abſolui a peccatis ſuis. Priores tamen poſſunt aliquos determinatos caſus peccati mortalis ſibi reſeruare, vt viderint expedire animabus. Librum autem iſtum diligenter conſcripſimus, in quo

duas diſtinctiões annotauimus.

Diſtinctio prima. De officio Eccleſiæ Capitulum. I.

AVdito primo ſigno ſurgãt fratres, & ſtando dicant officium de beata Virgine, pro tẽpore. Matutinas autẽ & miſſam, & omnes alias horas canonicas ſimul audiant fratres noſtri, niſi cum aliquibus Prælatus aliter diſpenſare voluerit. Horæ omnes tam diei quam noctis, in eccleſia breuiter & ſuccincte taliter dicãtur, ne fratres deuotionem amittant, & ſtudium eorum minime impediatur. Quod ita dicimus

esse faciendum, vt in medio versus metrum cum pausa seruetur, non protrahẽdo vocem in pausa vel in fine versus, sed (sicut dictum est) breuiter & succincte terminetur. Hoc autem magis & minus pro tempore obseruetur. ℂ 2. Tempore quo bis reficiũtur fratres, legatur ante Cõpletorium in ecclesia lectio (Fratres sobrii estote, &c.) Et facta confessione, & dicto Completorio, det qui præest benedictionem, & Ebdomadarius aquam aspergat benedictam. Postea dicatur (Pater noster, & Credo in Deum) Quod etiam fieri debet ante Primam & ante Matutinas.

Totum officium tam diurnum, q̃ nocturnum, ſecundum correctionem, & ordinationem venerabilis Patris fratris Hũberti Magiſtri ordinis noſtri confirmamus, & volumus vniformiter ab omnibus obſeruari, ita quod nulli liceat aliquid de cætero innouare. Fratres noſtri non habeãt in domibus nr̃is niſi vnam cãpanam ad omnes horas. Solus Ebdomadarius tam in choro, q̃ in ꝓceſſione cappa ſerica vtat̃.

De Inclinationibus. Secũdum Capitulum.

FInitis Matutinis de beata Virgine, quando fratres in

chorum venerint, inclinẽt ante altare profunde, & quum ad ſedes ſuas venerint, facto ſigno a Prælato, flexis genibus, & proſtrati ſuper formas, vel inclinati profunde (pro tempore) dicant (Pater noſter, & Credo in Deũ) Iterũ facto ſigno a Prælato ſurgant. Hora itaq; deuote incepta verſi ad altare muniant ſe ſigno crucis, & ad (gloria patri) inclinet chorus contra chorum profunde, vel proſternant ſe (pro tempore) vſq; ad (Sicut erat.) Hoc etiam faciendum eſt quoties (Pater noſter, & Credo in Deum) dicuntur, niſi in Miſſa, & ante lectiones, & in gratiarum

actione, in quibus inclinamus ſolum, ad, vtrunqꝫ, Pater noſter, & ad orationem (Retribuere) Idem etiam faciēdum eſt ad primam collectam in Miſſa, & ad poſt communionem, & ſimiliter ad orationem pro Eccleſia, & in ſingulis horis ad collectam, & (Gloria patri) quoties in inchoatione hore dicitur. ℭ 2. Ad omnia autem alia (Gloria patri) & ad extremos verſus hymnorum, & ad penultimum verſum cantici (Benedicite) inclinamus vſqꝫ ad genua, ſimiliter quando cantatur (Gloria in excelſis) ad (Suſcipe deprecationem noſtram) & quandocunqꝫ nomen Ieſu in

præfatione, in collecta, in añt. (Salue regina; & Gloria in excelsis) nominatur. Quando vero nomẽ Iesu alias in choro nominatur, eidem fratres reuerentiam faciant, capite deuotius inclinato. Item inclinamus vsq; ad genua in benedictiõe lectionis, & in capitulo ad orationem (sancta Maria.) & in omni oratione quãdo nomen beatæ Mariæ (& beati Dominici) nominatur, etiã quando nomen beatæ Virginis in añt. (Salue) & in præfatione nominatur. Item fiat in qualibet missa cõuentuali dum dicitur in præfatione (gratias agamus domino Deo nr̃o. Et similiter ad

verſum (O crux aue) fratres in
choro reuerēter inclinent, ſicut
fieri debet quando nomen Ieſu,
aut Mariȩ virginis matris eius in
collecta nominatur. ℭ 3. Hora
itaque prædicto more incepta,
poſtq̃ ad (gloria patri) poſt(Ve
nite) inclinauerint, ſtet chorus,
contra chorum. Deinde ad pri-
mum pſalmum ſedeat vnus cho
rus, & ad ſecundum ſimiliter ſtet
& alius ſedeat. Et ſic alternent vſ
que ad (Laudate dominū de cȩ-
lis.) Et ſic faciant ad omnes ho-
ras. Finita autem lectione in Ma
tutinis(niſi fiat officiū pro mor-
tuis)ille qui legit, inter pulpitum
quod eſt in medio chori & gra-

dus, inclinationem faciat, vel ꝓsternat se pro tempore. In inclinationibus conformemur moribus eorũ ad quos declinamus.
¶ 4. Porro ad (Salue sancta parens) & ad Salue post Completorium, & ad (Veni sancte spiritus) & ad (Veni creator spiritus) in die Pẽthecostes, & per totam ebdomadã, & ad Credo in Missa ad (ex Maria virgine. & homo factus est) flectimus genua. In ferialibus quoque diebus iacemus prostrati a (Sanctus) vsq; ad (Agnus). In festo vero triũ, & nouem lectionũ, iacemus prostrati ab eleuatione calicis, vsque ad (Pater noster). In ꝓstrationibus

idem ſeruamus, in feſto trium lectionum vel nouem. Quando Prælatus iniunxerit aliquam cõmunem orationẽ, inclinent omnes. Similiter omnes faciant quibus aliquid facere, vel dicere iniunxerit. Si autem aliquam obedientiam, vel officium, vel miniſterium aliquod cuiuis iniunxerit, humiliter proſternens ſe ſuſcipiat quod iniũctum ei fuerit. Quãdo etiã fratribus quippiam veſtimenti tribuitur, inclinantes (Benedictns Deus) dicant.

De ſuffragiis mortuorum.
Tertium capitulum.

A Feſto ſancti Dionyſii vſq; ad Aduentum domini pro

anniuersario fratrum, sororum, & familiarium receptorum per literas ad beneficia ordinis, Clericus psalterium, Sacerdos tres missas, laici quingeta (Pater noster) dicant. Idem faciat quilibet frater, pro defuncto fratre sui Conuentus, & idem fiat per totũ ordinem, pro Magistro ordinis, & a comprouincialibus pro Priore prouinciali defunctis. Idem etiam fiat per totum ordinẽ, pro Diffinitore capituli generalis vel socio eius, & p electoribus Magistri, & socio Prioris prouincialis, eũtis ad capitulum generale, si aliquem eorum in via, vel in ipso capitulo, mori contigerit. Idẽ

etiam fiat pro Procuratore ordi
nis si in Cu. Ro. in Procuratiõis
officio decedat. Idem etiam fiat
pro Visitatore a domibus, quas
visitare debet, si in visitatiõe mo-
riatur. ¶ 2. Quilibet sacerdos ce
lebret triginta Missas in anno p
fratribus & sororibus nostris de
functis, & quilibet Clericus, tri-
ginta vicibus septem psalmos. &
quilibet Conuersus triginta vici
bus centum Pater noster, dicat,
& quilibet Cõuentus viginti mis
sas in cõmuni. Anniuersarium
patrum & matrũ, tertia die post
purificatiõem beatę Marię. An-
niuersarium vero benefactorum
& familiarium, sequenti die post

octauam beati Augustini. Anni-
uersarium vero fratrum & soro-
rum, sequēti die post festum san-
cti Dionysii est faciendum. An-
niuersarium vero omniū sepul-
torū in cęmiteriis nostris, vbiq;
fiat duodecima Iulii. Fratres ve
ro nostri numerum missarū nō
admittant.

De Ieiuniis. Quartum capitulum.

A Pasca vsque ad festum san
ctæ Crucis reficiantur bis
fratres, exceptis diebus rogatio-
num, & sextis feriis, & vigilia Pē
thecostes, & ieiuniis quatuor tē-
porum,

porum, & vigilia sancti Ioannis Baptistæ, Petri & Pauli, Iacobi, beati Dominici patris nostri, Laurentii, assumptionis sanctæ Mariæ, Bartholomæi, ac natiuitatis beatæ Virginis. A festo autem sanctæ Crucis vsque ad Pasca continuum tenebimus ieiunium, & Nona dicta comedemus, exceptis Dominicis diebus. In toto autem Aduentu, & Quadragesima, & ieiuniis quatuor temporũ, in vigilia Ascẽsionis, & Penthecostes, sancti Ioannis Baptistæ, Petri & pauli, Iacobi, beati Dominici patris nostri, Laurẽtii, Assumptionis sanctæ Mariæ, Bartholomæi, Matthæi, Simonis &

Iudæ, & oĩm ſanctorũ, Andreæ
apoſtoli, & omnibus ſextis feriis
quadrageſimali vtimur cibo, niſi
in prædictis ſextis feriis, tantum,
cum aliquo propter labores di=
ſpenſetur, vel in locis in quibus
in eiſdem ſextis feriis aliter come
deretur, vel etiam niſi feſtũ præ=
cipuum fuerit. ¶ 2. Itinerantes
tamẽ bis refici poſſunt, niſi in ad
uentu, & niſi in vigiliis Natiuita=
tis, & purificationis beatæ Virgi
nis, & ieiuniis principalibus ab
Eccleſia inſtitutis, & ſextis feriis
intus & extra. Quando autem fe
ſtum habens vigiliam, in qua ſe=
cundum ordinem eſt ieiunandũ
venerit in ſecunda feria, eius vi=

gilia in præcedenti sabbato ieiunetur, cõtraria consuetudine nõ obstante. Feria secunda & tertia post quinquagesimam (tam intus q̃ extra) quadragesimali vtimur cibo, & ieiunamus. In parasceue vero per totam diem, in pane & aqua abstinemus.

De Cibo. Quintum capitulum.

HOra competenti, ante prandium a Sacrista paucis ictibus campana pulsetur, vt fratres ad refectionem venire non tardent. Postmodũ pulsetur cymbalum, si cibus sit paratus. Ablu-

tis vero manibus, Prior nolam Refectorii pulset, & tunc fratres ingrediantur. Quibus ingressis dicat (Benedicite) qui dicit versiculos, & Conuentus prosequatur benedictionem. Seruitores autem, incipiant ab inferioribus vsq; ad mensam Prioris ascendẽtes. ℭ 2. Nullus fratrũ ꝑsentiũ a prima mẽsa remaneat, præter seruitores & custodes, nisi de licentia. Quotquot autẽ remanserint, comedant in secunda mensa, ita ꝙ tertiam facere non oporteat. Nulla fiat seruitoribus, vel ministris pictantia quæ non fit Conuentui, nisi sint infirmi vel minuti. Frater non mittat fratri pi

ctantiam excepto Priore, sed si-
bi datam dare possit a dextris &
a sinistris. Priores comedant in
Refertorio, & cibariis Conuen-
tus sint contenti. Similiter infir-
marii, & seruitores hospitum, &
alii fratres, nisi Prior cum aliqui
bus dispēsauerit ob aliquam cau
sam, vt extra Conuentū aliquan
do comedant. ℭ 3. Pulmēta no
stra sint vbique, sine carnibus in
Conuentibus nostris, præter q̄
in infirmariis. Fratribus autē no
stris (ne sint hospitibus onero-
si) pulmenta cocta cū carnibus
comedere liceat, extra claustrū.
Fratres nostri (tam Priores, q̄ alii
in locis vbi, Conuentum habue

rimus) nisi cum Epõ, vel iñ domibus religiosorũ, & hoc raro, extra claustrum comedere non præsumãt. Singulis diebus duo cocta pulmenta, si fieri potest, habeant. Poterit autem Prior superaddere, prout opus esse iudicauerit, & facultas permiserit. Si quis iuxta se sedenti viderit aliqd deesse de cõmuni, requirat a seruitore. Si quis de seruitoribus, vel comedentibus seruiendo vel comedendo in aliquo offenderit, surgentibus fratribus veniam petat, & facto signo a Prælato redeat ad locum suum.

De Collatione. Sextum capitulum.

TEmpore ieiunii, hora competenti, sacrista ad collationem signum faciat, postea refectorarius cymbalum pulset. Deinde fratribus venientibus in Refectorium legat lector præmisso (Iube domne benedicere) & sequat̃ benedictio (Noctẽ quietã & finẽ pfectũ, tribuat nobis omnipotẽs & misericors Dominus) Infra vero lectionem bibere poterunt facto signo a Prælato, & dicto (Benedicite) a Lectore, dataq; benedictione ab Ebdomario (Largitor omnium bonorũ benedicat potum seruorum suorum.) Finita lectione dicat qui præest (Adiutorium nostrum in

nomine domini)& tunc cum si-
lentio intrent fratres Ecclesiam.
Quicunque bibere voluerit extra
horam, licentiam petat a Præla
to,& vnum socium accipiat.

De Infirmis. VII.capitulũ.

CIrca infirmos, caueat ne sit
negligẽs Prelatus Sic enim
procurandi sunt infirmi vt citius
releuentur, sicut dicit pater no-
ster Augustinus. Poterunt autẽ
quidam vesci carnibus,prout eo
rum grauior exigit infirmitas, se
cundũ quod Prælato visum fue
rit. In locis vero vbi Conuentũ
habemus, extra domum nostrã
carnes non comedant. Si quis
autem talem habuerit infirmita-

tem, quæ nec multum eum de-
bilitet, nec comedendi turbet ap
petitum, talis nec ſuper culcitrã
iaceat, nec ieiunia conſuetudina
ria frangat, nec cibos refectorii
mutet. ℭ 2. In domibus noſtris
non ſint niſi duo loca, in quibus
comedãt debiles vel ĩfirmi, vnus
carnium, & alius aliorum cibo-
rum, niſi ſit euidẽs neceſſitas, vel
vrgens infirmitas. Similiter nec
alii fratres comedant niſi in com
muni Refectorio, vel hoſpitum
domo. Nec Priores prouincia-
les, nec Magiſtri in Theologia
(etiam actu legentes) comedant
in cameris, ſed in cõmuni Refe-
ctorio, vel hoſpitio, vel in domo

infirmorum, aut domo debiliũ. Si autem Priores inrfirmari contigerit, in infirmaria cum aliis ꝓcurentur. ¶ 3. Fratres vero leprosi infra septa sui Conuentus seorsum ab aliis ꝓcurentur. Cõuentum aũt suum dicimus, cuius est filius. Quod si arctitudo loci illius, vel alia causa legitima non permiserit, ad alium Conuentum nostri ordinis per Priorem prouincialem transferãtur.

De Minutione. Octauũ capitulum.

MInutio quater in anno fieri possit. Prima in mense

Septembri, secũda post Natale, tertia post Pasca, quarta post festum sancti Ioannis Baptistæ. Præter has minutiones nullus audeat sibi minuere, nisi discretio Prioris propter aliquam causam iudicauerit aliter alicui esse faciendum. Minuti extra Refectorium cum silentio comedãt, vbi cõmode poterit obseruari, et secundum quod facultas domus permiserit, cõmodius procurentur. Causa vero minutionis carnes non comedant.

De lectis. Nonum cap.

SVper culcitras non dormiãt fratres nostri, nisi forte stra-

men, vel aliquid tale super quod dormiant habere nõ possint. Super stramina, & saccones laneos dormire licebit. Extra domum vero dormire poterũt, sicut fuerit eis stratum, ne hospites molestentur. Qui autem culcitram petierit, ieiunet vna die in pane & aqua. Cũ tunica, & caligis cincti dormiant. Nullus (Magistro ordinis excepto) qui in cõmuni tolerari possit, habeat specialem locum ad iacẽdum, nisi propter rerum custodiam. Lectoribus tamen secũdum discretionẽ Prioris prouideatur.

De vestitu. X. capitulum.

VEstes laneas non attonsas (vbi seruari poterit) deferãt fratres nostri. Vbi vero seruari non poterit, vtant̃ vilibus, & potius vilitas in cappis seruetur. Lineis nõ vtantur ad carnem, nec etiam infirmi. Linteamina in infirmariis nostris concedimus, ꝙ haberi possint, & similiter in cameris hospitum. Nullus habeat plures tunicas, q̃ tres cum pelliceo in hieme, & quatuor sine pelliceo, quod semper tunica coopertum deferatur. Pelliceis syluestribus, aut etiam coopertoriis quarũcunq; pellium fratres nostri non vtantur, nisi in infirmaria. Nec tamen vtantur ibidẽ

coopertoriis pellium syluestriũ. Tunicæ circa cauillam pedũ inclusiue, & non plus, descendant, scapularia circa cooperturã genuum. Cappa vero sit breuior tunica, & etiam pelliceum. Caligas & soccos habebimus, vt necesse fuerit, & facultas pmiserit. Ocreas non habebimus, nec chirothecas. Bottæ extra septa monasterii non portentur.

De Rasura. Vndecimum capitulum.

RAsura sit superius non modica, vt religiosos decet, sic vt inter ipsam, & aures non sint

plus q̃ tres digiti. Tonſura quoque fiat deſuper[aures. Raſura vero fiat a Paſca vſq; ad feſtū omnium Sanctorum, de quindena in quindenam, deinde autem ſemel in tribus ſeptimanis, ita tamen quod propter feſta ſolēnia poſſit per dies aliquot præueniri vel retardari.

De Silentio. XII. capitulum.

SIlentiū fratres noſtri teneant in Clauſtro, Dormitorio, in Cellis, in Refectorio, & in Oratorio fratrum, niſi forte ſilenter aliquid loquantur, non tamen

oratione perfecta. Alibi tamen loqui poterunt de licentia speciali. Omnes fratres, vbiq;, intus & extra, silentium teneant in mensa tam Priores, q̃ alii, excepto vno qui maior fuerit ĩter eos, vel alio cui pro se loqui cõmiserit, & tũc ipse taceat, exceptis Magistris in Theologia. Prior tamen conuẽtualis possit licentiare vnum de secum comedentibus ad loquẽdum. Si vero plures Priores cõuentuales simul comedere contigerit. Prior antiquioris Conuẽtus loquatur, & vni loquendi licentiam dare possit. ℂ 2. Nullus autem aliorum ibidem loquatur nisi de necessariis mensæ, & hoc

per

per vnicam orationem breuiter & submisse, nisi de licentia Episcoporum, seu electorũ, aut etiã maiorum his, seu etiam Regum, seu etiam Magistri ordinis, & Ministri generalis ordinis minorũ, quum contigerit nos cum eis comedere. Prior autem prouincialis (absente Magistro ordinis) fratribus secum comedentibus (in sua duntaxat Prouincia) possit dare licentiam loquendi, in alia autem Prouincia tantum vni. Si quis hoc silentium fregerit ex ꝓposito, vel licentiam loquẽdi dederit, in vno prandio aquam bibat, & in capitulo coram omnibus vnã disciplinam recipiat, exe

ceptis infirmis decumbentibus. Et in hoc nõ dispẽsetur nisi per Magistrum ordinis, & Priorem prouincialem, & hoc raro, & ex rationabili causa. Infirmi vero non decũbentes, a prandio vsq; ad vesperas silentium teneant, similiter post signũ, quod fit post Completorium. A minutis vero post primam diem suæ minutionis, idem obseruetur. Fratres in capitulo de silentio se accusent, sicut de aliis culpis, & Priorum arbitrio puniantur. Si quis tamẽ inter duo capitula septies silentium fregerit, in vno prandio sedeat in terra.

De Recipiendis. XIII. capitulum.

IN quolibet Conuẽtu tres idonei fratres eligantur de cõmuni consilio capituli, qui recipiendos in moribus, & scientia diligẽter examinent, & examinationẽ Priori & capitulo referant, eorũ iudicio, an recipi debeant relinquentes. Qui dum adducti fuerint in capitulũ, posternant se in medio. Interrogati vero a Prælato, quid quærant, respondeãt. Misericordiam Dei & vestram. Quibus ad iussum Prælati erectis, exponat eis austeritates ordinis, voluntatem eorũ requirens.

Qui si respondeant, se velle cuncta seruare, dicat post cætera. Dominus, qui incępit, ipse perficiat. Et conuentus respondeat. Amen. Tunc depositis seculari-bus vestibus, & religiosis induti, in nostram societatem, in capitulo recipiantur. ℭ 2. Verũtamen anteq̃ stabilitatem, & cõmunem vitam promittant, & obedientiã Prælato & successoribus suis fa-ciant, tẽpus probationis assigne-tur, vt & ipsi austeritates ordinis, & fratres mores experiantur eo-rum. Nullus recipiat̃ nisi requisitus, an sit cõiugatus, an seruus, an ratiociniis obligatus, an alte-rius professionis, vel occultã ha

beat infirmitatem. ¶ 3. Nullus recipiatur in fratrē clericum ad probationem, vel professionem, nisi a Priore prouinciali, vel ab eo cui super hoc dederit licentiā specialem, vel a Priore conuentuali, cum assensu totius, vel maioris partis capituli. Conuersum autem nō recipiat Prior prouincialis, nec aliquis de eius licentia, nisi de consensu Prioris, & duarum partium fratrū, qui sunt de Conuentu, pro quo fuerit induendus. Nec Conuentus aliquis recipiat Conuersum sine licentia Prioris prouincialis. ¶ 4. Nullus Cōuersus recipiatur infra decem & octo annos, nec receptus

fiat clericus, nisi de licentia Magistri ordinis speciali. Nullus religiosus professus cuiuscunque ordinis mendicantium, recipiatur ad ordinem nostrum, sine licentia Magistri ordinis, vel Capituli generalis, nec quicunque illegitime natus, nisi de Prioris prouincialis licentia speciali. Si autem talis illegitime natus, ad ordinem receptus fuerit, & dispensatum fuerit cum eodem, quod possit fieri Prior, non propter hoc Diffinitor fiat capituli generalis, aut prouincialis, nec Prædicator generalis, nec elector Magistri ordinis, absque Magistri ordinis licentia speciali. ℭ 5. Prohibemus au

tem, ne aliquis de cætero aliquā mulierem tōdeat, vel induat, vel ad professionem recipiat. Pueri intra quartūdecimum annū, aut non recipiantur, aut si in aliquibus Cōuentibus oportet eos cō muniter recipere, recipiantur de consensu capituli Conuentus, a Priore, & non alias. Nec retineri possint in aliquo Conuentu, vbi nō est nouitiorum similium congregatio cum proprio dormitorio, & Magistro, ita quod alibi non recipiantur, nisi statim mittantur ad huiusmodi Conuētus, in quibus profitebūtur, pro Conuentibus tamen, in quibus receperunt habitum, & a quibus

Conuentibus de vestimẽtis pro uideri eis debet.

De Nouitiis, & eorum instru ctione. XIIII. capitulũ.

PRior Nouitiis Magistrũ dili gẽtem in instructione eorũ ꝓponat, qui eos de ordine doce at, excitet in Ecclesia, & vbicũq; negligenter se habuerint, verbo vel signo, q̃tum poterit eos stu deat emẽdare. Necessaria prout potest debet eis ꝓcurare, de aper tis negligentiis, quũ ante eum pe tierint veniam pęnitentiam dare vel eos in suo capitulo ꝓclama re. Humilitatẽ cordis & corpo

ris doceat eos habere, iuxta illud. Discite a me quia mitis sum, & humilis corde. ℂ 2.Frequenter pure,& discrete, doceat eos confiteri, sine proprio viuere, ꝓpriam voluntatem deserere, pro sui voluntate Prælati, obedientiam in omnibus voluntariã obseruare. Quomodo vbicunq; & in omnibus se habere debeãt ipsos debet instruere,& quod locũ vbi positi fuerint, vbiq; teneant, Quomodo sibi dãti aliquid, vel auferenti, male, vel bene dicenti inclinare debeant, quomodo se ad cameras contineãt, vt oculos sublimes non habeant, Quomodo, & quid orent,& q̃ silenter, vt

aliis rugitum nõ faciãt, Quomo
do in capitulo, venia, vel vbicun
que reprehẽsi fuerint a Prælato
sit facienda, & quod si quis fratrẽ
suum aliquo modo scãdalizaue-
rit, tandiu ante pedes eius pstra-
tus iaceat, quousq; placatus eri-
gat eum. ℭ 3. Instruendi sunt
etiam Nouitii, vt cũ nemine con
tendere præsumant, & in omni-
bus Magistro suo obediant, in
processione socium sibi collate-
ralem attendant, nec loquantur
locis & temporibus interdictis,
neminem penitus iudicent, sed si
aliqua ab vllo fieri videant (licet
mala videantur) bona suspicen-
tur, vel bona intentione facta (sæ

pe enim humanum fallitur iudicium) & quod non loquãtur de absente, nisi quæ bona sunt, Disciplinas frequẽter suscipiant, cum duabus manibus bibant, & sedendo, diligenter libros, & vestes, & res alias Monasterii custodiant, & quod, si quid petitũ fuerit ab vno Priore, nõ petatur ab alio, nisi causa exposita. Sed nec si a maiori petierint, vadãt ad minorem. ℭ 4. Item confessiones nouitiorum ante professionem recipiantur, & diligenter de modo confessionis, & de aliis instruantur. Item nouitii ante pfessionem de debitis se expediant, & omnia alia ad pedes Prioris po-

nant, vt se ex toto absoluant. Si-militer omnes fratres singulis annis semel omnia sibi commissa Prioribus suis exponant pariter & exhibeant, eorum dispositioni relinquendo. ℭ 5. Quicunque vero frater pecuniam, vel alia quæcunque receperit, vel habuerit, vel expenderit, vel dispensauerit, vel dispensari fecerit, reddat singulis annis suis maioribus rationē, semel vel pluries, si fuerit requisitus, videlicet Magister ordinis Diffinitoribus capituli generalis, Prior puincialis Diffinitoribus capituli prouincialis, Prior conuentualis, Priori prouinciali, vel Visitatori, cæteri fra

tres Priori conuentuali. ¶ 6. Nullus fratrum, etiam Prior, recipiat depositum cuiuscũq;, nisi in cõmuni deposito Conuẽtus. Contrarium autẽ faciens incurrat pęnã grauioris culpæ. Item Nouitii infra tempus ꝓbationis in psalmodia, & officio diuino studeant diligenter. Item infra annum ad longinquas partes (nisi ob causam necessariam) Nouitii non mittantur, nec in aliquo officio occupentur, nec vestes eorum ante professionem alienẽtur, nec ipsi ante professionem ordinentur. ¶ 7. Item Nouitii nõ intersint capitulo, nec in dormitorio cũ aliis fratribus iaceãt,

vbi hoc cõmode poterit obser-
uari. Sed Magister eorum extra
capitulum, culpas eorum audiat,
& ipsos diligenter (quantum po
test) in moribus instruat, & cha-
ritatiue corripiat. Mãdamus vni
uersis fratribus, quatenus noui-
tios volentes redire ad seculum
libere permittãt ire, redditis sibi
omnibus, quæ secum detulerãt,
nec sint eis molesti propter hoc,
exemplo illius, qui discipulis ali-
quibus recedentibus, aliis rema-
nentibus dixit. Nunquid & vos
vultis abire? ℭ 8. Item nullus re
cipiat̃ ad professionẽ, vt clericus
nisi sciat plene & expedite dicer̃
& legere diuinũ officiũ noctur-

num pariter et diurnum solus, et sciat (vel sit habilis in proxima dispositione vt sciat) grãmaticam. Et per duos menses, ante finem probationis examinatores teneãtur examinare eum de his, & referre Priori & capitulo. Et si inuentus fuerit multũ deficiens in prædictis, vocetur in capitulo nouitius, & ibidem ei assignetur certum tempus prolixius probationis, vel declaretur ei ꝙ nunq̃ veniet probationis terminus, nisi postquam iterũ in capitulo vocato, & pro sufficiente approbato, octo adhuc dies, ad minus, relinquentur. ¶ 9. Vltra hoc autem (ne pueruli recepti ad habi-

tum inueniant, se potius natos sub iugo religionis, q̃ illud elegisse, euitenturq; inconuenientia multa) statuimus, vt ei cui ante quintũdecimum annum religionis habitus datus est, nunquã elabatur annus probationis (quã tocunq; decurrente tẽporis spacio) nisi vocatus post annũ sextũ decimum expletũ a Prælato in capitulo coram Conuentu, terminum, ad minus, trium mensium acceperit ad deliberandum an profiteri velit, ita q̃ annus ꝓbationis cum taxato illo termino terminetur, ac per hoc extũc incurratur ꝓfessio tacita. ℂ 10. Et vt hoc inuiolabiliter obserue

tur,

tur, præsenti statuto cuilibet an te quintūdecimum annum (pro tempore) recepto ad habitū, assignamus annū probationis modo dicto. Mandamus autem sub pęna absolutionis ab officio, & grauioris culpę Prælato, vt quā do vocatus fuerit nouitius ad ter minum professionis suscipiendū expresse protestetur eidē quod professio sua eundem obligabit ad tria vota, paupertatis scilicet castitatis & obedientiæ, secundū Regulā beati Augustini, et Insti tutiones fratrum ordinis Prædi catorum, & non secundū quod hodie hic vel ibi seruat̃, & quod statim elapso termino sibi taxa-

to (nisi cõtradictum ab ipso, vel a religione fuerit) incurret professionem, etiam si aliter nõ profiteatur. ¶ 11. Nouitios quoque recedentes sine licentia cum habitu a Conuentu, nisi infra octo dies ad eundem redierint, pro refutatis ab ordine habemus. Et si ad alium Cõuentum declinauerint, & fuerint in illo acceptati pro nouitiis, volumus annum ꝓbationis inchoari ab illo die quo in ipso altero Conuentu fuerint acceptati. Quod si nullibi acceptati pro Nouitiis fuerint post exitum sine licentia, pro refutatis, & non nouitiis tales haberi volumus, quanto tempore sic

permanserint.

De Professione. XV.capitulũ.

MOdus faciendi professionẽ talis est. Ego frater.N. facio professionem, & promitto obedientiam Deo, & beatæ Mariæ, & beato Dominico, & tibi N. Magistro ordinis fratrũ Prædicatorum, & successoribus tuis secundum Regulam beati Augustini, & Institutiones fratrum Prædicatorum, ꝙ ero obediens tibi, tuisq; successoribus vsq; ad mortem. Quũm aũt fit alii Priori cuicunq;, sic facienda est. Ego N. facio professionẽ, & promit-

to obedientiam Deo, & beatæ Mariæ, & beato Dominico, & tibi.N.Priori (talis loci) vice.N. Magistri ordinis fratrum Prædicatorum, & successorum eius secundum Regulam beati Augustini, & Institutiones fratrũ Prædicatorum, ꝙ ero obediens tibi tuisq; successoribus vsq; ad mortem. ℭ 2. Nouitiorum autem vestes hoc modo benedicantur in ꝓfessione. ℣. Ostende nobis domine misericordiam tuam. ℞. Et salutare tuum da nobis. ℣. Dominus vobiscũ.&c. Oremus. Orõ. Domine Iesu Christe qui tegimen nostræ mortalitatis induere dignatus es, obsecramus im-

mensæ largitatis tuæ abundantiam, vt hoc genus vestimentorum quod sancti Patres ad innocentiæ & humilitatis indiciũ ferre sanxerunt, ita bene ✠ dicere digneris, vt qui hoc vsus fuerit te induere mereatur Christum dominum nostrum. Amen. Postmodum aspergantur aqua benedicta. In quolibet Conuentu habeatur liber particularis, in quo scribantur omnes qui faciũt professionem ibi, notando annum, mensem, & diem, & nomen Prælati recipientis ad professionem, & sub quo Magistro ordinis.

De Leui culpa XVI.
capitulum.

LEuis culpa est, si quis mox, vt signum factum fuerit nō relictis omnibus, cum matura festinatione differat se præparare, vt ad Ecclesiam ordinate, & cōposite, quando debuerit veniat. Si quis ad (Gloria) primi psalmi nō affuerit. Si quis in choro male legendo, vel cantando, offendens, non statim se coram omnibus humiliauerit. Si quis diuino non intentus officio, vagis oculis, & motu irreligioso, leuitatem mentis ostenderit. Si quis in Ecclesia, vel in dormitorio, vel in cellis aliquid inquietudinis fecerit. Si quis in choro riserit, vel alios ridere fecerit. Si quis lectio

nem statuto tempore non præuiderit. Si quis aliud cantare vel legere præsumpserit, q̃ quod cõmunis ꝓbat vsus. ℭ 2. Item leuis culpa est, si quis ad ꝑdicationem vadens ociosa locutus fuerit, vel egerit. Si quis dissolute riserit, cachinis, vel ludis, dictis, vel factis alios ad ridendum concitauerit. Si quis oculos vagos per plateas vel villas eundo, ad vanitates frequenter direxerit. Si quis in vigilia Annunciationis, & Natiuitatis Domini, in principio Capituli per negligentiam non affuerit, vt pronunciatis, redemptionis nostrę exordiis, corde & corpore gratias agat Redemptori.

Si quis de via veniens eadem hora (si fieri potest) benedictionem accipere neglexerit, vel absq; ea plus vna nocte moraturus exierit. Si quis ad lectiones dormierit. Si quis temporibus statutis cum aliis lectionẽ auditurus nõ affuerit. Si qs libros interdictos legerit. ℂ 3. Item leuis culpa est si quis Ecclesiæ, vel altaris ornamenta negligẽter tractauerit. Si qs vestes suas, aut libros in loco statuto honeste nõ deposuerit, vel negligenter tractauerit. Si indumenta, vel alia fratri data vel concessa sine ipsius licentia, per se alius acceperit. Si quis aliquid vtensilium fregerit, vel per-

diderit. Si quis cibi vel potus ali quid effuderit. Si liber in quo legendum est cuiuscũq; neglectu defuerit. Si quis aliquid dixerit, vel egerit vnde offendantur fratres. ℭ 4. Item leuis culpa est, si quis cibum vel potum absq; benedictione sumpserit. Si quis in Conuentum hora qua debet venire distulerit, Si quis ad capitulum vel collationem non venerit, vel communi refectioni nõ interfuerit. Si quis cõmune mandatum dimiserit. Si quis clamans in clamatione sua iurgium fecerit. Si quis eum a quo proclamatus fuerit, eodem die, quasi se vindicando, clamare præsumpserit.

¶ 5. Item leuis culpa est, si quis cum iuramento (vt loquendo fieri solet) aliquid negauerit, vel affirmauerit. Si quis turpem sermonem, vel vaniloquiũ dixerit, vel (quod grauius est) in vsu habuerit. Si quis eorum qui officiis deputati sunt, in aliquo negligens repertus fuerit, vt sunt Priores in Conuentu custodiendo. Doctores in docendo, studentes in studendo, scriptores in scribendo, cantores in officiis suis, procuratores in exterioribus procurandis, vestiarii in vestibus prouidendis, custodiendis, & reficiẽdis, infirmorum custos in infirmis custodiendis, procurãdis &

reficiendis, & mortuis necessariis ministrandis, & cæteri in officiis suis, vt iniunctum est eis. Clamantis vel proclamātibus se de supra dictis, detur pęnitentia secundū quod Prælato videbitur expedire.

De Graui culpa. XVII. capitulum.

GRauis culpa est, si quis inhoneste in audientia seculariū cum aliquo contenderit. Si frater cum fratre intus vel extra, lites habuerit. Si quis alicui fratri opprobrium dixerit. Si quis mēdacium de industria dixisse depræhensus fuerit. Si quis silentiū

non tenere in cõsuetudinem duxerit. Si quis culpã suã, vel alterius defenderit Si qs in illũ aliquo proclamatus est, vel in quelibet alium maledicta, seu verba inordinata, & irreligiosa maliciose inuexisse depræhensus fuerit. Si quis fratri præteritam culpã pro qua satisfecit improperauerit.

¶ 2. Item grauis culpa est, si qs mala de fratribus, aut patribus, vel domibus suis, vel sororibus malitiose euomuerit, quæ testimonio fratrum suorum probare nequiuerit. Si quis absq; licentia, & magna necessitate equitauerit, vel carnes comederit, vel etiam in via pecuniam portaue-

rit, vel portari procurauerit. Si quis procedens vbi fęmine ſunt oculum fixerit (ſi tamen hoc in vſu habuerit) vel cum fęmina ſolus non de confeſſionibus, vel honeſtis locutus fuerit. Si quis ieiunia ab Eccleſia inſtituta fregerit ſine cauſa & licentia. Si quis literas alicui miſerit, vel ſibi miſſas legerit, quas primitus ſuo Præſidenti non oſtenderit. Magiſtris in Theologia, & Inquiſitoribus hæreticæ prauitatis, & Prædicatoribus generalibus duntaxat exceptis. ℭ 3. Pro huiuſmodi culpis, & his ſimilibus, veniam petētibus, & nō proclamatis, tres correctiones in capitulo dentur, &

tres dies in pane et aqua ieiunet. Clamatis vero, vna dies, & vna correctio ſuperaddatur. Præter hæc autem pſalmi & veniæ ſecũdum quod diſcretioni Rectoris viſum fuerit, pro qualitate culparum iniungantur. Eadem pęna digni ſunt, qui poſtquã miſsi fuerint, ſine licentia teuerti præſumpſerint, vel vltra terminum ſibi aſſignatum moram fecerint, ſine rationabili cauſa, vel ſi quis pro victu & veſtitu, vel qualibet alia re murmurauerit. Caueat autem quilibet frater, ne proclamet aliquẽ in capitulo de crimine (etiã de auditu) niſi ipſum crimẽ poſſit probare. Quod ſi accuſatus

negauerit, & accusans in probatiõe defecerit, pęna accusato debita puniatur. Ne autem vitia occultentur, Prælato suo denunciet quod viderit vel audierit.

De Grauiori culpa. XIII. capitulum.

GRauior culpa est, si quis per cõtumaciam vel manifestã rebellionem inobediens Prælato suo extiterit, vel cum eo intus vel foris proterue cõtendere ausus fuerit. Si quis pcussor fuerit, Si quis crimen capitale, idest pęna mortis in seculo puniendum cõmiserit. Si quis procurauerit

ꝙ ipse vel alius eximatur, via nō iuridica, a potestate sui Prælati. Si quis rem sibi collatam recepe rit, de his quæ prohibentur reci pi. Si quis rem sibi collatam ce= lauerit, quē beatus Augustinus furti iudicio dicit esse condem= nandum. Si proclamatus conui ctus fuerit, sponte surgat, & ve= niam petens sceleris sui immani= tatem lamentabiliter proferat, & denudatus (vt dignam recipiat suis meritis sententiam) vapulet quantum placuerit Prælato, & sit omnium nouissimus in Con= uentu, vt qui culpam perpetran do non erubuit membrum dia= boli fieri, ad tempus (vt resipiscat

sequestretur

sequestretur a consortio ouium Christi. Pęna autẽ sequestrationis tunc tantum locum habeat, quãdo propter peccatum mortale ad pęnam grauioris culpæ quis est dãnatus. In Refectorio quoqꝫ ad communem mensam cum cæteris non sedebit, sed in medio Refectorii, super nudam terram comedet, & prouidebitur ei seorsum panis grossior, & potus aquæ, nec reliquiæ prandii sui cum aliis misceãtur, vt cognoscat se ita sequestratum a cõsortio aliorũ, quod priuetur (nisi per pęnitentiam redeat) consortiis Angelorum. Ad canonicas horas, & gratias post comestio-

nem, ante hostiũ Ecclesiæ transeuntibus fratribus prostratus iaceat, dum intrant & exeũt. Nullus autem se audeat coniungere illi, vel aliqd mandare. ¶ 3. Prælatus tamen (ne in desperationẽ labi possit) mittat ad eum qui est in grauiori culpa seniores, qui cõmoneant eum ad pęnitentiã, prouocent ad patientiam, foueant per compassionem, hortenť ad satisfactionem, adiuuent per suam intercessionem, si viderint in eo humilitatẽ cordis. Quibus etiam suffragetur totus Conuẽtus. Nec renuat Prælatus cũ eo facere misericordiam. Et si videbitur ei, denuo vapulet ad pedes,

singulorum, primo Prælati, dein de vtriusqȝ lateris sessorũ. Talis quandiu erit in hac pęnitentia non communicet, nec veniat ad osculũ pacis. Si Prædicator est, prædicationis officium nõ exerceat. Non notetur ad aliquod officium in Ecclesia, nec vlla ei cõmittatur obedientia, nec vocem habeat (nisi in sui accusatione) ante plenariam satisfactionẽ, vel donec per Magistrum ordinis, aut Diffinitores capituli generalis vel prouincialis fuerit restitutus. Si fuerit sacerdos, vel diaconus, his officiis non fungatur, nisi postmodum religiose conuersatus fuerit. ¶ 4. Si quis autẽ

(quod Deus auertat) in peccatū carnis lapsus fuerit, aut furtum cōmiserit, quod sit notabile iudicio discretorum, vel literas Magistri ordinis, vel Priorum prouincialium, vel eorum sigilla falsificauerit, vel falsificatis sciēter vsus fuerit, aut in Prælatum suum manus iniecerit temere violētas, aut quemcunq; letaliter vel grauiter & atrociter percusserit, aut infra septa Monasterii super se arma inuasiua portare præsumpserit, aut aliquod prędictorum fieri fecerit, carcerali custodiæ mancipetur. ℭ 5. Si quis etiam alteri fratri ordinis, vel ipsi ordini crimen falso imposuerit, ꝑpter qđ

crimen ſecundum noſtrarum ſe
riem Conſtitutionum frater ali-
quis carcerem mereretur, aut cri
mina quæcũq; huiuſmodi fratrũ
ſecularibus pſonis, & extra obe-
dientiam noſtri ordinis conſtitu
tis reuelauerit, vnde fratri, vel or
dini infamia, vel damna fuerint
ſubſecuta, modo conſimili car-
cerali cuſtodiæ mancipetur. Et
nolumus quod huiuſmodi ordi-
nis deſtructores poſſint (niſi per
Magiſtrum ordinis, vel generale
capitulũ) liberari. Idem dicimus
de fratribus, qui inuenti fuerint
ad taxillos luſiſſe, aut in ſenten-
tiam excommunicationis a quo
cunq; iudice noſtri ordinis rite

latam scienter incidisse. Quos etiã pęnæ carceris volumus sub iacere. ℭ 6. Si quis autem tale quid extra Monasterium cõmiserit, frater qui cũ eo est studeat eius excessũ Prælato quãtocyus corrigendum intimare. Correctus vero, ad locum, in quo tale quid cõmisit, vlterius nõ redeat, nisi ita religiose conuersatus fuerit quod per Diffinitores generalis vel puincialis capituli illuc reuersurus iudicetur. Si vero huiusmodi peccatũ occultum fuerit, disquisitione secreta (secundũ tempus & personam) condignã agat pęnitentiam. ℭ 7. Si quis autem de mala familiaritate notabi

liter suspectus fuerit, & post admonitionem a Prælato de consilio discretorum fratrum coram eisdem pluries sibi factam, se nõ correxisse depræhensus fuerit, præcipiatur ei in virtute sanctæ obedientiæ per Prælatum corã illis, coram quibus monitus fuerat, si præsentes fuerint, vel corã aliis discretis de consilio eorundẽ, vt a tali familiaritate desistat. Quod si tale præceptum transgressus fuerit, postq̃ hoc legitime constiterit, tanq̃ reus & conuictus de suspecto crimine habeatur. ℭ 8. Si qui per coniurationem vel conspirationem, vel malitiosam concordiam, ad-

uersus Priores vel Prȩlatos suos manifeste se erexerint, supra= dicto modo pȩniteant, & decæ= tero in omni vita sua extremum locum sui ordinis teneant, et vo= cem in capitulo (nisi in sui accu= satione) non habeant, neque eis aliqua cōmittatur obedientia, ni= si per Magistrū ordinis vel Diffi nitores capituli generalis vel p= uincialis fuerint restituti. ¶ 9. Si qui tamen fratres non maliciose, sed in veritate aduersus Prælatū suū aliquid habuerint, quod tol= lerari non debeat, nec deceat, prius eum inter se cum omni hu militate & charitate de sua corre ctione admoneant. Quod si fre=

quenter admonitus se corrigere neglexerit, aut contẽpserit, Priori prouinciali significent, vel Visitatoribus, vt quum ad eandem domum visitandã venerint, causa manifeste indicetur, & Diffinitoribus capituli generalis vel puincialis significẽt. Aliter Praelatos suos subditi infamare non praesumant. Statuimus ꝙ si quis nephandum crimẽ concubitus contra naturam, homicidii, vel propinati (etiam effectu non subsecuto) veneni commiserit, perpetuo carceri sit addictus, a quo nec per Magistrum ordinis, nec per capitulũ generale possit ante annos viginti liberari. Et Ni-

hilominus pęnis aliis puniatur, secundum Praelati discretionē.

De Grauissima culpa. XIX. capitulum.

GRauissima culpa est, incorrigibilitas illius q nec culpas timet admittere, & pęnas recusat ferre. Talis de consilio discretorum carcerali custodiæ mancipetur, & ibidem secundum exigentiam culparum, iuxta discretionē Pręlati ieiuniis et abstinētiis puniatur, vel secundum Regulam patris nostri Augustini (si magis expediens iudicatur) exutus habitu ordinis de nostro or

dine expellatur, si tamen vsq; ad illam horam sani capitis, & integri sensus extiterit. Si etiã aliqui sint, qui iudicio discretorum in communi sine graui scãdalo, vel periculo tollerari non possint, in carcere recludãtur, & ibidem secundum culparum exigentiã, & secundum Prælati discretionem, puniantur. ¶ 2. Frater propter mortale peccatum damnatus legitime ad pęnam grauioris culpæ, & recusans eã ferre, eiiciatur mature & iudicaliter de ordine per Priorem prouincialem, vel eius Vicarium de consilio discretorum in scriptis, ita q; appareant autentice gesta, cum pro-

cessu & sententia, cũ subscriptio-
ne discretorum. Nullus autem
cum habitu ordinis, ob quãcun
que causam criminalẽ a sua Pro
uincia eiici possit (simpliciter vel
ad tempus) nisi a Magistro ordi-
nis, vel generali capitulo.

De Apostatis. XX. capitulũ.

QVicunq; apostatauerit, ip-
so facto sit excommunica
tus, quam sentẽtiam ferimus ex-
nunc præsenti statuto. Si vero
misertus sui redierit, depositis in
claustro vestibus, nudus cũ vir-
gis in capitulo veniat, & prostra
tus culpam suam dicat, & humi-

liatus veniam petat, & quandiu Prælato placuerit, pęnæ grauioris culpæ subiacebit, & in capitulo nudus se pręsentabit semel in singulis septimanis. ℭ 2. Infra hoc tempus pęnitentiæ vbiq; in Conuentu nouissimus erit, & duobus diebus in qualibet septimana p annum, in pane & aqua ieiunabit. Et peracta pęnitentia ad priorem locum non redeat, nisi per Magistrum ordinis, vel per Diffinitores capituli generalis vel prouincialis, cum eo fuerit dispensatum. Quæ dispensatio non fiat per eosdem ante tres annos ad minus, ita tamen quod anni, quibus fuerit in apostasia,

non computentur ei, quo ad locũ, sed sit sub illis omnibus, qui habent plures annos in ordine, q̃ ipse habuerit, quando exiuit. Quod si secundo fugerit, & iterum redierit, supradicto modo pęniteat, & Priori anno secundus annus addatur. Si tertio tertius, si quarto quartus. ℭ 3. Omnibus tamen fratribus pro huiusmodi pęnitentibus humiliter in capitulo deprecãtibus, Prælatus quum eorum pęnitentiam perspexerit, eis indulgere, vel remittere poterit, secundum q͂ suæ discretioni visum fuerit, vel placitum. Apostatæ vnius Conuentus non recipiantur a Priore al-

terius Cõuentus ad ordinem, in eadem Prouintia, sine licentia Prioris prouincialis, nec aposta te aliarum Prouinciarũ recipian tur in aliis Prouinciis, sine licen tia Magistri ordinis speciali. Si quis in apostasia ordinatus fue= rit, vel post excõmunicationem diuina celebrare præsumpserit, in ea (executiõe officii perpetuo carebit, nisi forte postea ita reli= giose cõuersatus fuerit, vt cũ eo auctoritate sedis apl'icę dispẽset (*Vallis Oleti* 1523) Qui aũt nõ in apostasia, sed tamen sine legiti= ma ordinis licẽtia ordinatus fue rit ipso facto sit addictus carceri ad minus p quatuor menses, ibiq;

dem secundum arbitrium Prae-
lati, penis aliis puniẽdus, & post
modum nõ permittatur exequi
ordines ipsos, sine licentia Magi
stri ordinis] ¶ 4. Qui vero semel
apostatauerit, vel de lapsu carnis
manifeste conuictus fuerit, vel
carceri sententialiter, & legitime
mancipatus, decaetero non prae
dicet, nec audiat cõfessiones, nec
ad aliquam electionem ordinis,
nec ad aliquem tractatũ eorum,
quae mittenda sunt ad generale
vel prouinciale capitulũ admit-
tatur, nisi per Diffinitores capi-
tuli generalis vel ꝑuincialis, vel
per Magistrum fuerit restitutus.
Quae restitutio non fiat per eos-
dem

dem ante tres annos ad minus. Et si fuerit Prædicator generalis. dicto officio sit priuatus, nec possit habere officium Prioratus nec Supprioratus, vel Vicariatus, vel Lectoratus, nec possit fieri Diffinitor capituli generalis vel puincialis, nec Prædicator generalis, nec Magistri ordinis elector, sine licentia Magistri ordinis speciali. Quicunq; literas Magistri ordinis, vel Prioris prouincialis, seu sigilla eorum falsificauerit, vel eis scienter vsus fuerit, sententiam eandem incurrat excõmunicationis latã, & priuationum dictarum ipso facto.

Explicit prima distinctio.

INCIPIT SECVNDA DISTINCTIO.

De Domibus concedendis, vel construendis. Primum capitulum.



Vlla Domus concedatur nisi a Priore prouinciali, & a Diffinitoribus capituli puincialis fuerit postulata, nec concessa ponatur, nec posita transferatur, nisi vbi prædicti viderint expedire. Fratres autē nouis domibus deputari, Conuentibus de quibus assumuntur, & ipsi Conuentus eisdem quantū ad suffragia (sicut

suis conuentualibus) mutuo te-
neantur, quousq; Cōuentus ibi-
dem fuerit assignatus. Quantum
vero ad omnia alia, dicti fratres
ad domos prædictas simpliciter
pertinebunt. ¶ 2. Conuentus
citra numerum duodenariū fra-
trum professorum, quorum de-
cem (ad minus) sint Clerici, &
sine licentia generalis capituli, &
absque Priore & Doctore non
mittatur, nec postq̄ missus fuerit,
dictus numerus fratrum minua-
tur. Et si aliquis inde subtractus
fuerit, loco illius alius assignet.
Ille vero Conuentus, qui pro il-
lo tempore prædictum duode-
narium numerum non habebit,

ad ea quæ tractanda sunt in capitulo prouinciali, siue in electione Prioris prouincialis, quo ad Priorem, & socium, & electores prouincialis, nullatenus admittatur, nisi forte illo anno p fratris obitum dictus numerus fuerit diminutus. Quod si oppositum factū fuerit, totū sit irritū & inane, Prouinciis Hierosolymitana & Gręcię dūtaxat exceptis. ¶ 3. Itē nulla domus transferat̄ de Prouincia ad Prouinciā, nisi per tria capitula fuerit approbatū. Mediocres domos, & humiles fratres nostri habeant, nec fiant, aut permittantur fieri, in domibus nostris curiositates, & superfluitates

notabiles in sculpturis, picturis, pauimentis, & aliis similibus, quę paupertatem nostrã deformant. In Ecclesiis tamẽ permitti poterunt. Si quis vero contrafecerit, pęnę grauiori culpę debitę subiacebit. Itẽ possessiones, seu redditus nullo modo recipiantur, nec Ecclesiæ quibus animarum cura sit annexa. Item nullus audeat instare vel rogare pro beneficiis consanguineis suis obtinendis. ℭ 4 In virtute sanctæ obedientiæ, & sub excommunicationis pęna districte prohibemus, ne aliquis fratrum nostrorum laboret, vel procuret decætero, vt cura vel custodia monialium,

seu quarūlibet aliarum mulierū fratribus nostris cōmittatur, nisi de licentia Magistri ordinis speciali. Prohibemus districte, ne aliquis curam recipiat prædictarum, nisi per tria capitula generalia continua fuerit approbatū, vel nisi cura per D. Papam ordini cōmittatur, vel per alium, qui possit facere cōmissionem prædictam. Si quis vero contrarie præsumpserit, pęnæ grauiori culpæ debitæ subiacebit. Mulieres claustrum, vel oratorium, vel alias officinas nostras nunq ingrediant, nisi in die consecrationis Ecclesiæ, & tunc liceat eis ingredi chorum & claustrum. In parasceue

vero tantum chorum poterunt intrare, vsque ad officium. ¶ 5. Statuatur semper aliquis frater Clericus, vel cõuersus discretus, maturus, & securus, qui sit portarius, & diligenter ea q̃ ad officiũ portarii pertinẽt exequatur. Poterit autem aliquem fratrem vel secularem honestæ conuersationis habere in adiutorium, quum necessitas hoc reqret. Volumus autem ꝙ fiat cum maturo consilio peritorum in arte (considerato loco illo) in ligno, vel in alia materia formula totius domus construendæ, quam non liceat transgredi pro voluntate varia Præsidentium, sed iuxta illã ædi

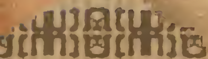
ficetur. In domibus autem constructis mandamus nullam fieri constructionem, aut ædificationem notabilē in fabrica, a Priore vel procuratore, nisi de licentia Prioris prouincialis, & consilio atq; assensu patrum. Oppositum autem facere præsumens, in pęnam absoluatur, sic q͕ per triēnium nec ibi, nec alibi præsit.

De electione Prioris conuētualis, & institutione Supprioris. Secundū capitulum.

PRiores conuentuales, a suis Conuentibus secundum formam canonicam eligātur, vide-

licet a maiori parte vltra medie- tatem omnium eligentium, vel p scrutinium. vel per cõpromissio nem, vel per communem inspira tionem, aliis subtilitatibus iuris relegatis. Quod similiter in ele- ctione Magistri ordinis, & Prio rum prouincialium obseruetur. Quum autem per disquisitionẽ & scrutinium voluntatum pro- cedit electio, vota eligentium re cipiantur, & conscribantur per Suppriorem, vel eius Vicarium, in absentia Supprioris, & duos fratres, qui primitus habitum no stri ordinis susceperunt (si tamẽ post professionem a nostro or- dine nullatenus disceserunt (nisi

per Magiſtrum ordinis, vel generale, vel prouinciale capitulũ, cum eis fuerit diſpenſatum. ¶ 2. Publicato autẽ ſcrutinio in medium, & expreſſis nominibus eligentium & electorũ, & facta collatione numeri ad numerum, ſi maiorem partem medietate omnium eligentium in vnum conueniſſe ĩuenerint, & minor pars interrogata maiori conſenſerit, ille qui primam vocẽ habuit inter electores, ſurgens dicat. Ego N. vice mea, & omnium electorum præſentiũ eligo. N. in Priorem talis Conuẽtus, vel talis Prouinciæ, ſi Prior Prouincialis eligatur. Si vero non omnes con



senserint, sed maior ps vltra me-
dietatem, tunc sicut prius, qui pri
mam vocẽ habuerit dicat. Ego
N. pro me, & his, qui mecum cõ
sentiunt eligo. N. in Priorem, vt
prius Quod similiter in electio-
ne Magistri ordinis, & Prioris
Prouincialis obseruetur. ¶ Prio
res autem conuentuales supradi
cto modo electi, a Priore ꝓuin-
ciali (si ei visum fuerit) confirmen
tur. Idem etiã fiat si aliquis a ma-
iori parte illorum, ad quos perti
net electio de alio Conuẽtu fue
rit postulatus. Conuẽtus autem
qui petit electi confirmationem,
numerum. & nomina scribat eli-
gentium, cum formatione decre

ti, & expressione eorum quæ in electione facta sunt. Si vero infra mensem nõ elegerint, vel postulauerint, Prior prouincialis prouideat Conuentui de Priore qui cõpetenter sciat in dicto Cõuentu proponere verbum Dei. Nullus eligatur aut confirmetur in Priorem, nisi sciat grãmatice loqui absque falsa latinitate, & sit ita instructus (saltem in moralibus sacræ scripturæ) vt sciat proponere cõpetenter verbum Dei in suo Conuentu. Quod si secus factum fuerit in Conuẽtibus habentibus integrum numerũ fratrum, confirmator absoluatur, & per triennium omni officio or-

dinis priuet. ¶ 4. Electiones seu postulationes, in nostro ordine per scrutinium, si hoc solum obseruatum fuerit, quod maior pars medietate cõsenserit ante publicationem scrutinii, possint a confirmatore pro canonicis approbari. Et semper intelligatur confirmatorẽ supplere defectus electionis, qui eius subsunt potestati, quando sine clausula diminutiua confirmat electionem. ¶ 5. Fratres autem post quatuor annos a professione sua, si tamen sint in sacris constituti, ad electionẽ Prioris conuentualis admittant. Infra vero idem tẽpus in socios Priorum conuentualium, vel in

electores Priorum prouincialiũ vel in Priores nullatenus eligantur. Si vero de aliena Prouincia fuerint, postq̃ per annum continuum in aliquo vno Conuentu alienæ Prouinciæ assignati morati fuerint, admittantur ad electiões in illa Prouincia sicut alii. Et hoc, tam si ad tempus, q̃ si simpliciter ad alienam Prouinciam quis assignetur. Infra vero idem tempus non admittantur ad electionem electorum Prioris prouincialis; nec ad tractatus eorũ, quæ ad generale vel prouinciale capitulum sunt mittenda. ¶ 6. Electio autem tam Priorũ prouincialium, q̃ cõuentualium, ad

illos tantum pertineat electores, qui perſonaliter præſentes in electione extiterint, ſicut fit in electione Magiſtri. Prior autē conuentualis, de conſilio diſcretorū fratrum ſui Conuentus, inſtituat Suppriorem, cuius officium erit habere diligentiam circa Conuētum, & corripere delinquentes, & in aliis quantum Prior aſſignauerit, vel ei permiſerit. Idem autem Supprior mortuo Priore, vel amoto, vices eius in omnibus plenarie obtineat. quouſq; Prior eiuſdē loci fuerit electus & confirmatus, & in domo præſens extiterit, niſi Prior prouincialis aliter ordinauerit. In quoti

dianis vero capitulis, non accuse
tur Supprior, nisi aliquãdo pro
aliquo maiori excessu (secũdum
quod Priori visum fuerit) pro-
clametur. ℭ 7. Si vero mortuo
Priore, vel amoto, vel absente
domus Suppriorem præsentem
vel Vicarium Prioris (in eius ab-
sentia) non habuerit, tres patres
illius Cõuentus præsentes, & vo
cem in electionibus habẽtes, qui
primitus habitum nostri ordinis
susceperunt (si tamen post ꝓfes-
sionem a nostro ordine nullate-
nus discesserunt, nisi per Magi-
strum ordinis vel ꝓuinciale, vel
generale capitulum, cum eis fue
rit dispensatum) aliquem fratrẽ
de

de Conuentu illo,in domo præ
sentem,anteq̃ comedant et bibãt
eligere teneantur,renunciatione
qualibet non obstante,Qui vices
supradictas Prioris obtineat,quo
usque domus ipsa Priorem præ
sentem habeat,vel Suppriorem,
vel Vicarium Prioris, in eius ab-
sentia, vel Prior prouincialis vel
conuentualis aliter ordinauerit.
Quod si prædicti tres non con
cordauerint, duorum sententia
ad prouidendum,siue de vno ip
sorum trium, siue de aliquo alio
fratre conuentuali præsente prę
ualebit. ℭ 8. Nulli autem Præ-
sidenti ordinis liceat alicui extra
obedientiam nostri ordinis exi-

stenti curam committere super fratres, vel Conuentus ordinis quomodocũq;, nisi Prælatis ex ordine nostro assumptis, supra socios eis deputatos, & quandiu sunt eorũ socii, & nisi super apostatas & vagos, hoc est sine ordinis licentia, extra ordinem commorantes, quandiu sic extra manent. Super quos volumus, q non solum Magister ordinis, sed etiam Priores prouinciales, & eorum Vicarii possint potestatem cõcedere omnibus ecclesiasticis personis. Quod si secus factum fuerit, sit irritum & inane. ¶ 9. Fratres vero nostros, tam in Episcopatu præcise titulari, vel alias

infra Episcopatum constitutos, & beneficiatos, vel exemptos ab ordine, exceptis Magistro sacri Palatii, & Pęnitentiariis perpetuis. D. Papæ, qui sequũtur Ro. Cu. eorumq; sociis, nolumus in nostris Conuẽtibus vltra triduũ retineri absq; licentia Prouincialis, cum consensu (ad minus) duarum partium Conuentus obtenta. Alioquin suspensionem a suis officiis incurrant, Presidentes ipso facto contrafacientes.

De electione Prioris puincialis. Tertium capitulum.

STatuimus & ordinamus, vt mortuo, vel amoto Priore p-

uinciali, vel ipso, & eo cui vices suas commiserit extra Prouinciã existente, Prior conuentualis illius loci, in quo primum capitulum prouinciale fuerit celebrandũ, vices eius obtineat quousq; Prior prouincialis illius Prouinciæ sit electus & confirmatus, & ipse, vel ille, cui vices suas cõmiserit, præsens in Prouincia extiterit. Quod si capitulum prouinciale, ex aliqua causa, ad Cõuentum alium transferatur (quæ translatio fiat per Priorem prouincialem, vel eius Vicarium, de consilio discretorũ) post translationem, prioris Vicarii potestas expiret, & Prior loci illius, ad

quem capitulum fuerit translatũ vices Prioris prouincialis,in omnibus obtinebit. ¶ 2. Idem dicimus, si capitulum generale contigerit ad aliam Prouinciam transferri, videlicet ꝙ auctoritas Vicariæ ad Prouincialẽ illius Prouinciæ cum capitulo transferatur. Si autem Conuentus ille,cui capitulum assignatum fuerat, vel translatum,Priorem non habuerit, vel eum infra tẽpus Vicariæ suæ mori, vel amoueri contigerit,vel extra Prouinciam esse,durante eius absentia, Prior illius domus,vbi prouinciale capitulũ antecedens fuerat celebratum, vices Prioris prouincialis in om

nibus obtinebit, donec Prior illius Prouinciæ sit electus & confitmatus, vel Magister ordinis, vel generale capitulum in prædictis casibus aliter ordinauerit, vel ipse Prouincialis, vel cui vices suas commiserit præsens in Prouincia extiterit. ℭ 3. Si vero Prior illius Conuentus, vbi prouinciale capitulũ fuerit celebrandũ in Prouincia præsens extiterit, sed aliqua ex causa capitulo prouinciali non interfuerit, simili modo Prior illius loci, vbi fuerat pręcedens capitulum celebratũ, vices Prioris prouincialis (in ipso tantum capitulo) durante absentia prædicti Prioris, in omni-

bus obtinebit. Finito vero capitulo, Prior domus in qua capitulum illud fuit nouiter celebratũ, vices Prioris ꝓuincialis (eo modo quo supradictum est) in omnibus obtinebit. Si autem Priorem prouincialem in capitulo generali, vel medio tẽpore vsq; ad capitulum prouinciale, vel in ipso capitulo prouinciali mori vel amoueri contigerit, vel quocunq; casu infra illud tẽpus Prouinciam aliquam Priore prouinciali carere contigerit, vel carentia ipsa durante, ad ipsum capitulum prouinciale, eius electio ꝑtinebit. Qua peracta capitulum ꝓuinciale celebret. ¶ 4. Quod

si nec ipse in ipso capitulo ele-ctus, nec alius fuerit cõfirmatus, vel post prouinciale capitulum, Priorem prouincialem mori vel amoueri contigerit, qui eius lo-cum obtinet teneatur conuoca-re quãtocyus poterit electores, & in die ad eligendum assignata Prior prouincialis eligatur vel postuletur, et prouinciale capitu lum celebretur, nisi prius cele-bratum fuerit. Quod si in die sta tuta non elegerint vel postula-uerint qui debent eligere, ad Ma gistrum ordinis potestas proui-dendi transferatur. Quod si fra-tres cuiuscunq; prouinciæ infra annum, postq̃ eis constiterit, q;

ꝓuincia caret suo legitimo Prouinciali nõ elegerint, vel nõ postulauerint Prouincialem, ipso facto electio, & prouisio de Prouinciali sit ad Magistrum ordinis deuoluta. ¶ 5. Volumus autem ꝙ electio prædicta, quæ nõ in ipso capitulo prouinciali, sed post capitulum debet celebrari, tantum spectet ad Priores conuẽtuales, & ad Prædicatores generales, & vnum fratrem de quolibet Conuẽtu ad hoc idem pro qualibet electione de Priore ꝓuinciali fiẽda (si pluries fieri cõtigerit) nouiter electũ (*Romæ* 1558) nisi confirmator præsens fuerit, vel in tam parua distantia, quod

Dist ii. De elec. Pri. pro•
ante dissolutionem prioris con-
gregationis potuerit de cassatio
ne electionis prius factæ (si eam
cassari contingat) nuncium per-
uenire. Tunc enim & secūda &
tertia (si opus fuerit) electio, ad
eosdē pertinebit] Qui elector, a
maiori parte medietate Conuen
tus per disquisitionem Supprio
ris, vel vices eius gerētis, & duo-
rum fratrum, qui primitus habi-
tum nostri ordinis susceperunt,
nec post professionem suam vl-
latenus a nostro ordine discesse
runt (nisi per Magistrum ordi-
nis, vel generale, aut prouinciale
capitulum, cum eis fuerit dispen
satum) omnibus fratribus ad Cō

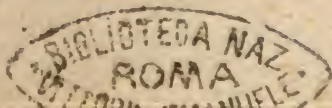
uentum illum pertinētibus con
uocatis , ſi infra vnam dietam ad
eos poſſit nuncius peruenire.Et
hoc idē in electione Prioris con
uentualis,& tractatu eorum quę
mittenda ſunt ad capitulum pro
uinciale obſeruetur . Qui ſecun
dum formam inferius, in electio
ne Magiſtri poſitam electionem
huiuſmodi celebrabunt,hoc ex=
cepto,ꝙ eos includi, ſicut in ele
ctione Magiſtri non oportet .
¶ 6. Quod ſi Magiſter ordinis
vel capitulum generale,aliquem
fratrem illius prouincię Vicariū
inſtituerit in eadem, volumus ip
ſum Vicarium in electione præ
dicta vocem habere . Tres autē

Priores conuentuales, qui primitus habitum nostri ordinis susceperunt (quum electio per scrutinium facienda est) voluntates singulorum singillatim & seorsum aliquantulum in eodem loco, coram oculis omnium disquirant & scribant, deinde scripturã in medium publicent, expressis nominibus eligentium & electorum. Et facta collatione numeri ad numerũ, si omnes vel maior pars vltra medietatem omnium eligentium in vnũ concordauerint, & minor pars interrogata maiori consenserit, ille qui primam vocem habuit inter electores surgens dicat. Ego frater. N.

vice mea, & omnium electorum præſentium eligo fratrem N. in Priorem prouincialẽ talis Prouinciæ. Si vero non omnes cõſenſerint, & tamen maior pars vltra medietatem (vt dictum eſt) vnum elegerit, tunc (ſicut prius) qui primam vocẽ habuit dicat. Ego frater. N. pro me & his qui mecum conſentiunt, eligo fratrẽ N. in Priorem talis Prouinciæ.

¶ 7. Ille autem ſupradictus elector illo anno ſit ſocius Prioris conuentualis euntis ad capitulum prouinciale, ſi tunc fuerit celebrandum. Quod ſi eum im pediri contingat, antequam iter ad eundum ad electionem arri-

puerit. Conuentus alium poſſit eligere, loco ipſius. Idẽ dicimus de ſocio Prioris cõuentualis eũ-tis ad capitulum prouinciale ele cto. Inſtante vero Prioris pro-uincialis electione, Priorum cõ-uentualium abſolutionem (niſi ob cauſam criminis, vel grauis ſcandali, vel ipſo Priore peten-te, vel in capitulo prouinciali a Diffinitorio illius tunc poſt ele-ctionem Prioris prouincialis fa ctam, licet pendentẽ quoad con firmationem, fieri totaliter prohi bemus. Inſtare autem electionẽ Prioris ꝓuincialis dicimus, quan docunq; Prouincia non habet Priorem prouincialem præſe-



tem vel abſentem. ¶ 8. Prior au
tem ꝓuincialis, ſupradicto mo-
do electus poterit per Magiſtrũ
ordinis confirmari, vel eius ele-
ctio caſſari, ſi ipſi Magiſtro vide
bitur. Quod ſi ordo Magiſtrum
non habuerit, ipſum electum cõ
firmandi vel infirmandi, & ad di
cti officii ſuſceptionem compel
lẽdi Vicarius ordinis habeat po
teſtatem. Si vero poſt confirma
tionem per Magiſtrum ordinis
factã, anteq̃ ad electũ ipſa confir
matio ꝑueniat, Magiſtrũ ordinis
mori vel amoueri contigerit, cõ
firmatio ſuum ſortiatur effectũ.
¶ 9. Statuimus autem vt Prior
prouincialis in capitulo genera

li a Magistro & Diffinitoribus capituli (præmissa diligenti examinatione) cōfirmetur vel amoueatur. Prior autem ꝓuincialis eandem habeat potestatē in sua Prouincia, quam & Magister ordinis, & eadem sibi reuerentia & obediētia a comprouincialibus exhibeatur, quæ Magistro exhibetur, nisi Magister præsens extiterit. Item Prior prouincialis totam suam prouinciam ꝑ se (si poterit) vel Vicarios idoneos teneatur singulis annis visitare, quibus auctoritatem suam committat, prout sibi videbitur expedire. ℭ 10. Priores autem prouinciales quum fuerint absoluti, ad

illos

illos Conuentus pertineant, de quibus fuerunt aſſumpti, niſi per Superiores ſuos, de eis aliter fuerit ordinatū. Si vero in Prouincialatu deceſſerint, libri & alia quæ habuerunt per puiſionem ordinis a prouincia, vel etiā ab aliquo Conuētu, antequā eſſent Prouinciales, vel in ipſo Prouincialatus officio, ad Prouinciam vel Conuentum vnde hauerunt ſimpliciter pertinebunt. Eà vero quę acquiſiuerunt tempore Prouincialatus, ad Prouincias quarū erant Priores ſpectabūt pro medietate, & pro medietate ad Conuentus ſuos, quorum ſunt filii. Alia vero omnia ſint Conuen-

tuum suorum, quorum sunt filii.
Et idem dicimus de bonis Pro-
curatoris ordinis. Relicta autẽ
Magistri ordinis, quæ acquisiuit
in Magisterio, ꝑ medietate sint
sui Conuentus originalis, alia ve-
ro medietas ad cõmune ordinis
bonum pertineat. ¶ 11. Statui-
mus autem vt in singulis Prouin-
ciis, Priores prouinciales, vel eo-
rum Vicarii et Diffinitores capi-
tuli ꝓuincialis. Prouincias suas
per Vicarias distinguant, secun-
dum ꝙ eis videbitur expedire, q-
bus singulis Vicarios præficiant
qui non sint Priores vel Lecto-
res actu legentes, nisi prius a suis
officiis absoluantur, requisito cõ

ſilio fratrum præſentiũ, ad dictas Vicarias pertinentium, qui ſint de corpore capituli prouincialis Qui Vicarii in domibus ſibi aſſignatis, Prioris prouincialis plenarie vices gerant, exceptis duntaxat inſtitutione & deſtitutione Priorum & Lectorum, & vbiq; loca ſua teneant, niſi in capitulo dum officium ſuæ Vicariæ exercent. Quorũ poteſtas in die immediate præcedẽte electionem Diffinitorum capituli ꝓuincialis expiret. Hos aũt Vicarios Prior prouincialis corrigere poſſit, & ex cauſa rationabili amouere.

De electione Magiſtri ordinis. Quartum capitulum.

STatuimus vt ſi ante feſtũ ſan-
cti Michaelis, vel in ipſo fe-
ſto Magiſtrum ordinis mori vel
amoueri contigerit, Prior con-
uentualis vel prouincialis, qui
propinquior illi loco extiterit,
vbi Magiſter deceſſerit, Pariſien
ſi vel Bononienſi Conuẽtui (ſi-
bi videlicet propinquiori) cum
feſtinatione denunciet. Alter-
uter autem iſtorum duorũ Con
uentuum, cui primo denuncia
tum fuerit, teneatur ſimiliter re-
liquo nunciare. Pariſienſis Con
uentus prouincialibus Hiſpa-
niæ Prouinciæ Toloſanæ, An
gliæ, Scotiæ, Theutoniæ, Da-
ciæ, Aragoniæ Prouinciæ, Pro

uinciæ Portugaliæ, Beticæ, & Germaniæ inferioris, sāctę Crucis, Hiberniæ s. Ioānis Baptiſtæ s. Iacobi. s. Vincentii, & s. Antonini, Bononieñ. vero Vngariæ Romanæ prouinciæ, Regni Siciliæ, Poloniæ, Terræ ſanctæ, Græciæ, Boemiæ, Dalmatiæ, Lombardiæ, Saxoniæ, Trinacriæ. s. Thomæ, & Calabriæ, teneantur quantocyus intimare. Si vero poſt dictum feſtum deceſſerit, vel amotus fuerit, ipſius obitus vel amotio nihilominus nuncietur, vt ſuperſedeatur illo anno a capitulo generali. ℭ 2. Mortuo igiť Magiſtro, vel amoto a magiſterio, Prior prouin-

cialis illius Prouinciæ, vbi se-
quens capitulum fuerit celebran
dum, vices Magistri ordinis in
omnibus obtineat, quousq; Ma-
gister ordinis sit electus, exceptis
absolutionibus Priorū prouin-
cialium, & Priorum conuentua
lium aliarum prouinciarum, &
exceptis translationibus fratrum
de vna Prouincia ad aliā, de qui
bus se nullatenus intromittat, ni
si forte aliquis frater non Prior
prouincialis existēs, pro prouin
cialatus officio peteretur. Si au-
tem illa Prouincia tūc Priorem
prouincialem non habuerit, vel
infra tempus Vicariæ suæ eum
mori vel amoueri cōtigerit, Pri-

or prouincialis illius prouinciæ vbi immediate præcedens gene rale capitulum fuerat celebratũ vices obtineat supradictas, & sic deinceps retrocedendo, donec in aliqua prouinciarum isto mo do valeat Vicarius inueniri. ℭ 3. Postquã vero illa Prouincia, in qua fuerit generale capitulũ ce-lebrandum, Priorem prouincia lem hauerit confirmatum, ipse Prior ꝓuincialis vices obtineat supradictas. Prouinciales autem Priores triginta vnius Prouin-ciarum singuli cum duobus fra-tribus in capitulo ꝓuinciali ele-ctis a pluribus medietate omniũ eligentium ad capitulum veniãt

generale. Si autē in aliqua Prouincia prouinciale capitulū fuerit celebratum, & in proximo festo Pēthecostes electio Magistri fuerit facienda. Diffinitor capituli generalis in anno Diffinitorū & socius eius sint illo anno Magistri ordinis electores. In anno autem Priorum prouincialium, (*Romæ 1558*) vel quando ex alia quacunq; causa, Diffinitor & socius, vel electores prædicti non fuerint electi, neq; suppetat, tempus vt eligantur, propter quodcunq; iudicio discretorum legitimum impedimentū] tunc duo de Diffinitoribus immediate prę cedētis capituli prouincialis, qui

primitus habitum nostri ordinis susceperunt, qui tunc superstites fuerint ad electionem Magistri ordinis admittantur. Quorũ antiquior in ordine, sit illo anno gñalis capituli Diffinitor. Qui si ad capitulum non venerit, aut p̃cedentis capituli extiterit Diffinitor, tunc ad diffinitionẽ elector alius admittatur. ¶ 4. Qui postq̃ congregati fuerint, in vigilia Pẽthecostes a prioribus conuẽtualibus illius Prouinciæ, & a fratribus præsentibus in loco, vbi fiẽda est electio, in vno cõclaui firmiter includantur, ita quod inde egredi nullatenus valeant, nec eis vllo modo aliqua alimẽta mi

nistrentur, quousq; Magister or dinis secundum formam canoni cam sit electus. Hoc autem tam ab electoribus q̃ a recludẽtibus præcipimus firmiter obseruari. Quod si quis contraire præsum pserit, ipso facto sit excõmunica tus, & pęnam grauiori culpæ de bitam sustinebit. ¶ 5. Forma autem electionis hæc est. Electo ribus supradicto modo inclusis, quum per disquisitionẽ vel scru tinium voluntatũ procedet ele ctio; tres de Prioribus prouin cialibus, q inter alios vigintiqua tuor Prouinciales primitus habi tum nostræ religionis suscepe runt, voluntatem singulorũ sin

gillatim, & seorsum aliquantulũ in eadem domo corã oculis omnium disquirant & conscribant, deinde scripturam publicent in medium, expressis nominibus eligentium & electorum. Quod si (Dei gratia inspirante) in vnum aliquem omnes vnanimiter concordauerint, ille verus Magister ordinis habeatur. Si autẽ in partes inæquales se diuiserint, ille in quem plures medietate omnium eligentiũ cõsenserint, ex vi talis electionis, & huius cõstitutionis sit Magister. Quod si aliquem, vel aliquos de electoribus contigerit non venire, nihilominus tamẽ per eos, qui aduenerint ele

ctio Magistri ordinis celebretur. Hoc autem ita fiat, vt semper in secunda feria Penthecostes, capitulum habeat Magistrũ antiquũ vel nouum, præsentẽ vel absentem, quia tunc incipit solẽniter celebrari, ne acephalum iudicetur. ℭ 6. Hæc vero omnia quæ circa electionem Magistri statuta sunt, absq; contradictione volumus, & ꝓcipimus firmiter obseruari. Quicunq; autem ausus fuerit contradicere pertinaciter, vel rebellare, tanq̃ excõmunicatus, & schismaticus, & destructor nostri ordinis habeatur, & (quousq; satisfecerit) a communione omniũ sit penitus alienus, & pe-

næ grauioris culpæ subiaceat. Præcipimus autem in virtute spiritus sācti, vt nullus ante electionem Magistri ordinis, circa statum ordinis aliqd audeat immutare. ¶ 7. Statuimus autem quod nec Magister ordinis, nec aliquis Prior ꝓuincialis, aut quouismō Præsidens in nostro ordine, aliqd accipiat directe vel indirecte (etiā sponte oblatum) a quacūq; persona, siue prælara, siue subdita, pretextu literarum, sigilli, registri, licentię, confirmationis, & vniuersaliter cuiuscunq; gratiæ aut iustitiæ concessæ aut concedendæ, sed quilibet sit cōmunibus cōtributionibus & visitatio-

nibus contentus. Priores autem prouinciales, & alii inferiores contrafacientes, in pęnam a ſuis officiis abſoluantur indiſpenſabiliter. Magiſter vero ordinis, ſi in hoc exceſſerit a Diffinitoribus generalis capituli corrigatꝰ, & ſi obſtinate reſtiterit, deponatur.

De electione Diffinitorum capituli generalis & prouincialis. V. capitulum.

STatuimus quod ſingulis annis, in ſingulis capitulis prouincialibus Hiſpanię Toloſanę Franciæ. S. Dominici Romanæ Prouincię, Regni Siciliæ, Vn-

gariæ, Theutoniæ, Angliæ, Poloniæ, Daciæ, Græciæ, Hierosolymitanæ, Prouinciæ Aragoniæ, Boemiæ Prouinciæ, prouinciæ Lombardiæ, Saxoniæ, Dalmatiæ, Trinacriæ, Portugalliæ, Scotiæ, Beticæ, Germaniæ inferioris, sancti Thomæ, Calabriæ, sanctæ Crucis, Hiberniæ, Sancti Iacobi, sancti Ioãnis Baptistæ. S. Vincentii, & sancti Antonini. quatuor fratres de discretioribus, & magis idoneis a prouinciali capitulo per disquisitionẽ Prioris prouincialis, vel eius Vicarii & Prioris & Supprioris eiusdem loci, vbi capitulum celebratur, vel si vnus defuerit per

diſquiſitionem duorũ, ꝙ ſi duo defuerint, loco ipſorum per diſquiſitionem duorum antiquiorum in ordine præſentium in capitulo, hoc modo eligant. ¶ 2. Prædicti ſiquidem tres vel duo (ſi tertius defuerit) voluntates ſingulorum ſingillatim, & ſeorſum aliquantulum in eadẽ domo coram oculis omnium diſquirant, & conſcribant fideliter. Deinde incontinenti in loco eodem antequam fratres diſcedant, & adinuicem colloquantur, ſcripturam publicent in medium, expreſſis nominibus eligentium & electorum. Et in quibus plures cõcordauerint, illi pro Diffinitoribus habeantur.

habeantur. Si autem partes fue=
rint æquales, tunc eodem modo
per disquisitionem voluntatum,
vnus de fratribus, qui vocem in
prædicta electione non habue=
rit eligatur, & cui parti ille con=
senserit illi pro Diffinitoribus ca
pituli recipiantur. Quod si in ele
ctione istius adhuc discordaue=
rint, alius eligatur per eundem
modum. Et sic deinceps donec
in parte altera maior possit nu=
merus inueniri. ¶ 3. Prædicti
igitur quatuor Diffinitores eli=
gantur in die proximo pręcedē
te diem assignationis capituli p=
uincialis, & extūc incipiat aucto=
ritas eorundem. Quod si aliquē

de dictis quatuor Diffinitoribus durāte prouinciali capitulo mori cōtigerit, vel alia legitima causa impediri, electores supradicti secundum dictam formam possint statim alium Diffinitorē eligere dicti capituli, qui mox electus, eandem habeat potestatem quam cæteri Diffinitores habēt, & loco mortui, vel impediti omnia capituli negocia cum aliis pariter diffiniet, & tractabit. ℭ 4. Statuimus etiam, vt per duos annos in dictarum triginta unius Prouinciarum capitulis, aliquis de magis idoneis a maiori parte capituli eligatur per disquisitionem Prioris puincialis vel eius

Vicarii, & Prioris, & Supprioris illius loci, vbi capitulum celebratur, & si vnus defuerit per disquisitionem duorum, quod si duo defuerint, loco ipsorum per disquisitionem duorum antiquiorum in ordine præsentium in capitulo, qui sit generalis capituli Diffinitor, secundum formam supradictam in electione Diffinitorũ capituli prouincialis. Cui socius competens a Priore prouinciali & Diffinitoribus assignetur. Qui Diffinitor, & socius, solũ de suis prouinciis, quarum sunt filii, assumantur. Quod etiam de electoribus Magistri ordinis volumus inuiolabiliter obseruari. Socii

etiam Priorum conuentualium ad prouinciale capitulum, & electores Prioris prouincialis, tantũ de Conuentibus, in quibus sunt assignati, eligantur. ¶ 5. Quod si supersedeatur illo anno a capitulo generali, qui in sequenti capitulo prouinciali electus fuerit habeatur gñalis capituli Diffinitor (*Vallis Oleti 1523*) Si vero nullus alius legitimus electus fuerit, ille qui in capitulo præcedenti fuerat electus, legitimus sit Diffinitor. Et idem dicimus de illius socio, ꝙ valeat, & sit eodem modo legitimus socius, & in anno electiõis Magistri ordinis sit elector, si non est alius elector ele-

ctus, & tam Diffinitor q̄ socius, habeant literas testimoniales, nō tantum a Priore prouinciali, sed a toto diffinitorio, alis nullo modo admittantur, nec ad diffinitionem, nec ad electionem Magistri ordinis, in anno electionis nisi aliter de iure cōstiterit. ¶ 2 Nolumus tamen q̄ is, qui in prȩcedenti capitulo electus fuerit, ad idem officium eligi valeat in anno Diffinitorū proxime subsequente. Si vero medio tempore decesserit, vel in Priorem prouincialem electus fuerit & confirmatus, vel aliquo modo fuerit impeditus, q̄ venire non possit ad capitulum generale, ipso iure

socius eius loco ipsius Diffinitor habeatur, nisi tunc superueniat Diffinitor, qui non obstante diffinitione incepta per socium, ipse illa vice diffiniet, & socius illius cedat. Quod si alterum ipsorum supradicto modo impediri contigerit, primus Conuentus ad quem declinauerit teneatur ei de competenti socio itineris prouidere. Fratres qui in vno anno electi sunt in Diffinitores capituli prouincialis, sequenti anno ad idem officium non eligantur. Idem dicimus de Diffinitoribus capituli generalis.

De Capitulo quotidiano.

Sextum capitulum.

FInitis matutinis teneatur capitulum, vel aliquando post primam, vel etiam intermittatur ne studium impediatur, secundũ ꝙ Prælato videbitur. Ingresso Conuentu capitulum lector pronunciet lunam, & quæ de Calendario pronuncianda sunt, & Sacerdos ꝓsequatũ. Preciosa est &c. Deinde residentibus fratribus lector pronunciet lectionem de Institutionibus, vel de Euangelio (pro tempore) præmisso (iube dõne) & Ebdomadarius subiungat benedictionem (Regularibus disciplinis) vel (Diuinum auxilium) pro tempore, & facta absolutiõe pro defunctis dicat,

qui tenet capitulum, Benedicite. Et responso (Dominus) inclinet omnes. Deinde recitatis beneficiis, & dicto a Priore (Retribue re dignare &c.) dictis etiã a Conuentu ps. (Ad te leuaui, & Deprofundi.) Kyrieleison, cum Pater noster, subsecutis etiã tribus versiculis, Oremus pro domino Papa, Saluos fac seruos tuos & ancillas tuas, Requiescant in pace. Dominus vobiscũ ab Ebdomadario dicẽdis, cum his tribus collectis. Omnipotens sempiterne Deus qui facis &c. Prætende. Fidelium Deus, resideant fratres.
¶ 2. Tunc Prælatus poterit dicere breuiter, si quid ad honestã

tem ordinis, & correctionem fra trum viderit expedire. Post hæc autem egrediantur nouitii. Quibus egressis dicat, qui præest. Faciãt venias qui se reos existimãt. Continuo qui se reos intellexerint prostrati veniam petãt. Deinde surgentes humiliter confiteantur culpas suas. Et quorum culpa talis est, quæ digna sit correctione, præparent se ad correctionem, quam Prior faciat, vel ille cui iniunxerit. ¶ 3. In capitulo vero fratres, nisi duabus de causis, non loquantur, scilicet culpas suas, vel aliorum dicendo simpliciter, & Prælatis suis tantũ ad interrogata responden

do. Vno etiam fratre loquente, alius non loquatur. Nullus faciat proclamationem super aliquem, ex sola suspicione. Item nullus accuset de auditu, nisi dicat, a quo audierit, & ille sit praesens in domo. Auditis vero culpis dicatur. ps (Laudate Dominum oẽs gentes) cum v (Ostende nobis domine &c.) & Dominus vobiscum, & collecta (Actiones &c.) In fine dicat Prior. Adiutorium nostrũ in nomine domine. Et sic soluitur capitulũ.

De Capitulo Prouinciali. Septimum capitulum.

CApitulum puinciale post capitulum generale (quãdo & vbi Prior prouincialis, cum consilio Diffinitorum elegerit) celebretur. Capitulum autem prouinciale appellamus Priores conuentuales, cũ singulis sociis a pluribus de capitulo suo, vltra medietatem eligentium electis p disquisitionem Supprioris, vel vices eius gerentis, & duorũ fratrum, qui primitus habitum nostri ordinis susceperunt, & Prædicatores generales. Si qui tamẽ qui non sunt de capitulo in Diffinitores eligãtur, ad omnia acta (eiusdem duntaxat) capituli admittantur. Prædicatores autem

generales dicimus Magistros in Theologia, & qui per Priorem prouincialem, & Diffinitores capituli prouincialis fuerint instituti. Quos instituendi nullus Vicarius (etiã cum Diffinitoribus) habeat potestatem. Dicti autem Prædicatores generales, dicto officio non fungant̃ nisi in Prouincia in qua fuerint instituti. ¶ 2. Nullus Prior conuẽtualis ducat secum plures fratres ad capitulum generale vel prouinciale, sine causa legitima. Quod si Priorem prouincialem abesse contigerit, nec vices suas alicui cõmiserit, vel ille cui commiserit aliquo casu absens fuerit. Prior il-

sius loci vbi capitulum fuerit celebrandum cum Diffinitoribus capituli, in celebratione procedat eiusdem. Quilibet autem Vicarius generalis Prouinciæ (per quemcunq; modum fuerit legitime institutus) locum Prouincialis teneat (Fidelium) dicat, licentiam loquendi tribuat, & possit cōcedere literas de beneficiis illius Prouinciæ, durante capitulo prouinciali duntaxat. Vicarii vero particulares (siue nationum, siue conuentuum) nec (Fidelium) dicant, nec locum suum mutent, nisi in capitulo dum ibidem suum officium exercuerint.

¶ 2. Prædicti igitur Diffinitores

tractabunt omnia, & diffinient cum Priore prouinciali. Quod si in suis diffinitionibus in partes æquales se diuiserint, illorum sententia præualebit, in quorũ partem Prior prouincialis concordauerit. Alias enim sententia plurium præualebit. Si autem per adiunctionẽ vel absentiam Prioris prouincialis, vel eius Vicarii, vel casu aliquo contingente, partes fiant æquales, vnus ab eisdem de capitulo eligatur, & in quorum partem declinauerit, illorũ sententia præualebit. Isti autem quatuor Diffinitores excessum Prioris prouincialis confessi, vel proclamati in capitulo prouin-

ciali coram fratribus audiant & emendent, ei pœnitentiam iniungentes. Si autem (quod abſit) incorrigibilis extiterit, ipſum vſque ad capitulum generale ſuſpēdāt ab officio Prioratus, aliquē idoneum loco eius ſubſtituentes, & eius exceſſum referant ad capitulum generale ſcripto communiter ſigillato. ℭ 4 Capitula prouincialia deinceps fiant biennalia, ſi & inquantum Prouinciali, & Diffinitoribus in ſua Prouincia videbitur expedire. In ſingulis autem capitulis prouincialibus, auditis culpis fiat ſecretum ſcrutinum in conſpectu omnium ſuper retētione, vel ab-

Diſt.ii. De Cap. pro=
ſolutione Prioris prouincialis,
cum expreſſione nominum, &
officiorum fratrum exprimen=
tium vota ſua, ꝑ Diffinitores ca=
pituli prouincialis. Et hoc ſcru
tinium non publicetur, nec ali=
cui oſtendatur, ſed ſtatim ſigillis
omnium Diffinitorum, in cōſpe
ctu omniū ſigilletur, & per Dif=
finitorem generalis capituli, vel
eius ſocium, vel per ſociū Prio=
ris prouincialis (in anno Prouin
cialium) ad generale capitulum
deferatur. Et hæc eadem forma
ſcrutinii faciendi de Priore con=
uentuali, per Suppriorē, vel eius
Vicarium (in abſentia Supprio
ris) & duos antiquiores in ordi=

ne de Conuẽtu pręsentes in capitulo, in tractatu eorũ quæ mittenda sunt ad capitulum obseruetur, & sigillo Conuentus sigilletur, & per socium Prioris ad prouinciale capitulum transmittatur. ℂ 5. Dictis autem scrutatoribus volũtatũ, in virtute obedientiæ præcipimus, ꝙ dictum scrutinium alicui per modum aliquem non reuelent. Quod si aliquis, vel aliqui de prædictis scrutatoribus Prioris cõuentualis, impedimentũ haberent iudicio maioris partis medietate Conuentus ad audiendum, vel vidẽdum seu scribendum, ea quæ in scrutinio deponuntur, vnus de fratri

bus ad ipsam electionem perti-
nentibus, quem (vt dictum est)
maior pars Conuentus nomina
uerit, loco illius, qui impeditus
fuerit, ad recipiẽdum dictũ scru-
tinium admittat̃. Et tunc ad ser
uandum ipsum scrutinium secre
tum, ex vi præcepti teneatur vt
alii. Et hæc eadem forma circa
scrutinium electorum Prioris ꝓ
uincialis, & electionis Prioris cõ
uentualis, in omnibus obserue-
tur. ℂ 6. Accusationi vero &
correctioni professi post trien-
nium ab ingressu ordinis pote-
runt interesse. Infra vero quin-
quennium ab ingressu ordinis,
fratres alii non admittantur ad

discussionem eorum quæ ad capitulum generale, vel prouinciale sunt mittenda, nec ad electionem socii Prioris conuentualis, nec ad electionem elector℞ Prioris prouincialis. ¶ Priores cũ suo Conuentu capitulo prouinciali singulis annis scribant debita domus suæ, & causas debitorum. Similiter etiam Prouinciales, & eorum Diffinitores suarum debita Prouinciarum, cum suis causis capitulo scribant generali. ¶ 7. Item nulla petitio offeratur capitulo prouinciali, nisi a Conuẽtu, nec generali, nisi a capitulo prouinciali fuerit approbata. Nullus vero religiosus alterius

ordinis vel ꝓfessionis, nullusq́ secularis, cuiuscunq́ cōditionis vel dignitatis, vel vitæ, secretis, vel tractatibus capituli aliquatenus admittatur. Prior autem ꝓuincialis, & Diffinitores, in quolibet capitulo prouinciali determinent tempus, ante quod fratres ad Capitulum sequens non veniant.

De Capitulo generali. Octauum capitulum.

CApitulum generale, vna vice vltra montes, altera vice citra montes alternatim celebretur, nisi Magistro & Diffinitori-

bus, ex causa legitima, quandoque aliud videatur. Prædicti autem trigintaunius Prouinciarũ Diffinitores, duobus annis, triginta & unus Priores puinciales tertio anno cum Magistro ordinis omnia diffinient, constituent. & tractabunt. Quod si in partes æquales se diuiserint, illorũ sententia præualebit, in quorũ partem Magister ordinis declinauerit. Si autem in partes inęquales, obtineat sentẽtia plurium. Si autem per adiunctionem Magistri partes fiant æquales, vnus eligatur a Diffinitoribus, secundum quod in electione Diffinitorum prouincialiũ est statutũ. Quod

si ad ad capitulum aliquo casu præpediti non omnes venerint, illi quos ex ipsis venire contigerit, cum Magistro ordinis omnia pertractabunt. ℭ 2. Si vero Magistrum aliqua occasione abesse contigerit, vnus de Diffinitoribus eiusdem capituli ab ipsis Diffinitoribus, vel maiori parte eorum assumatur in Magistri ordinis Vicarium, qui durante capitulo vices Magistri gerat, in omnibus duntaxat, quæ ad tractatus; & acta capituli pertinebunt. Qui etiam locũ Magistri vbique teneat (fidelium) dicat. licentiã loquendi tribuat, & possit concedere literas de beneficiis ordi

nis, vt Magister, in diffinitioni bus vnam tantum habeat vocẽ. Quod si in eius assumptione, in ptes æquales se diuiserint, vnus de præsentibus fratribus eligatẽ ab ipsis, & in quorum sententiã iste declinauerit, ille p Vicario habeatur. Cum quo Vicario cæteri Diffinitores in diffinitione procedant. Quod si in ipsa diffinitione iterum in partes æquales se diuiserint, forma superius posita teneatur. ℂ 3. Isti autem Diffinitores habebũt plenariam potestatem super excessu Magistri ordinis corrigendo, vel de eo penitus remouendo. Ipsorũ vero sententia, tam in his, q̃ in

aliis inuiolabiliter obseruet, ita quod a nemine ab illorū sentētia liceat appellare. Et si appellatū fuerit, friuola et nulla appellatio habeatꝰ. Appellationem.n.intra nostrū ordinē sub interminatio ne anathematis fieri inhibemus, quum nō venerimus contende re, sed potius delicta corrigere.
¶ 4. Item (ne delicta maneant impunita, & obedientia in no-stro ordine, p appellationes fri-uolas infringatur) statuimus q̄ quicunque frater nostri ordinis contra obedientiam appellare præsumpserit in futurum, nisi ip si appellationi infra duos menses renunciauerit, vel etiam infra an

num proſequi nõ incęperit, aut ab incępta proſecutione deſtiterit, vel in ipſa ſuccubuerit, adiudicatus carceri ſit ipſo facto, nec poſſit cum ipſo(niſi per capitulum generale) ante annos duodecim diſpenſari. ¶ 5. Appellans autem ab abſolutione facta, vel facienda ab officiis Prioratus ꝓuincialis vel conuentualis, aut Vicariatus(etiam prætextu grauaminis) ipſo facto ſit abſolutus ab illo officio. Volẽtes ꝙ in iſtis ratio grauaminis (tam proprii q̃ communis) non habeat locum quo ad appellandum. Item ad nullum iudicem extra ordinem, niſi ad Sedem apoſtolicam (cui

immediate ordo subditus est) ali quod membrum ordinis illique subditũ, pro iustitia recurrat, sub pęna absolutionis ipso facto, si est Prælatus, & priuationis vocis actiuæ & passiuæ, etiam ipso facto, quo ad alios. ¶ 6. Diffinitores itaq; prædicti postquã fuerint accusati, quando eis videbitur expedire, excessum Magistri ordinis seorsum corrigant. & emẽdent. Qui coram ipsis humiliter se prosternens veniam faciat, & stans de suis excessibus se accuset, & Diffinitores audiant accusantem. Auditis vero accusationibus secedat, vt eo absente, Diffinitores de eius correctione

conferant & disponant. Quod si præuaricator ordinis fuerit, aut contemptor, aut adeo negligens, & remissus, ꝙ ordinis dissolutionem, & destructionẽ inducat, moneatur a Diffinitoribus, vt Magistratui cedat, & aliquem locum ad manendum sibi eligat vt possit honeste cõuersari. Alioquin amouendi eum ab officio Magistratus liberam habeant facultatem. ¶ 7. Cessio autem Magistri non admittatur a Diffinitoribus, nisi propter aliquod prædictorum, aut defectum, aut impotentiam, quæ ipsum ab executione officii Magistratus perpetuo impediret. Perpetuum autẽ

dicimus, quod Diffinitores de prudentum cõsilio perpetuum iudicabunt. Magister vero ordinis cedens vel amotus, post Magistrum ordinis in Diffinitoriis capitulorum generalium & prouincialium, & in absentia Magistri post prouincialem, in cuius Prouincia fuerit, & in absentia Prioris prouincialis, post principalem Prælatum, primam vocẽ primumq; locũ vbiq;, & in omnibus obtinebit. ℭ 8. Diffinitores autem capituli generalis Dominica infra octauas Ascẽsionis Domini, vel sabbato præcedenti locum capituli intrare teneantur, & ex tunc in choro, & alibi

ordinate sua loca teneant, quousque tempus suę diffinitionis expiret. Prouinciales quoque absoluti, loca in Prouinciis, in quibus præfuerunt, super oẽs alios vbique habebunt (*Romæ 1558*) & similiter vocem, in omnibus electionibus Prouincialium, & Diffinitorum, & electorum Magistri ordinis j. dũmodo Magistri in sacra Theologia non magistris, ex hoc minime postponantur, nec actualium Præsidentiũ locis minime derogetur. Magistris vero in sacra Theologia immediate post Priorẽ, in cuius Couẽtu fuerint locum damus. Bachalariis qui legitime incor-

porati in vniuersitate sententias solemniter legerint, aut legunt, post Suppriorem, vbiq; in toto ordine locũ damus. ¶ 9. Item in virtute spiritus sancti, & sanctæ obedientię præcipimus firmiter obseruari, ne quis causam depositionis Magistri, vel Prioris prouincialis, vel eorũ excessum, vel correctionem, vel secretum capituli, seu dissensiões Diffinitorum, vel fratrum, vnde ordo noster possit turbari, vel infamari, audeat sciẽter extraneis publicare. Si quis autem ex deliberatione contrafecerit, tanq̃ excõmunicatus et schismaticus, & destructor nostri ordinis habeatur

& (quousq; satisfecerit) a cõmu nione omniũ sit penitus alienus, & pęnæ grauiori culpæ debitæ subiacebit. Eadem districtione præcipimus, ne quis verbo, vel facto ad diuisionem nostri ordinis audeat laborare. Quod si fecerit, pęnæ subiaceat supradictæ. ¶ 10. Statuimus vt si in anno diffinitionis Priorũ prouincialium electio Magistri celebretur, illo anno vnus de fratribus electoribus de qualibet Prouinuincia, qui in prouinciali capitulo, ad hoc electus fuerit, ad diffinitionem, cum eis pariter admittatur. Quod si ad capitulum nõ venerit, tunc ad diffinitionẽ ele-

ctor alius admittatur. Si vero in anno Diffinitorum celebretur, tunc cum Diffinitoribus Priores prouinciales conueniant,et vtrorũq; diffinitio ſit cõmunis. ¶ II. Statuimus autẽ, & in virtute spiritus ſancti,& ſanctæ obediẽtiæ, & ſub interminatione anathematis, ꝓhibemus diſtricte, ne Priores prouinciales fratribus Diffinitoribus, vel fratres Diffinitores Prioribus prouincialibus, ꝑ ſuas diffinitiones præiudiciũ aliquod audeant generare. Quod ſi facere attentauerint, eadem diſtrictiõe prohibemus, ne in hoc aliquis ꝓſumat eis obedire. Priori vero prouinciali eunti ad capi

tulum gn̄ale det̄ socius a Diffini toribus capituli ꝑuincialis(Romæ 1558) Qui si Priorē ꝑuincialem impediri cōtigerit,ꝙ ad capitulū generale in anno prouincialiū non accedat, loco ipsius cum Prioribus prouincialibus admittatur, ad omnia tractanda & diffinienda j. ❡ 12. Statuimus insuper, ꝙ omnes Priores conuentuales cum sociis suis,& Prædicatores generales illius Prouinciæ in qua generale capitulum celebratur, illo anno veniant ad capitulum generale,nec eodem anno,in illa Prouincia ad celebrandum aliud capitulum prouinciale teneantur. Et quod idem fa-

ciant Prouinciæ ꝓpinquæ licentiandi & mandandi Magister ordinis liberam habeat facultatem.

De Solēni celebratione capituli. IX. capitulum.

CApitulum generale (quantum ad auctoritatem Diffinitorum) incipiat celebrari in vigilia Penthecostes. Quum autē in secunda feria post Penthecosten, vel in ipso eodem festo fratres in capitulum venerint, primo omnium deuote inuocetur Spiritus sanctus, a quo filii Dei aguntur, & dicatur. ℣. (Emitte Spiritum tuum &c.) cum colle-

cta de Spiritu sancto. Deinde re
sidētibus fratribus, & loca sua te
nētibus omnibus (vt verbo Dei
cęli firmentur) , verbum Dei in
cōmune fiat. Sermoni autem in
teresse poterunt, qui ad ædifica=
tionem interesse voluerint. ℂ 2,
Finito sermone (quia indigenti
bus quantocyus subueniendum
est) obitus fratrum post præce=
dēs capitulum defunctorum, in
cōmuni recitentur, & fiat eis cō
munis absolutio, & dicatur pro
eis ps (De profundis, Kyriel. Pa
ter noster) cum ℣. (A porta) cū
oratione (Absolue). Postmodū
si literæ legendæ sunt, legantur,
& eis suo tempore cum consilio

respondeatur. Perlectis autem literis, & facta recōmendatione viuorum, dicatur ps.(Ad te leuaui. Kyriel. Pater noster) cum ℣. Saluos &c. cum oratione (Prætende &c.) Et tunc omnes qui non sunt de capitulo egrediantũ. Quibus egressis, qui missi sunt ad excusandum eos, qui non adsunt, ad quid venerint loquãtur. Deinde culpæ audiantur. ℭ 3. Si qui vero sine licentia ad capitulum generale vel prouinciale venerint, primo culpæ eorum audiantur, & recepta pęnitentia a capitulo excludantur, Vt autē modus in eũdo seruetur, nullus exeat sine licentia, & necessitate.

Egressus autem nō discurrat, sed expleta necessitate, citius reuertatur. Qui autem in præsenti anno visitare debuerant, & non sicut oportuit fecerunt, culpam suam dicant, & dignæ vindictæ subiaceant. Tunc etiam absentibus, qui adesse debuerant, & iis qui peccauerunt & non satisfecerunt, pęnitentia scripta mittatur.

¶ 4. Conuentus autem qui mittit accusationes ad capitulum generale vel ꝓuinciale, scribat numerum, & nomina accusantium, & si accusant de visu vel auditu. Accusatio autem vnius tantum ad capitulum generale vel prouinciale non mittatur. Et tracta

tus eorum quę mittenda sunt ad capitulum, vltra vnam diem nō prolongetur. Qui autem habēt facere proprias quæstiones vel cōmunes, ad ordinem, vel prædicationem pertinentes, proponāt fratribus a Magistro & Diffinitoribus ad hoc statutis, vt pro loco & tempore soluantur & terminentur. ℭ 5. Si qua vero dissensio inter fratres nostri ordinis (quod absit) emerserit de libris, vel de aliis (quum præponenda sint spiritualia temporalibus) nō inde agatur in capitulo, sed dicti fratres extra capitulum (discussa veritate) dissensionem dirimant, & inter fratres pacem restituant.

De solutione autem & termina-
tione quæstionum, de correctio
ne fratrum, de modo pœnitentia
rum, & de Prędicatoribus ad p̄-
dicandum & studendum mitten
dis, Prælatus maior cū aliis, qui
ad hoc statuti sunt tractabunt, &
& quicquid inde (Spiritu sancto
donante) ordinauerit, capitulū
vniuersaliter vnanimiter & de-
uote suscipiat. Nullus murmu-
ret, nullus reclamet, nullus cō-
tradicat. In fine fiat cōmunis cō
fessio & absolutio, & perseueran
tibus benedictio. Et hæc eadem
forma in capitulo ꝓuinciali si-
militer obseruetur. ¶ 6. Porro
Magister ordinis, aut Priores p-

uinciales non mutent acta pro-
uincialis capituli, aut generalis,
nisi forte in speciali ex causa ne-
cessaria & vtili. Item generale sta
tutum ordinis, vel consuetudinē
diu obtentam, & cōmuniter ap-
probatam in ordine, nec Magi-
ster ordinis, nec Priores prouin
ciales aliquatenus audeāt immu-
tare, nisi per tria capitula fuerit
approbatū. Ea vero quæ de ge-
nerali capitulo dicta sunt, in vi-
gilia Penthecostes debent in-
choari ℂ 7. Capitulum autē ge
nerale vltra sabbatū infra octa-
uas Penthecostes nō prolonge-
tur, nisi ex causa rationabili Ma
gistro & Diffinitoribus videatur

ꝙ per vnum diem, vel duos (ad plus) debeat prolongari. Capitula etiam prouincialia eodem modo infra prætaxatum numeꝝ dierum terminentur. Neceſſitate vero vrgente Magiſter ordinis, vel eius vices gerens, cum aſſenſu Prioris prouincialis, in cuius Prouincia capitulū generale celebrandum fuerit, de conſilio diſcretorum ad alium Connentum eiuſdem Prouinciæ poſſit illud transferre. Quod ſi in eadem Prouincia cōmode celebrari non valeat eodem anno, Magiſter ordinis, vel eius vices gerens (ipſo mortuo, vel amoto) dictū capitulum ad aliam Prouinciam

mutare poterit, si expediens iudicauerit de fratrum consilio discretorum.

De Capitulo generalissimo.
Decimum capitulum.

CApitulum generalissimum non conuocetur, nisi quãdo maior pars Prouinciarũ petierit, vel Magistro cum media parte Prouinciarum visum fuerit expedire. Prouinciæ vero q̃ petunt, scribant causas, quare petunt. De his tamen capitulum generale nõ habebit iudicare, vtrũ sufficientes sint vel non. Sed tamen scribantur, vt fratres de his

ante Capitulũ conferre valeant. Priores autem prouinciales singuli cum duobus sociis a capitulo suo prouinciali electis a pluribus medietate omnium eligentium, tale capitulum celebrabũt. Duobus autem annis ante pronuncietur, nisi vrgens fuerit necessitas. ¶ 2. Anno ab incarnatione Domini 1228 conuenerũt Parisius in domo sancti Iacobi Priores proninciales, vna cum venerabili Patre fratre Iordane, bo. me. Magistro ordinis nostri, singuli cum duobus Diffinitoribus a capitulis prouincialibus deputatis, in quos fratres omnes vota sua vnanimiter tran

ſtulerunt, eiſdem poteſtatem plenariam concedentes, vt quicqd ab eis fieret, ſiue in conſtituẽdo, ſiue in deſtituendo, mutando, addendo, vel minuendo, decæ-tero firmum ac ſtabile permaneret, nec liceret alicui (quãtęcũqꝫ auctoritatis) capitulo, aliquid eo-rum immutare, quæ ipſi ſtatue-runt perpetuis temporibus per-manſura. ℭ 3. Priores igitur ꝑ-fati cum ſuis Diffinitoribus (gratia Spiritus ſancti inuocata) quaſdam Conſtitutiones ad vtilitatẽ & honeſtatem & conſeruationẽ ordinis (præmiſſa diligenti exa-minatione) vnanimiter & con-corditer ædiderunt, quas in lo-

cis suis inter constitutiones alias
inserere procurarunt. Inter alias
autem quasdam voluerũt inuio-
labiliter, & immutabiliter imper
petuum obseruari, videlicet de
possessionibus & redditibus nul
latenus habendis vel recipiẽdis,
de appellationibus remouendis,
& ꝙ non possit per fratres Dif-
finitores Prioribus prouinciali-
bus, neque per Priores prouin-
ciales fratribus Diffinitoribus in
suis diffinitionibus in aliquo p̃-
iudicium generari. ¶ 4. Quas-
dam vero voluerũt sic immobi-
les permanere, vt non (nisi a cõ
simili capitulo, nouis emergenti
bus articulis, casibus, vel nego-

ciis) de ipsis possit aliqd pro tempore immutari, videlicet de Cõstitutionibus non faciendis, nisi per tria capitula generalia continua fuerint approbatæ, de nõ equitando, de expensis non portandis, de carnibus (nisi causa infirmitatis) non comedendis, ita tamen ꝙ in his pro loco & tempore Prælato liceat dispensare.

De Visitatoribus. XI. capitulũ.

STatuimus vt quatuor fratres ad visitãdum Prouinciam in capitulo prouinciali a Priore ꝓuinciali et Diffinitoribus assignẽtur, vel plures, secundum ꝙ ca-

pitulo prouinciali videbitur ex-
pedire. Qui excessus Priorum
conuentualiũ & fratrum audiãt
& emendent, absq; constitutio-
ne & immutatiõe status domus.
Loca vero sua vbiq; teneant, nisi
in capitulo dum ab eis officium
suæ correctionis exercet. Quod
in tribus diebus continuis termi
netur. Si qua autẽ grauia & pe-
riculosa inuenerint emersisse a
tẽpore visitationis vltimo factæ
per Visitatorem præcedentẽ, li-
cet correcta fuerint, nihilomi-
nus cum testimonio partis maio
ris capituli studeant denunciarẽ
Magistro & Diffinitoribus capi
tuli generalis, vel Priori prouin

ciali & Diffinitoribus capituli ꝓuincialis, si ibi generale capitulũ non fuerit celebrandum. ¶ 2. Visitatores præsentes verbo, absentes scripto referre debēt Diffinitoribus prouincialis capituli, vel generalis (quum in sua Prouincia celebratur) de iis quos visitauerint fratribus, si in pace cōtinui, in studio assidui, in prædicatione feruentes, quæ de eis fama, quis fructus, si in victu & vestitu, & aliis secundum tenorem Institutionũ ordo seruetur. Priores autem seu Lectores, & Supriores, in Visitatores nullatenus eligantur. Quod si quis Visitator anteq̃ visitet, vel in ipsa vi

sitatione in Priorem fuerit ele-ctus & confirmatus, vel mortuus vel alias impeditus, prouideat Prior prouincialis de alio fratre qui visitet loco eius.

De Prædicatoribus. XII. capitulum.

PRouideāt diligētissime Priores ne cōmittant prædicationis officiū, nisi fratribus ad hoc idoneis, & moribus ac sciētia approbatis, ne ex insufficiētia prædicantium ordo veniat in con-temptum, & vergat in periculū animarum. Statuimus autem ꝙ in qualibet Prouincia a Præsidē

te & Diffinitoribus instituantur aliqui viri docti, et zelum religionis habentes, examinatores, & approbatores omniũ eorũ Prædicatorum, & cõfessorum, quos non constat manifeste esse doctos, ita ꝙ nullus talium, nisi approbatus a duobus eorũ in scriptis, vel declaratus a Diffinitorio in scriptis sufficiẽs & idoneus ad prædicandum, vel confessiones extraneorum audiendum, prędicet populo, etiam in villulis, aut audiat cõfessiones extraneorum sub pęna carceris. Et nihilominus Præsidentes hoc permittentes ab officiis suis absoluantur.

¶ 2. Statuimus etiam vt nullus

fiat Prædicator generalis anteq̃ Theologiã audierit per tres annos, & nisi sit maturus & discretus ad negocia ordinis prractanda in capitulis, & nisi in Prouincia illa gloriose prædicet, ita ꝙ saltem per tres quadragesimas in aliqua bona Ciuitate seu Terra, vel aliquibus bonis Ciuitatibus, seu Terris prædicauerit. Idem dicimus de Inquisitoribus hæreticæ prauitatis non instituendis, qui sufficiẽter in locis suę inquisitionis nesciũt prædicare. Quod si secus factum fuerit, nullius sit roboris vel momenti. ℭ 3. Nullus assumatur ad prædicationis officium extra claustrum & fra-

trum cõsortiũ infra vigintiquinque annos, nec prædicet populo, nec cõfessiones audiat extraneorum sine licẽtia Prioris sui, in capitulo de consilio discretorum sibi data. Illi vero qui apti sunt, quum in prædicationem exire debuerint, eis socii dabuntur a Priore secundum ꝙ moribus eorum, & honestati iudicauerit expedire. Qui accepta benedictione exeuntes, vbiq; (tanquam viri, qui suam & aliorum salutem procurare desiderant) religiose & honeste se habeant, sicut viri euangelici, sui sequentes vestigia Saluatoris. Cũ Deo, vel de Deo secũ͂, vel cum proximis

vtiliter loquendo, vitabunt suspiciosi comitatus familiaritatē. Placitis & causis (nisi pro fidei negociis) non intersint. ℭ 4. Quū fratres nostri diocesim alicuius Episcopi ad prædicādum intrauerint, primo (si poterunt) visitabunt Episcopum, vt secundum consilium eius in populo faciant fructum, quem facere intendunt. Et quandiu in eius Episcopatu fuerint, ipsi deuote obedientes erunt. Prædicare vero non audeat aliquis in diocesi illius Episcopi, qui ne prædicet interdixerit, ex causa rationabili, nisi literas & mandatum habeat Sum. Pont. Caueant etiam fra-

tres nostri ne(ponēdo os in cę-
lum)in suis prædicationibus re-
ligiosos & clericos scandalizēt.
Sed ea quæ in ipsis emendanda
viderint, obsecrando (vt patres)
seorsum emendare procurent.
Socius autem datus Prædicato-
ri, ipsi vt Priori suo obediat. ℭ
5. Statuimus etiam ne fratres no
stri in prædicationibus suis dari
vel colligi pecuniā admoneant,
pro domo, vel aliqua psona spe
ciali. Nullus frater audeat quæ-
stus facere aut bullas aliquas prę
dicare, nisi de licentia Magistri
ordinis, sub pęna excōm. lat. sen.
quam (sedentes pro tribunali)
proferimus in his scriptis, & sub

pęna priuationis omniũ bonorum eis ab ordine concessorum, & cõmunitati applicandorum.

De Itinerantibus. XIII cap.

EVntes ad prædicationis officium exercendum, vel alias itinerantes, aurum & argentum pecuniam aut munera (excepto victu, & necessariis indumentis, & libris) nec accipient, nec portabunt. Si quis autem aliquid acceperit de pdictis, teneatur Prælato suo quũ redierit libere præsentare. Fratres autem non recipiant a mulieribus munuscula, nec dent, maxime Confessores.

Item fratres non sint dispensatores alienarum rerum, nec pecuniarum, nec extraneorum deposita recipiant, nisi librorum aut paramẽtorum ecclesiasticorum.
¶ 2. Prædicatores vel itinerantes (quum in via existunt) officium suum dicant, prout sciunt & possunt, & sint contenti officio Ecclesiarum, ad quas quandoq; declinant. Fratres etiã viatores literas testimoniales secum deferant, & in Conuentibus, ad quos declinauerint, de excessibus suis corrigantur. In quacũq; autem Prouincia fratres itinerãtes deliquerint, Prior prouincialis, vel conuentualis, seu eorũ

Vicarii, Supprior, & Visitator, & cæteri in quorum terminis inuenti fuerint, corrigendi ipsos sicut fratres suos, liberã habeant potestatem. Prior in ordine sit prior in via, nisi forte Prædicatori adiungatur, vel quum egrediuntur Prior aliter ordinauerit de eis. ℭ 3. Nullus frater vadat ad Curiam, nisi de licentia Magistri ordinis, vel capituli generalis. Sed mittatẽ nuncius ad fratres qui sunt ibi, vel per aliquem alium (prout melius fieri poterit) negocium procuretur. Prior Priorem superuenientem honoret, sed & hospes per Ciuitatem sine consilio eius non discurrat,

nec moram faciat. Fratres mino
res ſicut & noſtri charitatiue, &
hilariter recipiantur, & ſecundū
facultatem domus, pie & hone-
ſte procurentur. Quicunq; au-
tem Prior prouincialis ſine li-
centia Magiſtri ordinis, vel fra-
ter alius quicunque ſine licentia
Prioris ꝓuincialis, Archiepiſco-
patum vel Epiſcopatum recepe-
rit (niſi per talem obedientiam
cogatur quā tranſgrediēdo pec
caret mortaliter) ipſum præſen-
ti ſtatuto ſuffragiis, ſocietate, ac
omnibus beneficiis ordinis, tam
in morte q̄ in vita) priuamus. ¶
4. Fratres noſtri ordinis Epiſco
pis, vel aliis quibuſcunq; perſo-

nis extra ordinem assignatos, qui in ieiuniis et abstinentiis, victu & vestitu, statuta ordinis non seruant, suffragiis, & beneficiis ordinis (tam in morte q̄ in vita) priuamus, quousq; super huiusmodi excessu adeo digne satisfecerint, q per Magistrum ordinis, vel Prouincialem suum ad huiusmodi suffragia restitui mereantur. ℭ 5. Fratres vero nostri, quũ fuerint ad aliq̄ Ecclesiam, vel dignitatem extra ordinem a Sede apostolica pronunciati, ipso facto sint ab omni Præsidentia & officio intra nostrum ordinem sibi commissis, absoluti, a quibus eosdem, tenore præsentium, ab-

solutos esse denunciamus. Alii vero qui sine sui instantia sunt similiter pnunciati (nisi infra quatuor dies a notitia dictę pronunciationis sibi factæ, ipsi promotioni & pronunciationi publice renunciauerint, & per publicũ instrumentum) simili modo, vt præfert̃, absoluti existant. Præcipiẽtes omnibus & singulis fratribus p̃sentibus & futuris, quatenus nulli Prædictotum obedire præsumant vel audeant quoquomodo. ℂ 6. Fratres nostros beneficiatos, vel etiam habilitatos solummodo ad beneficia, inhabiles reddimus ad Pręlationẽ seu Superioritatẽ in ordine no-

ſtro. Nec aliquis illorum actiuã vel paſſiuam vocem, quomodolibet in ordine habere poſſit, niſi ante beneficio, & habilitationi legitime renunciauerit, ita ꝙ renunciatio ſit legitime acceptata inſtrumento teſtante. Renunciatio autem cum regreſſu, aut quacunq; reſeruatione fructuũ (niſi huiuſmodi fructus mere & integraliter proueniant ad cõmunẽ vtilitatem Conuentus, & non tantum alicuius particularis perſonæ) non acceptetur, nec alicuius momenti habeatur. ¶ 7. Præcipimus autẽ in virtute Spiritus ſancti, & ſanctæ obedientiæ Prioribus prouincialibus &

conuentualibus, ac eorum Vicariis, quod nulli fratri electo, seu postulato extra ordinem ad quamcunque dignitatem, personatū, vel gradum (infra dignitatē Episcopalem) licentiam concedant huiusmodi electiones, seu postulationes acceptandi, vel alio quolibet modo prosequendi. Eodē præcepto prohibētes, ne fratres aliqui propter licentiam sibi datam contra prohibitionē huiusmodi, præmissas electiones, seu postulationes aliquatenus per se vel per alium prosequantur. Si quis autem in præmissis secus fecerit, incurrat excōmunicationis sen. ipso facto, quam sentētiam

ferimus præsenti statuto, & nihilominus omnibus gratiis ordinis sit priuatus. Ad quas restitui non valeat, nisi per Magistrum ordinis vel capitulum generale.

℃ 8. Si quis frater nostri ordinis, per se vel per alium, pro se, vel pro alio ordinationem de se, vel de alio factam, vel obedientiam sibi, vel alii fratri iniũctam, per quācunq; personam extra obedientiam nostri ordinis constitutam quocunq; modo procurauerit reuocari, vel in aliqua Prouincia vel Conuentu, aut officio, siue etiam studio generali poni, vel remanerẽ, vel inde amoueri, vel cum personis extraneis

cõmorari, ipso facto, ex vi præsentis statuti, in pęnam incidat grauioris culpæ, inqua seu a qua cum tali dispensari non possit, nisi per Magistrum ordinis, vel capitulum generale.

De Studentibus. XIIII. cap.]

QVoniam circa studẽtes diligens est adhibẽda cautela, aliquem specialem fratrem habeant sine cuius licentia non scribant quaternos, nec audiant lectiones, & quæ circa eos in studio corrigenda viderit corrigat, & si vires eius excedant Prælato proponat. In libris gentilium & philo-

philosophorum non studeant, & si ad horam inspiciant. Secu-lares scientias non addiscāt, neq; artes quas liberales vocant, nisi aliquādo circa aliquos Magister ordinis vel capitulum generale, vel Prior prouincialis, vel capi-tulum prouinciale voluerit ali-ter dispensare, sed tantum libros theologicos, tam iuuenes, q̃ alii legant. Ipsi vero in studio tali-ter sint intenti, vt de die, de no-cte in domo in itinere legant ali-quid, vel meditentur, & quicqd poterunt retinere cordetenus ni-tantur. ¶ 2. Curet Prior pro-uincialis, si habuerit aliquos vti-les ad studendum, qui possint in

breui aptiʃesse ad regendum, mittere ad studendum ad loca vbi viget studium extra suas Prouincias, de Diffinitorum capituli prouincialis, vel maioris partis eorũ consilio & assensu. Si vero aliquem missorum studentium infra sex menses, a tempore celebrati capituli mori contigerit, vel alias legitime impediri, Prior prouincials, loco illius; possit alium subrogare. Et in aliis illi ad quos mituntur eos non audeant occupare, neq; ad Prouinciam suam remittere, nisi fuerint reuocati. Postq̃ autem in aliquo studio p tres annos, ad plus, fuerint cõmorati, ipso facto sint ab

ipso studio absoluti, nisi de Magistri ordinis licentia speciali. Et hoc idem circa studẽtes eiusdẽ Prouinciæ obseruet. ℂ 3. Tres fratres tantum mittãtur Parisius ad studendum de Prouincia, exceptis Prouinciis Hispaniæ. Tolosanæ, Prouinciæ. S. Dominici Theutoniæ, Lombardiæ, Saxoniæ, Dalmatiæ, Franciæ, Poloniæ, Græciæ, Terræ sanctæ, Aragoniæ, Boemiæ, Prouinciæ Prouinciæ, de quarum qualibet duo tantum mittantur. Quælibet autem Prouincia (exceptis Græciæ, Daciæ, Terræ sanctæ) prouideat, vt semper in Conuentu aliquo idoneo sit gñale stu-

dium & solẽne, & ad illum locũ
quilibet Prior prouincialis pote
statem habeat mittendi duos fra
tres idoneos ad studendũ. Quod
si in aliqua dictarum Prouincia
rum Lector sufficiẽs pro tali stu
dio non fuerit, Magister ordinis
de Lectore ꝓuideat competẽti.
¶ 4. Statuimus autem vt quęli
bet Prouincia fratribus suis mis
sis ad studium, ad minus, in tri
bus libris Theologiæ teneatur
prouidere, videlicet in Biblio
theca Historiis & Sententiis. Et
ipsi in his (tam in textu quam in
glossis) præcipue studeant dili
genter & intendant. Item nullus
faciat scribi, librosq; de rebus do

mus, nisi ad cõmunem vtilitatẽ. Nulli etiam, certus vsus librorũ concedatur, nec dedignetur a quocunq; auferantur, vel in cuiuscunq; custodia dimittantur. In diebus Dominicis, & festis p̃cipuis a quaternis scribendis se contineant. ¶ 5. Bona fratris defuncti, quo ad illa quæ ab aliqua Prouincia vel Conuẽtu habuit sint illius, quæ vero aliter acquisiuit sint Conuentus cuius est filius, si in alio Cõuẽtu nõ est assignatus simpliciter, sed ad tẽpus, ꝓpter studiũ, vel officiũ aliqđ. Quæ vero hæreditario iure obuenerint vel obueniunt, erunt Conuentus sui originalis, etiam

si alterius Conuentus factus est filius Si vero est assignatus in aliquo Conuentu simpliciter, ac ꝑ tali ibidem ꝓsentialiter receptus, & Conuentus ille cõsueuit (ꝑut tenetur) prouidere talibus de toto victu, vestitu, & aliis huiusmodi, tam tempore sanitatis, q̃ infirmitatis, diuidentur hęc aliter acquisita mobilia, æquis portionibus inter Conuẽtum, in quo est assignatus, & Conuentum cuius est filius. Alioquin quarta pars tantum erit Conuentus, in quo simpliciter est assignatus. Immobilia vero non hæreditario iure obuenientia, semper erunt Conuentus cuius est filius. ¶ 6. In

vtroqꝫ autem casu (siue assigne-
tur simpliciter, siue ad tempus)
Conuẽtus cui assignatus fuerit,
& ipse eidem Conuẽtui ad suf-
fragia teneatur. Si autem ex quo
alii Prouinciæ assignatus fuerit,
ipsum mori contingat, antequã
certo Conuẽtui deputetur, Pri-
or eiusdẽ Prouinciæ prouideat
eidem de Conuentu, qui sibi ad
suffragia teneatur, ne consuetis
defunctorum subsidiis defraude
tur. Circa autem eos, qui studẽt
taliter dispensetur a Prælato, ne
propter officium, vel aliud de fa
cili a studio retrahantur, vel im-
pediantur. ℭ 7. Locus vero ꝓ-
prius (secũdum ꝙ Magistro stu-

dentium videbitur) statuatur, in quo post disputationem, vel vesperas, vel etiã alio tempore (put vacauerit) ad dubitationes vel q̃stiones proponendas, vel collationes faciendas (ipso præsente) conueniant. Et vno quærente siue ꝑponente alii taceant, ne loquentẽ impediant. Si quis aũt inhoneste, vel cõfuse, vel clamose, vel ꝑterue quærẽs, vel ꝑponẽs, vel respondens offẽderit, statim ab eo, qui tunc inter eos præest corripiatur. Cellæ quibus Magistro studentium expedire videbitur assignentur. Quod si aliquis infructuosus in studio inueniatur, cella eius detur alteri, &

ipse in aliis officiis occupetur. In cellis vero scribere, legere, orare, dormire, & etiam de nocte vigilare ad lumen possunt, qui volunt propter studium. ℭ 8. Nullus fiat publicus Doctor, nec disputet, nisi de licentia Prioris prouincialis, & Diffinitorum capituli prouincialis. Nec aliquis habilitetur, aut assignetur in aliqua vniuersitate ad legendũ pro forma, & gradu Magisterii in Theologia (Romæ 1542) qui nõ sit ætatis ad minus triginta annorũ, & nisi sit sufficiens ad lecturam huiusmodi solẽniter perficiẽdam. Nec aliqs fiat magister in Theologia, nisi sit sufficiens ad hoc,

vt sit Regēs in aliquo studio generali, vbi viget in veritate studium Theologiæ. Iudicetur autem sufficientia hæc (nisi sit manifesta) per examinatores. Qui absolute referant. Est vel nō est iudicio nostro sufficiens ad legēdum solēniter sententias, vel vt sit Regens in studio, vbi in veritate viget studiū Theologiæ, & nihilominus per suæ Prouinciæ prouinciale capitulum, vel illius Diffinitoriū sit expositus. Et a Magistro ordinis vel capitulo generali tantummodo assignari, vel licentiari possit. ¶ 9. Si quis autem absq; dictæ sufficiētiæ iudicio Bachalariatus vel

magisterii in Theologia gradū, (etiam cum licentia Magistri or= dinis, vel capituli generalis) asse= cutus fuerit, pro nō Bachalario vel Magistro habeat̃ in nostro ordine in omnibus & p omnia. Dantes facultatem cuilibet Diffi nitorio, constito notoriæ de in= sufficientia promoti sibi subditi, absque iudicio vel examine suæ sufficientiæ hic statuto, ꝙ decla rent ipsum pro nō promoto in nostro ordine habendum. Pote rit tamen Magister ordinis, si ali quem talem assignatum legitime impediri contigerit, loco eius alium deputare, cuius actus va= leant pro forma & gradu magi=

sterii, dummodo per sequens ca
pitulum generale fuerint appro
bati, ℂ 10 Nec aliquis magistret
in Theologia, nisi prius actus ex
ercuit pro forma & gradu præ-
dicti magisterii per quatuor an-
nos, ad minus, in aliqua vniuer
sitate. Oppositum autem faciẽs
eo ipso sit excõmunicatus, atq;
omnibus gratiis, & officiis, ordi-
nis, & exemptionibus perpetuo
sit priuatus, nec secum dispensa=
ri valeat, nisi per capitulum ge-
nerale. Nullus fratrum nostro=
rũ legat in Prophetis, vel in psal
mis alium sensum literalem, nisi
quem Sancti approbant & con
firmant. Libri ordinis, seu fratrũ

non vendantur, niſi precium eo-
rũ in alios libros, ſeu ſcripta cõ-
uertatur. ¶ 11. Nulla ſcripta fa-
cta, vel compilata a fratribus ali-
quatenus publicentur, niſi per
fratres peritos, quibus Magiſter
ordinis, vel Prior prouincialis
cõmiſerit, diligenter fuerint exa-
minata. Fratres extra Conuen-
tus, quorum ſunt filii aſſignati
ad tempus (ideſt ad exercitium,
ſeu officium certo & determina
to tempore durans) completo
illo certo tempore (ex quo ſunt
abſoluti a tali aſſignatione) intel
ligãtur aſſignati in Conuẽtibus
quorum ſunt filii, niſi Superior
eos alibi aſſignauerit. Aſſignati

autem simpliciter, nunq̃ intelli-gantur assignati in Conuẽtibus quorum sunt filii, nisi reassignen-tur. Nullus ordinetur in Sub-diaconum, nisi sciat grãmaticã, ita q̀ sciat latine loqui, & scribe-re, absq; falsa latinitate. Et si est Subdiaconus nõ fiat Diaconus, si est Diaconus non fiat Sacer-dos. Prælatus autem quilibet ex ponens aliter aliquem, absoluat̃ in pœnã ab officio, & per triẽniũ omni officio ordinis priuetur.

De Conuersis. XV. capitulũ.

EOdem tẽpore surgant Conuersi, quo & alii fratres, & eo

dem modo inclinent. Quũ ſur-
rexerint ad matutinas dicant (Pa
ter noſter, & Credo in Deum.)
Quod faciendũ eſt ante Primã,
& poſt Complectorium. In ma
tutinis dicto (Pater nr̃, & Credo
in Deum) erigant ſe dicendo.
Domine labia &c. Pro matuti-
nis in profeſtis diebus, dicant vi-
gintiocto Pater noſter, et in fine
omnium dicãt Kyriel. Chriſtel.
Kyriel. Pater noſter. Quo dicto
addant. Per dñum noſtrum &c.
deinde, Benedicamus Dño &c.
In veſperis vero quatuordecim
Pater noſter. In aliis horis ſeptẽ
Pater noſter dicãt. ¶ 2. In feſtis
autem nouem lectionem in ma-

tinis

tutinis quadraginta Pater noster dicant. Et hoc sub silentio, in Ecclesia, & vbicunque fuerint. Loco (Preciosa) tria Pater noster dicant. Pro benedictione mensæ, Pater noster, Gloria patri &c. Post mensam pro gratiis, tria Pater noster, Gloria patri &c. vel (Miserere mei Deus) qui sciunt. Indumenta tot habeãt quot cæteri fratres præter cappas, loco quarum habeant scapularia longa & lata vsque ad iuncturam inter pugnum & brachium, quæ etiam non sint alba, sicut & tunicæ, sed similis coloris cappis clericorum. ℭ 3. Possunt & breuia grisei coloris habere scapu-

laria

laria,ad mensuram scapulariorũ nostrorum.De ieiuniis cibis abstinẽtiis culpis, & aliis omnibus, sic se habeant, sicut & Clerici.In labore tamen cum eis Prælatus poterit dispensare. Soli non vadant, sed cum socio Clerico,vel Conuerso. Psalteria non habeant, nec etiam aliquos alios libellos.

¶ Ordinationes & admonitiones factæ in Capitulo generali apud Perpinianũ celebrato Anno Domini 1327.

De certis detractionibus & singularitatibus vitandis.XVI. capitulum.

Dist ii. De const. cap.

QVicunq; in publica pdicatione, vel in cõmuni corã secularium multitudine vllo tẽpore summum Pontificem diffamauerit, vel ipsius processus, & facta, vel irreuerentiam notabilem fecerit, carcerali custodiæ mancipetur, nec inde liberetur, nisi per capitulum generale, & cogatur (si cõmode fieri poterit) in publico reuocare. Qui autem in priuato, postq̃ per testes legitimos constiterit, vel iudicialiter confessus fuerit, pęna grauioris culpæ puniatur, & (nisi per Prouinciale capitulum, vel per Priorem prouincialẽ, de maturo cõsilio discretorum) cum eo mini-

me dispẽsetur. ¶ 2. Eandem pę
nam incurrat quicũq; Præsidẽs,
vel frater Conuẽtus vel Prouin
ciæ, qui renunciauerit alicui pri-
uilegio nostro ordini concesso,
absq; generalis capituli assensu.
Sine cuius assensu omnẽ huius-
modi renunciationem (qualiter
cunq; factam) nullius volumus
esse roboris vel momẽti. In quo
similiter casu similem pęnam in
currant, quicunq; Præsidentes,
aut fratres, siue Conuentus, qui
sine causa legitima & vrgenti li-
tigauerint, aut appellauerint cõ
tra Diocesanos quoscũq;. Idem
fiat de falso accusatore, vel teste
legitime conuicto, vel iudiciali-

ter cōfesso, in materia prædicta. Prælati vero, qui in corrigendo huiusmodi transgressores, inuenti fuerint negligentes, per generale vel prouinciale capitulum, a suis officiis absoluantur in pęnam, & præter hoc pęnis aliis grauius puniantur. ¶ 3. Item quicunq; in nostro ordine inuēti fuerint singularem vitam quocunq; modo vitiosam ducētes, & contra cōmunem modum viuendi diu ab ordine approbatū, primo moneantur, & si admoniti correcti non fuerint, separentur, & in diuersis Conuentibus ponantur. Et si in eadem persistant, per Priorem prouincialē

vel prouinciale capitulum carcerali custodiæ mancipētur. Item quicunq; crimen cōmiserit, pro quo in seculo pęna mortis deberet plecti, in carcerem retrudatur, pęnis aliis macerandus ibidem, plus & minus secundū delicti, & personæ qualitatem, & circunstantias alias alleuiantes, vel etiā aggrauantes, & (nisi per generale capitulum) non possit ab ipso carcere liberari. Quod si secūdo recidiuauerit, carceri pꝑpetuo mancipetur. ¶ 2. Item volumus, ꝙ ordinatio capituli Burdegalensis de mutationibus fratrum seruetur, quæ est infrascripti tenoris. Quum electiões

nostræ maxime libere esse de-
beant, & omni nota coactionis
carere, districte iniũgimus Prio-
ribus prouincialibus, & quibus-
cunq; Vicariis, q; infra mensem
ante electiones quascũq;, nouas
assignationes & mutationes fra-
trum non faciant in Conuenti-
bus, in quibus electiones huius-
modi fuerint celebrandæ, nisi p
officio Lectoriæ, vel Prioratus,
vel pro graui scandalo euitando
vel nisi in prouinciali capitulo,
vel in loco ipsius prouincialis ca
pituli, sicut in aliquibus Prouin
ciis est consuetum. Quod si cõ-
trarium factum fuerit, huiusmo
di assignationes, seu mutationes

(quo ad priuationē vocis in Cō uentu, de quo fiunt ipſe mutatio nes, & quo ad ipſam vocem in Conuentu, vbi fiunt aſſignatio- nes) ſuum non ſortiantur effe- ctum. Priores autem prouincia les, qui in hoc inuēti fuerint ex- ceſſiſſe, per Magiſtrum ordinis, vel Diffinitores generalis capitu li (quum legitime conſtiterit) a ſuis officiis, in pęnam abſoluan- tur. Vicarii vero omni officio or dinis, vſq; ad tres annos ſint pri- uari. Nec fratres poſſint priuari vocibus eodem tēpore, niſi ob cauſas in capitulo de grauiori culpa contentas. ℂ 5. Item or dinamus, & diſtricte phibemus,

ne fiat aliquis Prædicator gene-
ralis, nisi maturus & discretus, &
sufficientis literaturæ, & qui cō
uenienter sciat proponere ver-
bum Dei, & qui sit idoneus ad
negocia ordinis ptractanda, nec
numerum Conuētuum Prouin
ciarum excedant. Et non fiant
aliqui in aliqua Prouincia habē
te numerum excessiuum, donec
ad dictum numerū sint redacti,
Magistris in Theologia, & illis
duntaxat exceptis, qui ratione
antiquitatis vel infirmitatis ad ca
pitula prouincialia venire non
possunt. Quod si secus factum
fuerit, totum sit irritum & inane.
¶ 6. Item ꝙ arceantur Priores

qui male combinant fratres, & ꝙ ſaltem vna pars copulæ ſit claræ famæ, & ſufficientis ætatis,& ꝙ ſaltem vnus illorum ſit de lingua Patriæ, vbi hoc commode poterit obſeruari. Item ꝙ fratres quando recedunt de capitulis per Superiores combinẽtur, ne vagando diſcurrant, ſed directe ad ſuos vadant Conuẽtus. Sciant omnes fratres ordinis noſtri ꝙ omnes ordinationes prædictæ vim Conſtitutionum noſtrarum habent, auctoritate ſummi Pontificis, non obſtante ꝙ non habeant, niſi præſens capitulum generale, & omnes in fine Conſtitutionum noſtrarum

integre conscribantur.

¶ Constitutio noua facta in capitulo generali Florentiæ celebrato anno Domini 1374. de capitulo generali biẽnali vel triennali, auctoritate D. Gregorii Papæ vndecimi, vim Constitutionis habens, licet nõ habuerit nisi vnum capitulum generale.

XVII. Capitulum.

STatuimus seu præsenti statuto decernimus, ꝙ Magister ordinis, seu eius vices gerens, & Diffinitores capituli gñalis, sicut possunt ex causa legitima (quo ad locum) mutare capitulum, ita etiam (quo ad tempus) prolon

gando, vel accelerando illud, ita
duntaxat ꝙ neqꝫ acceleratio fie-
ri poſſit infra annum prius aſſi-
gnati capituli, neqꝫ prolongatio
eiuſdem vltra triēnium, niſi Ma
giſtri vacatio contingeret in fe-
ſto, vel poſt feſtū ſancti Michae
lis, in tertio anno triennalis capi
tuli, prout inferius exprimitur.
Auctoritatem autem acceleran-
di, vel prolongandi capitulum,
cuicunqꝫ Vicario concedi poſſe
ſimpliciter ꝓhibemus. ¶ 2. Adii
cientes ꝙ quandocūqꝫ imminē-
te bienali capitulo ordinem Ma
giſtro carere contigerit, nulla
mutatio (quo ad tēpus) fieri poſ-
ſit, niſi Magiſtri vacatio contin-

gat in festo, vel post festum san-
cti Michaelis in secundo anno,
quia tunc supersederi debet illo
anno a capitulo generali. Si ve-
ro anno primo imminentis capi
tuli triennalis, ordo Magistro ca
ruerit, tunc accelerabitur capi-
tulum, ita q inter vacationem
Magistri & capitulum electiōis
(nisi vnum) festum Pentheco-
stes interuenire nō possit. Alias
si post vnum annum (computā
dum a vigilia Pēthecostes exclu
siue) Magistri vacatio cōtingat,
nulla mutatio capituli (quo ad
tempus) fiat, nisi contingeret vl-
timo anno, in festo, vel post fe-
stum beati Michaelis, quia tunc

ſuperſederi etiam debet a capitu
lo generali, vt exprèſſum eſt de
capitulo biennali. ℭ 3. Imminē
te autem biennali, vel triēnali ca
pitulo, non eligatur Diffinitor
generalis capituli, nec ei ſocius
aſſignetur, niſi in anno vltimo,
quo ſcilicet celebrandum eſt ca=
pitulum generale. Et qui vna vi
ce electus fuerit ad prædictā dif
finitionem, ad eandem eligi im=
mediate ſequenti vice nō poſſit.
Singulis ānis nihilominus poſt
feſtum Penthecoſtes fiāt capitu=
la prouincialia, niſi p Magiſtrū
ordinis in aliquibus Prouinciis,
ex cauſa ad biennium fuerint p=
longata. In quibus etiā fiant ſcru

tinia de Prouincialibus. deferen da per Diffinitores, vel socios eo rum, aut per socium Prouincia= lis in anno Prouincialium ad ca pitulum generale. Qui Diffini= tores duabus vicibus, & Prouin ciales tertia vice, omnia diffiniẽt constituent, & tractabunt Reci tabũtur insuper obitus fratrum post præcedens capitulũ defun= ctorum, & fiet pro eis cõmunis absolutio, vt moris est.

Constitutiones. D. Bonifacii Pa pæ noni. XVIII. capitulũ.

DEnunciamus fę. me. D Bo nifacium Papam Nonum,

anno Domini 1402. quinto Ca leñ. Maii, Pontificatus sui anno xiii. Constitutiones edidisse, quæ per nostrum ordinem nequeũt immutari, tenoris infrascripti.

Auctoritate apostolica, tenore præsentium, perpetua & irrefragabili cõstitutione sancimus statuimus, & ordinamus, ꝙ decætero perpetuis futuris temporibus nullus ex fratribus ordinis Prædicatorum absq; licentia, seu assignatione capituli generalis (secundum morem eiusdem ordinis) ad legendum pro forma, seu ad honorẽ Magisterii in Theologia promoueri, nec gradu huiusmodi Magisterii fungi possit,

aut debeat, nisi per dictum capi-
tulum fuerit approbatus, vel pro-
motus . ℭ 2. Contrarium vero
faciens eo ipso excōm. sententiã
incurrat · Et si per capitulũ præ
dictum reprobatus extiterit, pro
non Magistro habeatur. Consti-
tutionibus apostolicis, ac statu-
tis, consuetudinibus Prouincia-
rum & locorũ dicti ordinis, nec
non priuilegiis & cōcessionibus
apostolicis, in genere vel in spe-
cie, quibusuis fratribus Prouin-
ciis, seu locis concessis, seu factis,
aut concedendis, vel faciẽdis, sub
quauis forma, & expressione ver
borum (etiam si de eis de verbo
ad verbum habenda esset in præ

ſentibus mentio ſpecialis) & aliis contrariis non obſtantibus quibuſcunq;. Nos enim exnunc irritum decernimus, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoq̃, quauis auctoritate, ſcienter vel ignoranter contigerit attẽtari. ℂ 3. Item ſtatuimus & ordinamus, ꝙ quorũcunq; mendicantium ordinum, fratres huiuſmodi prædicatorũ ordinis fratres aut ſorores ſubiectas eiſdem, in ipſorum aut dictorum aliorum ordinũ fratres aut ſorores (etiam vigore quarũ cunq; literarum apoſtolicarum ſuper hoc hactenus (forſan) cõ ceſſarum, vel in poſterum concedendarum, etiam quod ad pa-

rem vel artiorem trãsire possint ordinem continentiũ, nisi in eisdem de ordinibus ex quibus recedũt, & ad quos accedũt, & ad quos transferẽdi se licentiã obtinuerint, necnon de præsentibus & earum toto tenore specialis, & expressa mentio habeatur) recipere non possint aut debeant.
¶ 4. Quodque nullus ex fratribus ac sororibus prædicatorum ordini subiectis, aliquem vel aliquam ex fratribus ac sororibus huiusmodi coram quocunq; iudice, qui non sit de dicto ordine (ex quacunq; causa) conuenire seu facere conueniri, nec a correctione quacunq;, seu alias ab

aliquo Prælato, ſeu fratre dicti
ordinis, quauis occaſione appel
lare.aut cõtra eas quærelã ꝓpo-
nere(niſi prius coram cõuentua
li ſeu prouinciali Priore,ſeu Ma
giſtro, & ſucceſſiue in generali
capitulo dicti ordinis cauſam,
vel querelam ſuam propoſuerit,
verbo vel in ſcriptis)poſſit aut de
beat. ¶ 5. Quodq; ordinis Præ
dicatorũ contra ordinem mino
rum, nec eiuſdem ordinis mino
rum fratres Inquiſitores hæreti-
cæ prauitatis (pro tempore exi-
ſtentes) contra huiuſmodi ordi-
nis Prædicatorum fratres, aut
etiam dicti ordinis Prædicatorũ
fratres Inquiſitores, ſine licentia

Magistri, aut prouincialiũ Prio-
rum contra ipsorum confratres
eiusdem ordinis inquirere ne-
quaquam possint aut debeant.
Sed si quid Prædicatores cõtra
Prædicatorum, seu minorum,
& minores fratres Inquisitores
huiusmodi contra prædicatorũ
ordinis fratres prædictos de pra
uitate huiusmodi psenserint, id
ad Sed. Apost. vel præfatorum
fratrũ Superiores deferre teneã-
tur. ℭ. 6. Item ꝙ pdictus Magi-
ster, & alii Præsidentes in dicto
ordine, ad quos id pertinuerit ꝑ
tempore, in correctionibus fra-
trum eiusdem ordinis, iuris ord
ne postposito, secundum con-

ſuetudines approbatas; & inſtituta ordinis antedicti, procedere libere & licite poſſint & valeant, eis auctoritate apoſtolica tenore præſentium ex certa ſcientia indulgemus. Item nullus ſecularis vel regularis aliquod Monaſterium ſororum prædicatorum ordini ſubiectarum (niſi in quãtum earũ Conſtitutiones & ſtatuta id patiantur, vel de Sedis Apoſt. aut Magiſtri dicti ordinis licentia ſpeciali) intrare, aut aliquæ ſorores huiuſmodi inde exire qnoquomodo p̃ſumant. Contrarium vero facientes, excõmunicationis ſententiæ (a qua prætерquã per Se. vel Magiſtrum

memoratos, aut aliquem ex dicti ordinis fratribus cui Magister prædictus id cõmiserit, absolui non possint) volumus subiacere.

¶ 7. Item statuimus volumus & ordinamus, ꝙ omnes & singuli religiosi quorũcunqꝫ (etiam mẽdicantium) ordinum dictæ Se. capellani, q sunt, & inantea erũt, pinde eorũ superioribus, & correctioni ipsorum (in omnibus & per omnia) sint subiecti, ac si prædictæ Se. capellani non essent. Non obstãtibus exemptionibus & aliis quibuscunque priuilegiis indulgentiis, gratiis, & literis apostolicis capellanis dictæ Se. vel aliis, coniunctim vel diuisim, sub

quauis forma, vel expressione verborum a dicta Se. concessis, vel in posterũ concedendis, etiã si de illis de verbo ad verbum, & de ipsorum capellanorũ nominibus et cognominibus propriis plena & expressa mentio pręsentibus sit habenda, quæ (quo ad hoc) ipsis in nullo volumus suffragari.

Constitutio D. Alexandri Papę Sexti, de electione Magistri ord. XIX. capitulum.

DEnunciamus ꝙ D. Alexander Papa Sextus, in capitulo generali Romę celebrato, an

no Domini 1501. Statutum & constitutionem fecit infrascripti tenoris, quę tunc & acceptata & seruata fuit. Volumus & aucto- ritate apostolica per præsentes perpetuis futuris temporibus sta tuimus & ordinamus, q moder nus Vicarius vestri ordinis per nos institutus, & quilibet alius in simili casu futuris tēporibus per Se. Apo. instituendus, sicut pri- mum locum in ipso capitulo, & vbiq; tenet, ita & in electiōe ip- sius gñalis Magistri primā vocē habeat, & q cum duobus Pro- uincialibus in dicto capitulo exi stētibus, qui diutius post expres- sam professionem habitū vestri

ordinis portauerunt, ad inquirẽ
dum & conſcribendum vota ele
ctorum ad bancum ſcrutinii ele
ctionis prædictæ ſedere debeat.
Et hoc idẽ in quolibet Vicario
generali veſtri ordinis quem fu-
turis tẽporibus continget ſecun
dum Conſtitutiones veſtri ordi
nis inſtitui, volumus & ordina-
mus debere obſeruari. Non ob-
ſtan. Conſtitutionibus prædicti
ordinis, & ordinationibus apo-
ſtolicis, & quibuſcunque aliis in
contrarium facientibus.

Expliciunt Conſtitutiones, Fra
trum ordinis Prædicatorum.

INDEX ALPHABETIcus, in Constitutiones fratrum Ordinis Prædicatorum.




quibus electiones Priorum sunt facien dæ, d. 2. c. 16. 4.

Assignari in aliquo loco, officio, vel studio, procurans per psonas extra obediētiam ordinis, subijcitur grauiori culpæ d. 2. c. 13. 8.

B

BAchalarius nullus fiat, nisi sit sufficiens ad legendum solēniter sententias in aliqua vniuersitate. d. 2. c. 14. 8

Et constito de insufficientia eius ad lecturam prædictā, pro non Bachalario habeatur. ibi. 9.

Bachalarijs qui legitime incorporati in vniuersitate, solēniter legerunt, aut legunt sententias, locus datur, vbiq; post

Bona immobilia non hæreditaria, sunt Conuentus cuius est filius, ibi.

Bona mobilia fratris defuncti, assignati simpliciter in alio Conuentu, & pro tali ibidem acceptati, diuidantur æquis portionibus cum Conuentu cuius est filius, ibi.

Botte extra septa monasterij non portentur, d. 1. c. 10.

C

CAmpanam vnã habeant fratres ad omnes horas, d. 1. c. 1. 2.

Campana paucis ictibus a Sacrista pulsetur ante prandium. d. 1. c. 5. 1.

Capitulum quotidianum, quando, et quomodo haberi debet, d. 2. c. 6. 2. 3.

quomodo

Comedere cocta sine carnibus in conuentu, nisi in infirmarijs, d. 1. c. 5. 2.
Comedant omnes in Refectorio, tā Priores q̄ alij. ibi.
Comedere extra claustrū nullus p̄sumat in locis vbi Conuentum habemus, nisi in domibus Episcoporum, & religiosorum, ibi. 3.
Completorium inchoetur per, Fratres sobrij estote, d. 1. c. 1. 2.
Cōfessiones extraneorū nullus audiat, nisi p examinatores approbatus in scriptis, d. 2. c. 12. 1. Et sine licentia sui Prioris, ibi. 2.
Confirmare Priorē conuentualē electum vel postulatum, pōt Prior p̄uincialis, si ei visum fuerit, d. 2. c. 2. Et Magister ord. Priorem prouincialem, c. 3. 8.

Conuersum non recipiat conuentus sine licentia Prouencialis, ibi.

Conuersus nō recipiatur infra decem et octo annos, & receptus nō fiat clericus absq; licētia Magistri ord. ibi. 4.

Cōuictus de lapsu carnis, nō p̄dicet, nec confessiones audiat. d. 1. c. 20. 4. Nec restituatur ad hæc ante tres annos. ibi.

Crimen fratri, vel ordini falso imponens pp quod, carcerē quis mereretur, carceri adiudicatur, d. 1. c. 18. 5.

Culpæ leuis, capitulum, in quinq; partes distribuitur, prima habet defectus qui cōmittuntur circa diuinū officiū. secunda circa p̄dicationem, iter & studium. tertia circa vtēsiliū cōia. quarta circa cōia refectorij et capituli. quinta circa officia singulis assignata, huius culpæ,

pœna est arbitraria p̄lato.d.1.c.16.

Culpam suam vel alterius defendere.

Culpam præteritã, pro qua quis satisfecit improparc, cõtēdere cũ fratribus in honestæ in audiētia secularium, grauis culpa est.d.1.c.17.1.

Curam super Conuentus vel fratres ord. cõmittere p̄sonis extra ordinis obedientiam, nisi prælatis ex ordine assumptis super eorũ socios, et omnibus super apostatas & vagos.d.2.c.8.

Curiam nullus adeat, sine licentia Magistri ordinis.d.2.c.13.3.

D

Debita Conuentuum & Prouinciarum, cum rationibus debitorũ scribantur capitulo.d.2.c.7.6.

habent potestatem.d. 2 c. 8. 3.

Excessus Magistri corrigãt. Et si opus est, eum deponant. ibi. 3. & 6.

Loca tenere incipiant, Dominica infra octauas Ascensionis, ibi. 8.

Auctoritas eorum incipit in vigilia Penthecostes. d. 2. c. 9. 1,

Dispensandi cum fratribus, super constitutionibus facultatẽ hẽt Prior, in his pſertim quæ studiũ vel pdicationẽ, aut animarum fructum impediunt. prol. 2.

Dispensationibus vtantur Priores, sicut cæteri fratres. ibi.

Dispensatores alienarum rerum non sint fratres. d. 2. c. 13. 1.

Doctor nullus fiat, nisi sit sufficiẽs, et quæ sufficiẽtia requiratur. d. 2. c. 14. 8. et. 9.

Domus nulla concedatur, nisi a Prouin-

INDEX ALPHABETIcus, in Constitutiones fratrum Ordinis Prædicatorum.

semel in septimana, nudum se præsentabit in capitulo, ibi. Et alijs pœnis afficitur ibi. 2. & earum moderationes. ibi. 3.4.

Apostatæ vnius cōuentus & prouinciæ, non recipiantur in alia, ibi.

Appellationes prohibentur in ordine. d. 2. c. 8. 3. 4. 5.

Appellare non licet à diffinitiua sententia capituli generalis d. 2. c. 8. 3. nec ab aliquo Prælato ordinis nisi gradatim procedendo. d. 2. c. 18. 4

Appellans a quocunq; officio, ipso facto est absolutus ab eo. d. 2. c. 8. 5.

Aquam benedictam aspergere debet Ebdomadarius post cōpletoriū. d. 1. c. 1. 2

Assignationes & mutationes fratrum nō fiant infra mensem, in conuentibus, in

quibus electiones Priorum sunt facien dæ, d. 2.c. 16.4.

Assignari in aliquo loco, officio, vel studio, procurans per psonas extra obediẽtiam ordinis, subijcitur grauiori culpæ d.2.c.13.8.

B

BAchalarius nullus fiat, nisi sit sufficiens ad legendum solẽniter sententias in aliqua vniuersitate. d. 2.c.14.8 Et constito de insufficientia eius ad lecturam prædictã, pro non Bachalario habeatur. ibi. 9.

Bachalarijs qui legitime incorporati in vniuersitate, solẽniter legerunt, aut legunt sententias, locus datur, vbiq; post

Suppriorem immediate. d. 2. c. 8. 8.

Beneficia vt obtineãt cõsanguinei, nullus audeat instare, aut rogare. d. 2. c. 1. 3.

Beneficium vel dignitatem ecclesiasticã extra ordinẽ adepti, vel ad ipsam pronunciati, ipso facto ab omni præsidẽtia & officio intra ordinem, sunt absoluti d. 2. c. 13. 5.

Beneficijs habilitati, nisi renunciauerint libere, & sine regressu, priuati sunt voce actiua & passiua, ibi. 6.

Bibere qui voluerit extra horã, licentiã petat, & socium accipiat, d. 1. c. 6.

Bona omnia sibi commissa fratres ad pedes Prælati exhibeant eorũ dispositioni relinquendo, d. 1. c. 14. 4.

Bona hæreditaria fratris defuncti, sunt Conuentus eius originalis. d. 2. c. 14. 5

Bona immobilia non hæreditaria, sunt Conuentus cuius est filius, ibi.

Bona mobilia fratris defuncti, assignati simpliciter in alio Conuentu, & pro tali ibidem acceptati, diuidantur æquis portionibus cum Conuentu cuius est filius, ibi.

Botte extra septa monasterij non portentur, d. 1. c. 10.

C

CAmpanam vnã habeant fratres ad omnes horas, d. 1. c. 1. 2.

Campana paucis ictibus a Sacrista pulsetur ante prandium. d. 1. c. 5. 1.

Capitulum quotidianum, quando, et quomodo haberi debet, d. 2, c. 6. 2. 3.

quomodo

Comedere cocta sine carnibus in conuē-tu, nisi in infirmarijs, d. 1. c. 5. 2.

Comedant omnes in Refectorio, tā Priores ꝙ alij. ibi.

Comedere extra claustrū nullus psumat in locis vbi Conuentum habemus, nisi in domibus Episcoporum, & religiosorum, ibi. 3.

Completorium inchoetur per, Fratres sobrij estote, d. 1. c. 1. 2.

Cōfessiones extraneorum nullus audiat, nisi p examinatores approbatus in scriptis, d. 2. c. 12. 1. Et sine licentia sui Prioris, .ibi. 2.

Confirmare Priorē conuentualē electum vel postulatum pōt Prior puincialis, si ei visum fuerit, d. 2. c. 2. .Et Magister ord. Priorem prouincialem, c. 3. 8.

Conuersum non recipiat conuentus sine licentia Prouencialis, ibi.

Conuersus nō recipiatur infra decem et octo annos, & receptus nō fiat clericus absq; licētia Magistri ord. ibi. 4.

Cōuictus de lapsu carnis, nō p̄dicet, nec confessiones audiat. d. 1. c. 20. 4. Nec restituatur ad hæc ante tres annos. ibi.

Crimen fratri, vel ordini falso imponens pp quod, carcerē quis mereretur, carceri adiudicatur, d. 1. c. 18. 5.

Culpæ leuis, capitulum, in quinq; partes distribuitur, prima habet defectus qui cōmittuntur circa diuinū officiū. secunda circa p̄dicationem, iter & studium. tertia circa vestiliū cōia. quarta circa cōia refectorij et capituli. quinta circa officia singulis assignata, huius culpæ,

pœna est arbitraria p̄lato.d.1.c.16.

Culpam suam vel alterius defendere.

Culpam præteritā, pro qua quis satisfecit impropare, cōtēdere cū fratribus inhonestæ in audiētia secularium, grauis culpa est.d.1.c.17.1.

Curam super Conuentus vel fratres ord. cōmittere p̄sonis extra ordinis obedientiam, nisi prælatis ex ordine assumptis super eorū socios, et omnibus super apostatas & vagos.d.2.c.8.

Curiam nullus adeat, sine licentia Magistri ordinis.d.2.c.13.3.

D

DEbita Conuentuum & Prouinciarum, cum rationibus debitorum scribantur capitulo.d.2.c.7.6.

E

Eijciatur nullus a prouincia, cum habitu ordinis, nisi a Magistro ord. vel generali capitulo. d. 1. c. 19. 2.

Electio Prioris conuentualis, fiat a maiori parte vltra medietatẽ eligentiũ, vel per scrutiniũ, vel per cõpromissum, vel per cõem inspirationẽ. d. 2. c. 2. 1.

Electio qñ fit per scrutinium habeat pro scrutatoribus, suppriorẽ, vel eius Vicarium, & duos qui diutius habitum ordinis gesserunt. ibi.

Electionem formet, qui primam vocem in illa habuit. ibi. 2.

Electi vel postulati confirmationẽ petens Conuentus, scribat numerum, & nomina eligentium, cum formatione decreti, & expressione eorum quæ in electione facta sunt, ibi.

tionem Priori & capitulo referãt. ibi.

Examinatores recipiendorũ ad ꝓfessionẽ, tenentur examinare eos, per duos menses, ante finem probationis, & de quibus.d.1.c.14.8.

Excõicatio latę sñiæ in constitutionibus et extra rõ intelligitur, nisi vbi explicite et verbaliter exprimitur, pœna excõicationis latæ sent. prol.3.

Excõicatiõis sñiam, a quocũq; iudice nostri ord. rite latam scienter incurrens, pœnam grauioris culpæ & carceris incidit.d.1.c.18.5.

Exemptionem a Prælato via non iuridica procurans.gr.cul d.1.c.18.1.

Extra ordinem reuelans crimina fratrũ &c.d.1.c.18.5.& d.2.c.8.9.

Extra ordinem assignati qualitercunq;,

non seruantes austeritates ordinis in victu & vestitu, suffragijs & beneficijs ordinis sunt priuati. d. 2. c. 13. 4.

F

FAbrica, aut cõstructio notabilis nulla fiat, sine licentia Prioris puincialis & consilio et assensu patrũ, d. 2. c. 1. 5

Familiaritatis malæ notabiliter suspectus admonitus et nõ correctus, si præceptũ super hoc sibi coram pluribus factum, transgressus fuerit, postquã id legitime constiterit, tanq; conuictus habetur. d. 1. c. 18. 7.

Fratres minores recipiantur charitatiue, & hilariter sicut nostri. d. 2. c. 13. 3.

Furtum cõmittens. Rem sibi prohibitam

recipiens, aut collatam celans, grauiori culpæ subijcitur. d. 1. c. 18. 1. 4.

G

GEnuflexi prosternere se debēt fratres super formas, ad pater. n. & Credo, & gloria patri, in inceptione horarum, & ad collectam primam. d. 2 c. 2. 1.

Genuflectunt fratres, ad Salue sancta parens, ad Salue post completoriū, ad Veni sancte spiritus, ad Veni creator spiritus. Et ad ex Maria virgine, in Credo. d. 1. c. 2. 4.

Grãmaticam nesciens, nō fiat subdiaconus, nec diaconus, nec sacerdos. d. 2. c. 14. 11. Nec confirmetur in Priorem.

d. 2.

T

Iudicē extra ordinē adire cōtra fratres ord. nullus frater poteſt. d. 2. c. 18. 4.

Iuramēto aliquid aſſerere vel negare, vt fit loquēdo, leuis culpa eſt. d. 1. c. 16. 5.

Iuris ordine poſtpoſito ꝓcedere poſſunt prælati in correctionibus fratrū, & punitionibus, iuxta tamen conſuetudines approbatas, et inſtituta ord. d. 2. 18. 6.

L

Leproſi intra ſepta ſui Conuentus ꝓcurentur. d. 1. c. 7. 3.

Librorum certus vſus nulli concedatur. d. 2. c. 14. 4.

Licentiam acceptandi dignitatē, vel pſonatum infra Epiſcopatū nulli concedāt Priores, aut Vicarij, d. 2. c. 13. 7.

Licētiæ ꝑdictæ ſibi datæ ꝑtextu fratres, electiones vel poſtulatiões ad beneficia

non prosequantur sub pœna excōmuni cationis lat. sen.ibi.

Lineis ad carnē nō vtantur, fratres etiā in infirmarijs, linteaminibus tamē ibidem vti poterunt.d.1.c.10.

Literas vel sigilla Magistri ordinis, aut Prior Prouincialium falsificantes, vel scienter illis vtentes, grauiori culpæ subiaceant.d.1.c 18.4.

Literas sine licētia mittere, vel sibi missas legere.

Lites habere fratrem cum fratre, vel loqui cum fœmina solum cū sola, non de honestis, grauis culpa est.d.1.c.17.1.& 2.

Litigātes cōtra diocesanos, sine legitima & vrgenti causa, grauiori culpæ subijciuntur.d.2.c.16.2.

Loquendi in mẽſa licentiã dare poſſunt, Prior conuentualis vni. Prior prouincialis in ſua Prouincia, abſente Magiſtro ord. & Magiſter ordinis, Miniſter ordinis minorꝝ Epiſcopi, Electores, & reges, ſecũ comedentibus. d. 1. c. 12. 2.

Loquendi in menſa licentiam ſi quis præter hos dederit, in vno prandio aquam bibat, & vnam diſciplinam recipiat in capitulo. ibi.

Loqui in capitulo, duabus tm̃ cauſis poſſunt fratres. d. 2. c. 6. 3.

M

MAgiſtri ordinis obitus, quomodo et a q̃bus nunciari debet, d. 2. c. 4. 1

Magiſtri ordinis ceſſio nõ admittatur, niſi in caſu &c. d. 2. c. 8, 7.

Magiſter ord. abſolutus, locum ſuper om

nes quomodo habet,ibi.7.

Magistri in Theologia locum habent immediate post Priorem,ibi.8

Magister ĩ Theologia nullus fiat,nisi sit ætatis triginta annorũ, & nisi sit sufficiens, & quæ sufficientia requiritur, d. 2.c.14.8. Et nisi legerit p quatuor annos ad minus in aliqua vniuersitate. Et contrafacientes,præter excõicationẽ priuati sunt ppetuo gratijs,et beneficijs ordinis,ibi.10. Et nisi per capitulum gñale fuerit approbatus.d.2.c.18.1.

Manus violẽtas in Prælatũ inijciens, aut lætaliter vel grauiter pcutiẽs,vel hmõi fieri faciens,grauiori culpæ subijcitur, d. 1.c.18.4.

Mala de fratribus, aut sororibus dicere.

Malitiose verba iniuriosa in illum a quo

proclamatus est euomere.

Mendaciũ de industria dicere, et murmurare pro victu, vestitu, vel alia re, grauis culpa est, d. 1. c. 17.

Matutinas, missam, & alias horas canonicas, simul audiant fratres, d. 1. c. 1. 1

Mensæ primæ vel secundæ oẽs intersint, ita ꝙ non fiat tertia mensa, d. 1. c. 5. 2.

Minutio quãdo, et qũo fieri põt. d. 1. c. 8.

Missas triginta quilibet sacerdos, viginti quilibet Cõuentus celebret quolibet anno. d. 1. c. 3. 2.

Missas tres, dicat sacerdos pro quolibet fratre sui Conuentus defuncto, pro Magistro, & procuratore ordinis, ꝑ Diffinitore &c. ibi. 1.

Missarum numerum non admittant fratres. ibi. 2.

Monasteria Monialium ordini subiecta, nullus absq; licētia Magistri ord. ingredi pōt, nisi in casibus, ab earum constitutionibus permissis. d. 2. c. 18. 7.

Monialium seu mulierū curam, nullus p̄curet, et nullus recipiat, nisi per tria capitula gn̄alia p̄batū fuerit. d. 2. c. 1. 4.

Mulieres non ingrediantur officinas nostras, nec claustrū, neq; chorum. ibi.

Mulierem tondere, induere, & ad professionem recipere prohibētur fratres. d. 1. c. 13. 5.

Munuscula a mulieribus non recipiant fratres, nec dent, maxime confessores, d. 2. c. 13. 1.

N

NOlam refectorij pulset Prior. d. 1 c. 5. 1.

Nouitijs receptis, assignetur tempus probationis.d.1.c.13.2.

Nouitij missi ad alios Conuentus, ꝓfiteri debent, pro conuentu in quo receperunt habitum, & ab eo prouideri de vestibus.d.1.c.13.5.

Nouitiorũ Magister debet eis necessaria procurare & de apertis negligẽtijs pœnitentiam dare.d.1.c.14.1. Et eos docere, quæ et qualia ibi.1.2.& 3.

Nouitiorum cõfessiones ante professionẽ recipiantur.ibi.4.

Nouitij de debitis se expediant, & oĩa sua ad pedes Prioris ponant.ibi.

In psalmodia & officio diuino ꝓbationis tẽpe studeãt, nec mittantur ad longinquas partes, nec intersint capitulo, & dormitorio cum alijs.ibi.7.

Nouitius inuentus deficiens nō admittatur ad professionē, sed assignetur ei ꝓlixius tempus probationis.ibi.8.

Nouitijs ante quintūdecimum annum receptis, nunq; elabatur annus probatiōis, nisi vocati post sextum decimū annum expletū tres mēses ad minus acceperint ad deliberandū an velint ꝓfiteri.ibi 9.

Nouitio vocato ad terminum professionis suscipiendū, expresse ꝓtestetur Prælatus ꝙ ꝓfessio sua, obligabit eū etc. Et nō sicut hodie hic vel ibi seruatur.ibi. 10.

Nouitius, elapso termino probationis sibi taxato, & non reclamans, incurrit professionem tacitam.ibi.

Nouitios recedere volentes, nullus retineat, sed redditis sibi omnibus abire permittat, ibi.7.

Nouitij absq; licentia recedentes, nisi in tra octo dies redierint, pro refutatis ab ordine habentur. ibi. 11.

Et si redierint, annus probationis cõputetur a die reditus. ibi.

O

Obedientiã alicui fratri iniunctam, vel ordinationem de se vel alio factam, si quis per se vel per aliũ procurauerit reuocari a personis extra obedientiam ordinis, pœnã incidit grauioris culpæ ipso facto. d. 1. c. 13. 8.

Officium diuinum diurnũ & nocturnũ, secundum ordinationẽ Magistri, Humberti seruari debet. d. 1. c. 1. 6.

Ordinationes capitulorum generaliũ, & Magistri ord. quantũ ad vim præcepti, et censurarum, expirãt cum ipsis. prol. 6.

In reliquis durãt quoad fuerint reuocatæ per consimilem potestatem. ibi.

Ordinationes capitulorum, & Prælatorum inferiorum, cum ipsis expirãt, exceptis Supprioribus, et Vicarijs monialiũ. prol. 7.

Ordinatio & prohibitio nulla fiat sub hac pœna, quod non possit quis absolui a peccatis suis. prol. 7.

Ordinatus absq; legitima licẽtia ordinis carceri sit addictus per quatuor mẽses. d. 1. c. 2. 3.

P

PEcuniam & alia quæcũq;, qui receperit, habuerit, vel dispensauerit, reddat singulis annis rationem maioribus suis. d. 1. c. 14. 5.

Pelliceis coopertorijs non vtantur fratres nisi in infirmarijs, non tamen pelliũ sil-

uestrium.d.1.c.10.

Penis quibuſcũq; præter excõicationem lat. ſen. nullus, ex cõſtitutione vel præcepto ſuperiorũ ſit ſubiectus, niſi ſuperueniat declaratio ſuperiorum, reſpectu huius in particulari. prol. 3.

Penis grauioris culpæ & carceris, nullus puniatur, niſi in iudicio confeſſus aut conuictus, & in ſcriptis prol. 4.

Penas ferre recuſans, & culpas nõ timẽs admittere, eijciatur. d. 1. c. 19. 1. & 2

Petitio nõ offeratur capitulo ꝓuinciali, niſi a cõuentu, nec gñali, niſi a capitulo ꝓuinciali fuerit approbata. d. 2. c. 7. 7

Pictantiam nõ mittat frater fratri, ſed ſibi datam dare poſſit a dextris & a ſiniſtris. d. 1. c. 5. 2.

Põtificẽ ſummũ, publice, vel ĩ ꝑdicatione

diffamãs, carceri mãcipetur.d.2.c.5.2
Qui vero id priuatæ fecerit, pœnã grauioris culpæ ferat.ibi.

Præceptũ in regula nullũ nisi qđ de natura sua est, rõne trium votorũ, vel diuinæ aut ecclesiasticæ legis, prol.4.

Idem in cõstitutionibus, & ordinationibus ac Prælatorũ verbis, & literis, nisi vbi ponitur sñia excõicationis, aut formaliter exprimitur p verbũ pcipimus in virtute sanctæ obedientiæ: prol.4.

Præcepta obligantia ad mortale peccatũ nõ faciant plati in ira exteriori.ibi.5.

Præcepta in scriptis facta, censeantur, sine ira facta, et fiant in scriptis.ibi.

Præcepta non multiplicentur.ibi.9.

Prædicatores generales, q dicãtur, d.2.c.7.1.Et quales esse debẽt.d.2.c.12.

2.& c.16.5.

Prædicatores gñales, a qbus instituũtur, & vbi possunt officio fungi.d.2.c.7.1 & quot esse possunt in vna prouincia. c.16.5.

Prædicatoꝝ et cõfessorum examinatores institui debent in vnaquaq; prouincia. d.2.c.12.5.

Prædicet extra claustrũ, et fratrũ cõsor tium nullus infra xxv.annos.ibi.3.

Predicatores, qualiter pdicare debẽt.ib.3 psertim erga Epos, & clericos.ibi.4.

Prædicatores non procurent colligi, aut dari pecuniam. Nec questus facere, aut bullas pdicare sine licẽtia Magistri or. sub pœna excõis lat. sent.ib.5.

Præiudiciũ non faciãt Prouinciales diffinitoribus capituli gñalis, nec diffinito

res prouincialibus. d.2.c.8 .11.

Priores conuentuales electi, vel postulati confirmentur a Priore ꝓuinciali, si ei visum fuerit. d. 2. c. 2.3.

Et nullus eligatur aut confirmetur nisi sciat grãmatice loq &c. Et cõfirmator cõtrafaciẽs in cõuentu habẽte ĩtegrũ numeꝝ absoluatur ĩ pœnã etc. d.2.c.2.3.

Priuilegio alicui renũcians, absq; assensu gñalis cap. gra. cul. subijcitur. d.2.c.16

Proclamatio, nõ fiat ex sola suspicione. d.2.c.6.3.

Proclamatus, in ꝓclamantem maledicta conijciens gra. cul. incurat. d. 1. c. 12. 1

Professus alterius ord. non recipiatur ad ord. nostrũ sine licẽtia Magistri ord. vel capituli gñalis. d. 1. c. 13. 4.

Professio q̃uo facienda. d. 1. c. 15. 1.

Professi

Professi scribantur in libro, q in quolibet Conuentu particularis habeatur, annotando tẽpus, & nomen Prælati recipientis ad professionem, ibi. 2.

Prosternere se debẽt fratres, quãdo Prælatus aliquod officium eis iniunxerit. d. 1. c. 2. 4.

Prouinciæ per Vicarias distinguendæ, d. 2. c. 3. 11.

Prouincialis Prior, a Magistro, & Diffinitoribus, præmisso examine confirmetur, vel amoueatur. d. 2. c. 3. 9.

Eandem habet potestatem in sua prouincia, quam Magister ord. ibi.

Et per se, vel per Vicarios idoneos ipsam visitare tenetur. ibi.

Et absolutus ab officio, ptinet ad cõuentũ, de quo fuit assumptus, ibi. 10.

V.

Et eius libri et bona, q̃uo distribuẽda. ibi
Et absolutus, primum locum, & primã vocem habet in prouincia cui præfuit, absq; præiudicio Magistrorũ in Theologia. d. 2. c. 8. 8.

Pueri infra quartũdecimum annum non recipiantur, & recepti nõ retineantur in Conuentu, vbi non est similium congregatio. d. 1. c. 13. 5.

Pulmenta sine carnibus vbiq; in Conuentu, nisi in infirmaria, extra cõuentum vero possunt cẽ cũ carnibus. d. 1. c. 5. 3

Pulmenta duo ad minus habeant fratres singulis diebus. d. 1. c. 5. 3.

Q

QVæstiones proprias vel cões ad ordinem ptinentes facere debentes, p

ponant fratribus a Magistro et Diffinitoribus designatis.d. 2.c. 9.4.

R

RAsura & tonsura, quomodo & quando fieri debet.d. 1.c. 11.

Recipiendi interrogentur, quid quærāt, & an velint seruare austeritates ordinis eis expositas.d. 1.c. 13.1.

Recipiendus, interrogetur, an sit coniugatus, seruus, debitis obligatus, alterius professionis, & occultam habens infirmitatem. ibi. 2.

Recipere in clericum q̄s potest. ibi. 3.

Recipi ad ꝓfessionem, vt clericus, nullus pōt, nisi sciat, vel sit habilis in ꝓxima dispositione, vt sciat grāmaticam, et nisi sciat plene & expedite per se legere diuinum officium. ibi. 8.

Recipi non possunt ad ordinem nostrum fratres alterius ordinis mendicantium, nec nostri ordinis, in alium ordinē mendicantium. d. 2. c. 18. 3.

Rediens sine licentia, vel vltra terminū præfixum moram faciens, graue culpam incurrit, d. 1. c. 17. 3.

Restitui ad locum, non pōt apostata ante tres annos d. 1. c. 20. 2. Nec ad pdicationē, nec ad audiendū cōfessiones, nec ad electionem, ibi. 4. Non solum apostata, sed etiam q de lapsu carnis manifeste conuictus, vel carceri sententialiter & legitime mancipatus. ibi. 4.

Reuelans extra ordinem crimina fratrū vel ordinis, grauioris culpæ, & carceris pœnam ferat. d. 1. c. 18. 5. & d. 2. c. 8. 9.

S

SCapularia circa coopertur am genuũ descendant. d. 1. c. 10.

Scribere nullus faciat libros de rebus do mus, nisi ad cõem vtilitatẽ. d. 2. c. 14. 4.

Scripta compilata a fratribus, nõ publicẽtur, nisi examinentur. d. 2. c. 14. 11.

Scrutiniũ electionis Prioris cõuentualis ad quos pertineat. d. 2. c. 2. 1.

Scrutiniũ Prioris ꝓuincialis. d. 2. c. 3. 6. Et secreto tenẽdum. d. 2. c. 7. 4. & 5.

Scrutinium super retentione, vel amotione Prioris conuentualis & prouincialis, quõ faciendum. ibi. 4.

Seculares scientias non addiscant fratres nisi ex dispensatione. d. 2. c. 14. 1.

Sensum literalem alium quã sancti approbant legat nullus in Prophetis & psal-

mis .d. 2.c. 14. 11.

Sequestrationis pœna tunc tm̃ locum h̃et quãdo ꝑ peccatũ mortale ad pœnam grauioris cul.qs dãnatus ẽ.d. 1.c. 18.4

Seruitores mensæ, ab inferioribus incipere debent ponere, ascendẽtes vsq; ad mensam Prioris.d. 1.c. 5.1.

Seruitoribus vel ministris, nulla fiat pictantia quæ non fit conuentui, nisi sint infirmi.d. 1.c. 5.2.

Seruitores, si offenderint surgẽtibus fratribus veniam petant.ibi. 3.

Sigilla Magistri ord.vel Prioris ꝓuincialis falsificantes, vel falsis scienter vtentes.d. 1.c. 18.4. subsunt pœnis apostatarum.ibi.

Silentium teneant fratres in claustro, dormitorio, in cellis, in refectorio & orato

rio.d.1:c.12.1.

Silentium in mensa teneat, vbiq;, intus, et extra.d.1.c.12.2.

Silentiũ mensæ, si q̃s fregerit, in vno prãdio aquam bibat.d.1.c.12.2.

Silentiũ si q̃s fregerit septies inter duo capitula, in vno prãdio sedeat in terra.ibi

Socius Prioris conuentualis ad capitulũ ꝓuinciale de Cõuentu ĩ quo est assignatus tantum, assumatur.d.2.c.5.4.

Socius Priori prouinciali eunti ad capitulum gñale, detur a Diffinitoribus capituli ꝓuincialis. Qui si Prouincialis non venerit ad capitulum, admittetur a prouincialibus, ad omnia tractanda & diffinienda.d.2.c.8.11.

Statum ordinis, aut aliq̃d ad illũ pertinẽs nullus audeat immutare ante electionẽ

Magiſtri ordinis.d.2.c.4.6.

Statutum gñale, & conſuetudinē diu obtentā in ordine, nullus mutet, niſi p tria capitula approbetur. d.2.c.9.6.

Studentes ſpālem fratrē habeāt, q eos in ſtudio dirigat, et corrigat d.2.c.14.1.

Studio taliter ſint intenti, vt de die, de nocte, in domo, vel itinere, ſemper aliq̄d legant, vel meditentur. ibi.

Ad ſtudia in alias puin. mittātur. ib. 2

Tres Pariſius, ad alia ſtudia duo. ibi. 3

Et per tres annos ſint in eis. ibi. 2.

Studentibus prouideat prouincia de tribus libris. ibi. 4.

Studentes diſpenſentur a Prælato, ne impediātur, aut retrahātur à ſtudio. ibi. 6

Suffragia defanctis, qui Conuentus debet. d.2.c.14.6.

Suffragijs & beneficijs ordinis priuati sunt, Epatum vel Archiepatum acceptantes sine licentia.d.2.c.13.3.
Et extra ordinem qualitercũq; assignati, qui non seruant austeritates ordinis in victu, & vestitu.ibi.4.
Supprioris institutio, et officiũ.d.2.c.2.6

T

TRanslato capitulo prouinciali de vno Conuẽtu ad alium, remanebit Vicarius prouinciæ, Prior Conuentus, in quẽ trãslatũ est capitulũ.d.2.c.3.1 et ipso mortuo, vel absente, sit Vicarius Prior Conuentus, in quo vltimum capitulum fuit celebratum.ibi.2.
Tunicæ quot haberi possunt, & quantæ

longitudinis esse debent, d. 1. c. 10.

V

VEstes laneas, non attonsas deferāt fratres. d. 1. c. 10.

Vestimenta, puidere debet nouitio, Conuentus in quo receptus est. d. 1. c. 13. 5

Vestes nouitiorum in professione benedicendæ, & quomodo. d. 1. c. 15. 2.

Vicarius Conuentus, non habentis Priorem, aut Suppriorem, eligitur a tribus antiquioribus, vocē in electione habentibus. d. 2. c. 2. 7.

Vicarius Prouinciæ, mortuo vel amoto Prouinciali, vel ipso et eius Vicario extra prouinciam existente, sit Prior Cō uentus illius in quo capitulū prouincia-

le primo celebrandum est d. 2.c. 27. & c.7.1. Et ipso mortuo vel absente, sit Prior Conuentus in quo capitulum prouinciale, vltimo celebratũ fuit, durante capitulo ibi. 2.

Et finito capitulo remanebit, Prior Conuentus in quo illud capitulum cele bratum est. ibi. 3.

Vicariæ auctoritas transfertur cũ translatione capituli tam prouincialis, q; generalis. d. 2.c. 3.2.

Vicarius Prouinciæ, qualitercũq; institutus vocẽ habet in electione. d. 2.c. 3.6. Locum Prouincialis teneat, fidelium dicat, literas de beneficijs prouinciæ concedere possit. d. 2 c. 7.1.

Vicariæ prouinciarum quomodo instituendæ. d. 2.c. 3.11.

Vicarij dictarum Vicariarum, quales, et cuius auctoritatis, ibi.

Vicarij particulares, seu nationum, aut conuentuum, nec fidelium dicant, nec mutent locum, nisi in capitulo dum ibi exercent officium suum. d. 2. c. 7. 2.

Vicarius generalis in capitulo, absente Magistro ord. quomodo, & a quibus instituendus. d. 2. c. 8. 2.

Vicarius ordinis, habet primam vocem in electione Magistri ord. Et in ea sedere debet ad bancum cum scrutatoribus. d. 2. c. 19.

Visitatores qui non fecerūt sicut oportet, dignæ vindictæ subiaceant. d. 2. c. 9. 3.

Visitatores, a quibus instituendi. d. 2. c. 11. 1. Non sint Priores, neq; lectores. Et loca sua teneāt nisi capitulo, excessa

ſus audiant, ſtatum domus non mutent, grauiora denuncient. ibi. 2.

Vitam ſingularem aut vitioſam ducẽtes, ſi admoniti nõ deſtiterint carceri mancipentur. d. 2. c. 16. 3.

FINIS.

ERRATA:

Car. 26. pag. 1. ver. vltimo, adde Si cibus est paratus, alioquin non pulsetur donec

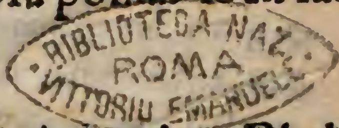
car. 48. pag. 1. xviij. Cap.

car. 49. pag. 1. lin. 2. adde. ℭ 2.

car. 69. pag. 2. lin. 9. Conuentus, *adde eligatur*

Car. 117. pag. 1. quod positum est, linea vndecima, debuerat poni, lienea vltima, post, Magister in Theologia.

Obsecro te Lector, vt correctiones supra positas locis suis restituas.



Romæ apud Antonium Bladū Impressorem Cameralē. 1558.

fr Joēs de Mutina



